

การศึกษาความสำคัญของวลี ‘เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์’
ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอล

นายมัทธิว เชียงเนา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2564

ชื่อเรื่อง: การศึกษาความสำคัญของวลี 'เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือ
ยาห์เวห์' ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิต
ของชนชาติอิสราเอล

ผู้จัดทำ: นายมัทธิว เชียงเนาวิ

ชื่อปริญญา: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ: ศาสตราจารย์ ดร.ฟลอเรียน เฟิร์ก

วันที่อนุมัติผลงาน: 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564

สถาบันการศึกษา: มหาวิทยาลัยพายัพ

รายชื่อคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ:

1. _____ ประธานกรรมการ
(ผศ.ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์)
2. _____ กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ผศ.ดร.สาธัญญ์ บุญเกียรติ)
3. _____ กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ฟลอเรียน เฟิร์ก)
4. _____ กรรมการ
(ดร.สกุณี เกรียงชัยพร)

สงวนลิขสิทธิ์ © มัทธิว เชียงเนา
มหาวิทยาลัยพายัพ 2564

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระหัวข้อ “การศึกษาความสำคัญของวลี ‘เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์’ ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอล” สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.พลเรือน เฟิร์ก ที่ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ คอยเสริมสร้างมุมมอง สนับสนุนแนวคิด ผลักดัน และอธิษฐานเผื่อจนการค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ในแผนกวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แนะในการศึกษาค้นคว้า แนะนำขั้นตอนและวิธีจัดทำการค้นคว้าอิสระจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารีที่เปิดโอกาส และสนับสนุนทุนการศึกษาตลอดการเรียนระดับปริญญาโท

ขอขอบพระคุณพ่อ แม่ พี่ และภรรยาสุดที่รักที่คอยสนับสนุนทุกด้านในการเรียน คอยเป็นกำลังใจ อธิษฐานเผื่อ ให้ความอบอุ่น และคอยดูแลเอาใจใส่ด้วยความรักและห่วงใยเสมอ

ขอขอบคุณคริสตจักรเป็นหนึ่ง (มหาวิทยาลัยพะเยา) และชมรมคริสเตียน มหาวิทยาลัยพะเยา ที่สนับสนุนในการศึกษาในครั้งนี้ ทั้งกำลังใจ กำลังกาย งบประมาณ คำอธิษฐาน และเป็นนิมิตในการรับใช้ เพื่อกลับไปเสริมสร้างซึ่งกันและกันในคริสตจักร

ขอขอบพระคุณคณะมาร์บุกเกอร์มิชชั่น ประเทศเยอรมัน ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านทุนการศึกษาตลอดจนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท

ขอขอบพระคุณคริสตจักรภาคที่ 15 พะเยา ทั้งกลุ่มผู้รับใช้พระเจ้า และพี่น้องทุกท่าน ที่สนับสนุนงบประมาณ คำอธิษฐาน และกำลังใจตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ มิตรภาพ ความสนุกสนาน ความอบอุ่น และกำลังใจ ที่คอยช่วยเหลือกัน และกันตลอดการเรียนในระดับปริญญาโทตลอดมา

ขอขอบคุณอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวถึง ทั้งคำอธิษฐาน คำแนะนำ กำลังใจ หนุนใจ และมีส่วนในการถวายสนับสนุนตลอดการเรียน ขอพระเจ้าทรงโปรดอวยพระพรท่านในทุกด้าน รู้จักพระเจ้าอย่างใกล้ชิดและดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า “พระยาห์เวห์”

มัทธิว เชียงเนา

พฤษภาคม 2564

ชื่อเรื่อง:	การศึกษาความสำคัญของวลี ‘เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์’ ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอล
ผู้จัดทำ:	นายมีทธิวิ เชียงเนา
ชื่อปริญญา:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ:	ศาสตราจารย์ ดร.ฟลอเรียน เฟิร์ก
วันที่อนุมัติผลงาน:	1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564
จำนวนหน้า:	62 หน้า
คำสำคัญ:	รู้ ยาห์เวห์ อิสราเอล

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย ความสำคัญของวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอล เนื่องจากพระธรรมเอเสเคียลเป็นช่วงเวลาที่ยิสราเอลเผชิญกับความทุกข์ยากลำบาก ถือว่าเป็นอีกครั้งที่ชนชาติอิสราเอลจะต้องตกไปเป็นทาส และในช่วงเวลาที่ทุกข์ยากลำบากนี้ พระวาระของพระเจ้าที่ตรัสมาถึงชนชาติอิสราเอลบ่อยครั้งว่า “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

ดังนั้นงานวิจัยนี้มุ่งหาความหมายและความสำคัญของวลีนี้ที่มีต่อการดำเนินชีวิตอิสราเอล โดยรวบรวมวลีนี้ ศึกษาความหมายต้นฉบับจากภาษาฮีบรู (WLC) วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักพระนามของพระเจ้า “ยาห์เวห์” ศึกษาบริบทสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อ และสภาพชีวิตของชนชาติอิสราเอลในช่วงแรกของการกำเนิดชนชาติอิสราเอลกับในพระธรรมเอเสเคียล นำมาวิเคราะห์เพื่อค้นหาความหมาย และความสำคัญที่พระเจ้านั้นมีพระประสงค์ให้อิสราเอลรู้จักพระยาห์เวห์

จากการศึกษาพบว่าสภาพของอิสราเอลแตกต่างจากจุดเริ่มต้นของชนชาติอิสราเอลอย่างมากและดำเนินไปในทิศทางที่ไม่เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของอิสราเอลมาจากการรู้จักพระเจ้าที่ถูกต้องไม่ชัดเจนอย่างที่ควรจะเป็น นำไปสู่การดำเนินชีวิตที่ขัดต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า และทรงลงโทษอิสราเอลตามพระสัญญาของพระองค์ เพื่อจะทำให้อิสราเอลกลับมารู้จัก มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้อง และดำเนินชีวิตให้สมกับชนชาติของพระยาห์เวห์

Title: The Importance of the Phrase ‘That you may know that I am the Lord’ in the Book of Ezekiel to the Lives of the Israelites.

Researcher: Mr. Matthew Chiangnao

Degree: Master of Arts in Christian Theology

Advisor: Rev. Florian Foerg (Ph.D.)

Approval Date: 1 February 2021

Institution: Payap University, Chiang Mai, Thailand

Number of Pages: 62 pages

Keywords: To Know, YHWH, Israel

ABSTRACT

This independent study has the objective of studying the meaning and the importance of the phrase ‘that you may know that I am the Lord’ towards the lives of the Israelites in the Book of Ezekiel. As the time of Ezekiel was a time of hardship for the Israelites, they thought that they had to go into slavery once again. In this difficult time the word of God often spoke to them: “for that you to know that I am Yahweh”. This research therefore focuses on the meaning and significance of this phrase for the lives of the Israelites by compiling all occurrences of the phrase, studying the original meaning in the Hebrew Language (WLC) and in related literature. Besides that, the divine name “Yahweh”, the context in society, culture, beliefs, and life conditions of the Israelites during the early days of the Israelites and in Ezekiel will also be investigated. This study will then analyze the findings to discover why God intended Israel to know him. This study shows that the spiritual situation of the Israelites in Ezekiel’s’ time is very different from the beginnings of the Israelites – they do not follow the will of God. The reason for Israel’s decline comes from not knowing God in the right way, not as clear as it should have been. God did this to make himself known to Israel, so that they have a right relationship with him and live a life that is appropriate to the people of the Lord.

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 โจทย์หรือคำถามการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	5
2.1 บริบทพระธรรมเอเสเคียล	5
2.2 ชนชาติอิสราเอล	11
2.3 ความหมายของคำที่สำคัญ	17
2.4 หลักการตีความพระคัมภีร์	21
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	23
3.1 ศึกษาพระธรรมเอเสเคียล	23
3.2 ศึกษาวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”	23
3.3 ศึกษาบริบทเบื้องหลัง	23
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	24
บทที่ 4 ผลการวิจัย	25
4.1 ศึกษาความหมายของวลี	25

4.2 ศึกษาบริบทของวลี.....	29
4.3 ศึกษาความสำคัญของวลี.....	35
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	48
5.1 สรุปผลการวิจัย	48
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	53
5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	56
5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	62
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก ก.....	66
วลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียล 72 ครั้ง.....	66
ภาคผนวก ข	77
เอกสารรับรองการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย.....	77
ประวัตินักวิจัย.....	79

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

เนื่องจากสถานการณ์คริสเตียนในปัจจุบันมีความหลากหลายในกลุ่มคณะนิกายมากขึ้น ซึ่งหนึ่งในปัจจัยหลักของการแยกหรือก่อเกิดคณะนิกายต่างๆ นั้นคือ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้า หรือความเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้า โดยเมื่อเกิดความเข้าใจในพระลักษณะของพระเจ้าจะก่อเกิดการตอบสนองเป็นรูปแบบการกระทำขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นการนมัสการ การแต่งกาย สถาปัตยกรรมของคริสตจักร รวมไปถึงการดำเนินชีวิตที่จะสอดคล้องกับความเข้าใจในพระลักษณะของพระเจ้านั้น และเกิดเป็นลักษณะพื้นฐานชีวิตคริสเตียน หรือเรียกได้ว่าเป็น “วิถีชีวิตคริสเตียน” กอร์ดอน ดี. พี และดักลาส สตวร์ท. (2017) กล่าวไว้ว่า “Orthodoxy คือความเชื่อที่ถูกต้อง Orthopraxy คือการปฏิบัติที่ถูกต้อง” ทั้งสองจะเป็นสิ่งที่สอดคล้องกันอย่างเลี่ยงไม่ได้

ข้าพเจ้าเป็นศิษยาภิบาลประจำคริสตจักรฯ ได้เห็นถึงวิถีชีวิตคริสเตียนของสมาชิกต่อการรับใช้และตอบสนองต่อพระเจ้าในชีวิตที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละคน ซึ่งวิถีชีวิตคริสเตียนดังกล่าวนี้เป็นผลมาจากความเข้าใจในพระลักษณะของพระเจ้าที่เขาเข้าใจ และออกมาเป็นรูปแบบของการดำเนินชีวิต

กอร์ดอน ดี. พี และดักลาส สตวร์ท. (2017) ได้อธิบายให้เห็นว่า “สื่อที่ประกอบด้วยตา” มีพลังในการเพิ่มการจดจำต่อสิ่งที่พูดออกมา บางครั้งพระเจ้าตรัสให้ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าให้กล่าวถ้อยคำพร้อมทั้งกระทำเชิงสัญลักษณ์ด้วยเช่นเดียวกัน เพื่อช่วยตอกย้ำให้เห็นภาพ จากศึกษาพระธรรมเอเสเคียลได้เห็นถึงประเด็นดังกล่าวที่ปรากฏอยู่ในพระธรรมเอเสเคียล คือ ชีวิตเอเสเคียลทำตามสิ่งที่พระเจ้าทรงตรัสแก่เขาให้กระทำมากมาย และบางอย่างที่เขากระทำก็เป็นสิ่งที่ขัดต่อความเข้าใจ แต่เอเสเคียลก็กระทำสิ่งเหล่านั้นตามที่พระเจ้าทรงตรัสแก่เขา สิ่งต่างที่เอเสเคียลได้กระทำไปนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่เอเสเคียลทำขึ้นด้วยความคิดของตนเอง แต่เป็นสิ่งที่มาจากพระเจ้าที่กำลังตอกย้ำบางสิ่งให้กับอิสราเอลให้เข้าใจถึงพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อชนชาติอิสราเอล

ในพระธรรมเอเสเคียลมีวลีหนึ่งที่ปรากฏบ่อยครั้งคือ “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ซึ่งพระเจ้ากำลังสื่อสารบางอย่างกับชนชาติอิสราเอลในเวลานี้ จากการศึกษาจากการอธิบายจากคู่มือการตีความพระคัมภีร์ หรือการอธิบายความหมายที่สำคัญของประโยคที่น่าสนใจนี้ พบว่าหนังสือทั่วไปในภาษาไทยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้น้อยมาก และไม่มีการศึกษาความหมายของประโยคนี้ในระดับเชิงลึก ซึ่งบริบทเบื้องหลังของอิสราเอลในเวลานั้นมีความสอดคล้องและคล้ายคลึงกับบริบทที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ในเรื่องความเข้าใจในพระลักษณะของพระเจ้าส่งผลต่อวิถีชีวิตคริสเตียน ซึ่งในบริบทของเอเสเคียลนั้นได้เน้นย้ำวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” เพื่อให้อิสราเอลเข้าใจถึงพระลักษณะของพระเจ้าอย่างแท้จริง ซึ่งอิทธิพลนั้นจะทำให้อิสราเอลมีวิถีชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างแท้จริง จึงนำมาสู่การศึกษาว่าความเข้าใจพระลักษณะ หรือความเชื่อที่ถูกต้องในพระเจามีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของชนชาติอิสราเอล

จากประเด็นดังกล่าวนี้จึงส่งผลให้ผู้ศึกษามีความสนใจและต้องการศึกษา “ความสำคัญของวลี ‘เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์’ ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอล”

1.2 โจทย์หรือคำถามการวิจัย

จากการศึกษาความหมาย ความสำคัญของวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอลอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาหัวข้อ “ความสำคัญของวลี ‘เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์’ ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอล” มีจุดประสงค์การศึกษาวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความหมายของวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียล
2. เพื่อศึกษาบริบทของวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียล
3. เพื่อศึกษาความสำคัญของวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอล

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเอกสารที่เน้นการศึกษาจากพระคัมภีร์ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น คู่มืออธิบายพระคัมภีร์ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศิลาจารึก “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียลทั้งหมด และในการวิจัยครั้งนี้ใช้พระคัมภีร์ทั้งหมด 2 ฉบับได้แก่

1. ภาษาฮีบรูฉบับ Westminster Leningrad Codex (WLC)
2. ภาษาไทยฉบับ พระคริสตธรรมคัมภีร์ ฉบับมาตรฐาน 2011 (THSV)

ซึ่งตลอดการใช้ข้อพระคัมภีร์ในการวิจัยครั้งนี้ไม่ระบุที่มา หากมีการใช้พระคัมภีร์เพิ่มเติมจะทำการระบุที่มาของพระคัมภีร์ที่ทำยข้อพระคัมภีร์นั้น

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เข้าใจความหมายของวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียล
2. ทราบถึงความสำคัญของวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียล
3. เกิดแนวทางพื้นฐานของการดำเนินชีวิตผู้เชื่อที่จะรู้จักพระเจ้าอย่างถูกต้องนำไปสู่การตอบสนองต่อพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างเหมาะสม

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 รู้จัก

คำว่ารู้จักในพระคัมภีร์ใช้คำว่า “ญาติ” ซึ่งมีความหมายที่มากกว่าการรู้จักแบบทั่วไป แต่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อกันและกันอย่างลึกซึ้ง และในการศึกษาครั้งนี้จะมีการศึกษาความหมายของคำนี้

1.6.2 เอเสเคียล

เป็นชื่อบุคคลผู้เขียนพระธรรมเอเสเคียลขึ้น และเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าในช่วงเวลาที่บาบิโลนเรืองอำนาจ และยูดาห์ (อิสราเอลที่เหลืออยู่) ถูกจับไปเป็นเชลยที่บาบิโลน เอเสเคียลเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าในบาบิโลน

1.6.3 ชนชาติอิสราเอล

เป็นชนชาติอิสราเอลในสมัยที่ตกเป็นเชลยที่บาบิโลน และอาศัยอยู่ที่บาบิโลนเท่านั้น ซึ่งไม่รวมอิสราเอลทั้งหมด หรือตลอดประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลทั้งหมด

1.6.4 พระยาห์เวห์

พระนามอย่างเฉพาะเจาะจงของพระเจ้าที่เปิดเผยต่อชนชาติอิสราเอลให้ได้ว่ารู้จัก เป็นพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อใช้พระนามยาห์เวห์จะรู้ทันทีว่าทรงเป็นพระเจ้าของอิสราเอลที่ทรงสำแดงพระองค์เองในตลอดประวัติศาสตร์

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา “ความสำคัญของวลี ‘เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์’ ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอล” โดยที่ผู้ศึกษาได้ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งแยกออกมาได้เป็นประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. พระธรรมเอเสเคียล งานเขียนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับพระธรรมเอเสเคียล คือ เรื่อง ข้อมูลผู้เขียน บริบทเชิงประวัติศาสตร์ ลักษณะสำคัญของพระธรรมเอเสเคียล และ โครงร่างของพระธรรมเอเสเคียล
2. ชนชาติอิสราเอล ประวัติศาสตร์ชนชาติอิสราเอล และชีวิตของชนชาติอิสราเอลใน สมัยเอเสเคียล
3. ความหมายของคำสำคัญ ได้แก่คำว่า “รู้จัก” “ยาห์เวห์” โดยศึกษาจากความหมาย จากภาษาฮีบรู (ภาษาเดิมของพระคัมภีร์)
4. รูปแบบการตีความพระคัมภีร์ การตีความพระคัมภีร์ในรูปแบบ ที่เน้นการตีความ จากคำสำคัญ บริบททางประวัติศาสตร์ และเชิงนัยสำคัญ

2.1 บริบทพระธรรมเอเสเคียล

2.1.1 ผู้เขียนพระธรรมเอเสเคียล

ชาลส์ เอช. ไตเออร์. (2009.) ได้ให้ความหมายของชื่อเอเสเคียลว่า “พระเจ้าทรงเสริมกำลัง” หรือ “พระเจ้าทรงทำให้แข็ง” เบนแวย์, พอล. (2551. น. 249) เสนออีกว่า ชื่อเอเสเคียลมีความหมายว่า “เข้มแข็งโดยพระเจ้า” เขาเกิดในดินแดนยูดาห์ ประมาณปี 629 ก.ค.ศ. ขณะที่เขาถูกจับไปเป็นเชลยที่บาบิโลนในการกวาดล้างครั้งที่สอง เขามีอายุประมาณ 25 ปี การเริ่มต้นของเอเสเคียลก็คล้ายกับเยเรมีย์ที่เขาเป็นตระกูลปุโรหิตแล้วพระเจ้าทรงเรียกให้เป็นผู้เผยพระวจนะ (อสค. 1:1-3)

หนังสือคู่มือพระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์ เล่ม 2 (1992) ได้อธิบายว่า เอเสเคียลถูกจับไปเป็นเชลยในปี 597 ก.ค.ศ. กษัตริย์เยโฮยาคินแห่งเยรูซาเล็ม ยอมแพ้ต่อกองทหารบาบิโลนและถูกนำไปเป็น

เซลย คนที่ไปกับท่านทั้งหมด 10,000 คน มีทั้งผู้นำ ทหาร ช่างฝีมือ (2 พกษ.24:14) และมีชายหนุ่มวัย 25 ปี ชื่อเอเสเคียลซึ่งเป็นรุ่นน้องของเยเรมีย์รวมอยู่ด้วย เอเสเคียลอยู่ในระหว่างฝึกรบเพื่อจะเป็นบุโรหิต กำลังตั้งหน้าตั้งตาจะทำหน้าที่ในพระวิหารเช่นเดียวกับที่พ่อเคยทำ การถูกต้อนไปเป็นเซลยที่บาบิโลน ซึ่งห่างไกลจากเยรูซาเล็มก็เป็นเหมือนกับจุดจบแห่งความหวังทั้งสิ้นของเขา

5 ปีต่อมา เมื่อเขาอายุ 30 ปี เป็นวัยที่เหมาะสมจะรับหน้าที่เป็นบุโรหิต (กตว. 4:3) พระเจ้าเรียกให้เขาเป็นผู้เผยพระวจนะพร้อมประทานนิมิตซึ่งได้ทำให้เขามีกำลังในการรับใช้ (เหมือนที่อิสยาห์ได้เห็นก่อนหน้านี้นี้เกือบ 150 ปี ในพระธรรมอิสยาห์บทที่ 6) เขาได้เห็นพระเจ้าผู้ทรงสรรพปัญญาที่เต็มไปด้วยสง่าราศีอยู่ที่สูง และเหนือโลกของมนุษย์เป็นนิมิตแห่งไฟและสง่าราศี และตรงกันข้ามกับภาพนั้น เอเสเคียลได้เห็นความบาปผิดของอิสราเอลซึ่งหลีกเลี่ยงการพิพากษาไม่พ้น เขาเทศนาชาวเมืองนี้ตลอด 6 ปี เมื่อกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหารถูกทำลายในปี 587 ก.ค.ศ. เขาก็เริ่มเน้นพระประสงค์ของพระเจ้าเรื่อง “การฟื้นฟู” (อสค. 37) และรวมตัวใหม่อีกครั้งของอิสราเอล เขาเทศนาให้อิสราเอลตั้งหน้าตั้งตาคอยช่วงเวลาแห่งเสรีภาพและคอยพระวิหารใหม่ที่คนของพระเจ้า จะนมัสการพระองค์อย่างสมบูรณ์แบบ (อสค. 40-48) ขณะที่เอเสเคียลประกาศข่าวนี้แก่พวกเซลย เขาทำตัวเหมือนยามที่คอยเตือนประชาชนให้รู้อันตราย หัวข้อหลักของเอเสเคียลคือ ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบส่วนตัวต่อพระเจ้า เอเสเคียลเป็นคนพิเศษ มีนิมิต มีจินตนาการ ได้รับการอบรมให้เข้าใจและชื่นชมกับพิธีกรรมและสัญลักษณ์ต่างๆ เป็นคนมีความรักที่ลึกซึ้ง ทุ่มเทศน์ตัวและเชื่อฟังพระเจ้าสุดหัวใจ แม้แต่คนใจแข็งที่สุดเมื่อเห็นเอเสเคียล ประกาศโดยใช้ท่าทางประกอบในเรื่องที่ชวนให้ขบคิดก็อดไม่ได้ที่จะประทับใจ

2.1.2 บริบทเบื้องหลังพระธรรมเอเสเคียล

ดอน เฟลิมมิง (2003) ได้เสนอสภาพเบื้องหลังในสมัยของเอเสเคียล สถานการณ์ในประเทศต่างๆ มีการผันแปรอยู่เสมอ เอเสเคียลได้เห็นการเรืองอำนาจของประเทศบาบิโลน จนกระทั่งกรุงเยรูซาเล็มตกอยู่ในอำนาจของบาบิโลน ประชาชนอิสราเอลและเอเสเคียลถูกนำไปเป็นเซลยในบาบิโลน ซึ่งเยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าในช่วงเวลาเดียวกันนั้นไม่ได้ถูกจับไปเป็นเซลยที่บาบิโลน แต่ได้ทำพันธกิจที่เยรูซาเล็ม เหตุการณ์ทั้งหมดนี้มีบทบาทสำคัญในภารกิจที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้เอเสเคียลทำในฐานะผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าที่อยู่ในดินแดนบาบิโลน

ก่อนสมัยเอเสเคียลประมาณหนึ่งร้อยปี กองทัพของอัสซีเรียได้มีชัยเหนืออิสราเอลในภาคเหนือ อัสซีเรียจับประชาชนไปเป็นเซลย ทำให้ชาวภาคเหนือเหล่านี้กระจัดกระจายไปในต่างแดน

หลังจากนั้นในเวลาที่เขาเสด็จเป็นเด็ก อัสซีเรียค่อยๆ เสื่อมอำนาจลง จนกระทั่งถูกบาบิโลนรบชนะ ในราวปี 612 ก.ค.ศ. อียิปต์ยกกองทัพไปช่วยอัสซีเรีย มุ่งหวังจะคว่ำอำนาจบาบิโลน แต่ในที่สุดก็พ่ายแพ้ต่อบาบิโลนที่เมืองคาร์เคมีช (ก.ค.ศ. 605; 2 พกษ. 24:1,7; ยรม. 46:2) เมื่อบาบิโลนชนะอัสซีเรียกับอียิปต์ได้แล้วจึงกลายเป็นมหาอำนาจในแถบนั้น ทุกประเทศรวมทั้งยูดาห์ตกอยู่ใต้อำนาจบาบิโลน และบาบิโลนยังยอมให้เยโฮยาคิมกษัตริย์ของยูดาห์ปกครองต่อไป แต่บังคับให้ส่งเงินบรรณาการให้บาบิโลน เมื่อบาบิโลนยกทัพกลับได้นำเอาพวกคนหนุ่มลักษณะดีๆ จากกรุงเยรูซาเล็มไปด้วย เพื่อฝึกฝนให้เป็นเจ้าหน้าที่ปกครอง หนึ่งในบรรดาคนหนุ่มเหล่านี้คือ ดาเนียล (ดนล. 1:1-6 ชื่อเดิมของบาบิโลนคือ เคลเดีย)

ในปีต่อๆ มายูดาห์ยอมต่อบาบิโลนบ้าง กบฏบ้าง จนถึงราวปี 597 ก.ค.ศ. บาบิโลนยกทัพมาตีกรุงเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่ง เวลานั้นเยโฮยาคิมได้สิ้นชีวิตลง และโอรสชื่อเยโฮยาคินขึ้นครองแทน กษัตริย์องค์ใหม่นี้อยู่ได้เพียงสามเดือนก็เห็นว่าจะต้านทานบาบิโลนไม่ไหวจึงยอมแพ้ บาบิโลนจึงยึดทรัพย์สินเงินทองแทบทั้งหมด และจับประชาชนส่วนใหญ่ที่ใช้งานได้นำไปเป็นเชลยในบาบิโลน คนหนึ่งในพวกนี้คือเอเสเคียล ส่วนคนที่เหลืออยู่ในยูดาห์ล้วนเป็นคนที่บาบิโลนไม่เอา บาบิโลนตั้งเศเดคียาห์เป็นกษัตริย์ปกครองประชาชนที่เหลือนั้น (2 พกษ. 24:8-17)

เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่เชี่ยวชาญการบริหารงานและราชการต่างๆ ถูกนำไปบาบิโลนเกือบทั้งหมด เจ้าหน้าที่ซึ่งเหลืออยู่ในยูดาห์ไม่ค่อยชำนาญการเมือง จึงแนะนำเศเดคียาห์ได้ไม่ทันก เช่นชักชวนให้ไปขอความร่วมมือจากอียิปต์เพื่อแข็งข้อต่อบาบิโลนอีก ซึ่งเป็นคำแนะนำที่จะไม่พบความสำเร็จแน่ ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ยังอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม และคัดค้านการพึ่งพาอียิปต์ เพราะเห็นว่าบาบิโลนจะทนคนหัวรั้นไม่ไหวจะมากกว่าดลางประชาชน และทำลายกรุงเยรูซาเล็ม เยเรมีย์แนะนำว่าควรยอมอยู่ใต้อำนาจของบาบิโลน เพราะเป็นโทษที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้ว (2 พกษ. 24:18-20; ยรม. 21:1 – 10; 27:12-22; 37:6-10) แต่แล้วเศเดคียาห์ก็ขออียิปต์ให้มาช่วยก่อกบฏ เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์ของบาบิโลน จึงนำกองทัพกลับมารุกรานทำลาย นับเป็นอวสานของกรุงเยรูซาเล็ม (587 ก. ค.ศ.) ตึกรามบ้านช่องตลอดจนพระนิเวศของพระเจ้า (หรือที่เรียกว่าพระวิหาร) ได้ถูกทำลายและเผาไฟจนหมดสิ้น ประชาชนจำนวนมากถูกนำไปเป็นเชลยในบาบิโลน เหลือเพียงคนยากจนและคนอื่นๆ ที่พวกบาบิโลนรังเกียจ ไม่เอาไปบาบิโลน ทิ้งไว้ให้อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม (2 พกษ. 25:1-12)

2.2.3 ลักษณะสำคัญของพระธรรมเอเสเคียล

ดอน เฟลิมมิ่ง (2003) อธิบายว่า ถึงแม้ว่าเอเสเคียลไม่มีทางกลับไปรับใช้พระเจ้าในพระนิเวศที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่เขายังปรารถนาที่จะเห็นประชาชนปฏิบัติศาสนากิจให้ถูกต้อง เขาเคยได้รับการอบรมฝึกฝนให้เป็นปุโรหิต และเขาสนใจรายละเอียดของพิธีกรรมและกฎเกณฑ์ทางศาสนา รายละเอียดของเอเสเคียลแสดงออกให้เห็นอีกทางหนึ่งคือ เขาลงวันที่ไว้แทบทุกครั้งในตอนต้นของคำประกาศ เพื่อความเป็นระเบียบในการเขียนเขานับวันเวลาตามรัชกาลของกษัตริย์เยโฮยาคิน ซึ่งเอเสเคียลยังถือว่าเป็นกษัตริย์ของยูดาห์ทั้งๆ ที่เยโฮยาคินเป็นเชลยในบาบิโลนด้วย ส่วนเศเศเคียห์นั้น เอเสเคียลไม่ถือว่าเป็นกษัตริย์เลย และเรียกเพียงว่า “เจ้านาย” เท่านั้น

เมื่อพระเจ้าทรงเรียกเอเสเคียลให้รับใช้ในฐานะผู้เผยพระวจนะ (อสค. 2:1-3:21) พระองค์ตรัสว่าจะส่งเขาออกไปยังชนชาติที่หัวแข็งตื้อดิ่ง และมักกบฏ งานรับใช้ของเขาจะไม่ได้รับการต้อนรับที่ดีเมื่อเขาพูดเรื่องการพิพากษา แต่เอเสเคียลต้องมองดูตนเองในฐานะผู้เฝ้าระวัง ซึ่งมีหน้าที่พื้นฐานอย่างหนึ่งคือ เปิดเสียงสัญญาณเตือนภัย แต่เขาไม่ต้องรับผิดชอบต่อการตอบสนองสัญญาณเตือนภัยนั้น

ลักษณะพิเศษของหนังสือเอเสเคียลคือ การใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ทำให้ผู้อ่านงุนงง ไม่รู้จะตีความหมายอย่างไรถูก เมื่ออ่านหนังสือเอเสเคียลก็เห็นว่าเขาเป็นคนแปลกจริงๆ รู้ในสิ่งที่มองไม่เห็น เขาเห็นนิมิตบ่อยๆ เช่น เอเสเคียล 1:1 “ในวันที่ 5 เดือนที่ 4 ปีที่ 30 ขณะเมื่อข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเชลยที่ริมแม่น้ำเคบาร์ ท้องฟ้าเปิดออก และข้าพเจ้าได้เห็นพระเจ้าในนิมิต”, และเอเสเคียล 37:1 “พระหัตถ์ของพระยาห์เวห์มาอยู่เหนือข้าพเจ้า แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าออกมาด้วยพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ แล้ววางข้าพเจ้าไว้กลางหุบเขาที่มีกระดูกเต็มไปหมด” (อสค. 40:1) และนี่ก็ผันภาพแปลกประหลาด มีจินตนาการผิดสามัญชน แล้วบางครั้งเขาก็กระทำการที่คนธรรมดาต้องมองด้วยความฉงนสนเท่ห์ เช่น เอเสเคียล 12:3 “เพราะฉะนั้น บุตรมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงจัดเตรียมข้าวของสำหรับการเป็นเชลยให้ตัวเอง และจงไปเป็นเชลยในเวลากลางวันต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย เจ้าจะต้องจากสถานที่ของเจ้าไปเป็นเชลยยังอีกที่หนึ่งต่อหน้าต่อตาพวกเขา บางทีพวกเขาจะเข้าใจ แม้ว่าเขาเป็นพงศ์พันธุ์มักกบฏ 4 เจ้าจงนำข้าวของของเจ้า คือข้าวของสำหรับการเป็นเชลยออกมาในเวลากลางวันต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย และในเวลาเย็นเจ้าจงออกไปต่อหน้าต่อตาพวกเขาเหมือนอย่างออกไปเป็นเชลย 5 จงเงาะกำแพงต่อหน้าต่อตาพวกเขา แล้วนำข้าวของออกไปตามช่องกำแพงนั้น 6 จงยกข้าวของใส่บาของเจ้าต่อหน้าต่อตาพวกเขา แล้วแบกออกไปในเวลามืด เจ้าจงคลุมหน้าไม่

ให้เห็นแผ่นดิน เพราะเราจะทำให้เจ้าเป็นหมายสำคัญแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอล” ทั้งหมดนี้ทำให้เราตีความหมายหนังสือเอสเคียลได้ยาก บางครั้งนักวิชาการพระคัมภีร์ก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน จึงสมควรที่เราจะระวังและไม่ตำหนิอย่างรุนแรง เมื่อพบคนที่มีความคิดเห็นไม่เหมือนเรา

งานรับใช้ของเอสเคียลอย่างหนึ่งที่มีลักษณะพิเศษ คือ การใช้สื่อการสอนในการเทศนา ซึ่งดึงดูดให้ประชาชนสนใจ เนื่องจากประชาชนเริ่มเบื่อหน่ายการรับฟังจากผู้พยากรณ์ของพระเจ้า แม้ว่า มีหรือไม่มีสื่อการสอนแต่ข่าวสารนั้นคล้ายคลึงกันคือ จะมีการพิพากษายูดาห์เนื่องจากพวกเขาทั้งหลายทำบาป ประชาชนรู้้อยู่แก่ใจว่าจะมีการพิพากษา แต่คนยิวที่อาศัยอยู่ในยูดาห์ที่กักเอาเองว่าจะเกิดขึ้นเฉพาะ แต่ชาวยิวที่ชั่วร้ายที่พระเจ้าส่งไปยังบาบิโลน เขาทั้งหลายปฏิเสธที่จะรับรู้ พวกเขาเป็นคนบาปที่หักพันธสัญญา

คณะผู้เชี่ยวชาญของไลออนส์ (1992) ได้เสนอไว้ว่า เอสเคียลทั้งเล่มเขียนโดยใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง ยกเว้น เอสเคียล 1:2-3 ที่เป็นการอธิบายว่าเอสเคียลเป็นใคร พระธรรมเอสเคียลบันทึกเรียงลำดับตามวันเวลาของเหตุการณ์อย่างละเอียด ตลอดทั้งเล่มเน้นย้ำเสมอถึงหัวข้อหลักที่เอสเคียลประกาศ ลีลาการเขียนก็สอดคล้องกัน นักวิชาการบางคนสงสัยเรื่องผู้เขียนและเบื้องหลังของพระธรรมเล่มนี้ แต่เมื่ออภิปรายกันปัญหาต่างๆ ก็ค่อยๆ หมดไป เรื่องที่เอสเคียลประกาศนั้น คล้ายคลึงกับการประกาศของเยเรมีย์ (คือเป็นผู้พยากรณ์อีกคนหนึ่ง que ประกาศโดยใช้ท่าทางประกอบ) เอสเคียลคงเคยได้ยินสิ่งที่เยเรมีย์ประกาศตั้งแต่เป็นหนุ่มในเยรูซาเล็ม กมล อารยประทีป (2540) ได้ให้สภาพที่แตกต่างกันระหว่างเอสเคียลกับเยเรมีย์ว่า แม้เอสเคียลและเยเรมีย์จะเป็นผู้เผยพระวจนะร่วมสมัยกัน เพียงทำหน้าที่คนละสถานที่ แต่เยเรมีย์ต้องเผยพระวจนะในเยรูซาเล็มต้องเผชิญกับการต่อต้านอย่างทารุณโหดร้าย ถูกหมายเอาชีวิต ถูกตี ถูกใส่คำ ถูกขังคุก แต่ไม่มีปรากฏว่าเอสเคียลจะต้องเผชิญเหมือนกับเยเรมีย์เลย

คณะผู้เชี่ยวชาญของไลออนส์ (1994) ได้กล่าวไว้ว่า “ใจความสำคัญ เล่มนี้เปิดฉากด้วยนิมิตยิ่งใหญ่เกี่ยวกับพระเจ้า ณ ที่ราบแห่งบาบิโลน เอสเคียลกล่าวประณามความบาปและประกาศว่าพระเจ้าเป็นผู้พิพากษา เนื่องจากเขาได้เห็นพระสิริอันเปี่ยมล้นด้วยสง่าราศีของพระเจ้า จึงทนความบาปและการไหว้รูปเคารพไม่ได้แม้แต่คนเดียว เขารู้ว่าไม่มีหวังสำหรับเยรูซาเล็ม และทำนายว่าจะพินาศ ซึ่งก็ได้เป็นความจริงใน 586 ก.ค.ศ. แต่เมื่อเยรูซาเล็มถูกทำลายแล้ว เขาเริ่มพยากรณ์ถึงอนาคตที่เปี่ยมไปด้วยความหวัง พระเจ้าจะสำแดงความยิ่งใหญ่โดยนำเขลยกลับบ้าน และจะประทาน

จิตใจใหม่และการนมัสการใหม่ คำพยากรณ์ของเอเสเคียลมักจะจบด้วยวลีที่ว่า ‘...และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเจ้า’”

2.1.4 โครงร่างพระธรรมเอเสเคียล

พระธรรมเอเสเคียลมีเนื้อหาทั้งหมด 48 บท เพื่อทำความเข้าใจจึงได้มีการแบ่งโครงร่างของพระธรรมเอเสเคียลขึ้น แยกเป็นหัวข้อต่างๆ ตามบริบทเนื้อหาของพระธรรมเอเสเคียล 5 ตอน ดังนี้

ตอน 1 : เอเสเคียลเห็นนิมิตที่พระเจ้าทรงเรียกเขาให้เป็นผู้พยากรณ์ 1-3

ตอน 2 : พยากรณ์ถึงกรุงเยรูซาเล็ม 4-24

บทละครที่เล็งถึงเยรูซาเล็มแตก 4-5

จุดจบมาถึงแล้ว 6-7

ความบาปของเยรูซาเล็ม 8-11

อุปมาและคำพยากรณ์ 12-17

ความรับผิดชอบส่วนตัว 18

ความต้อติงของอิสราเอล 19:1-20:44

ไฟและดาบ 20:45-21:32

เยรูซาเล็มและอิสราเอลจะพิณาศ 22-24

ตอน 3 : พยากรณ์ถึงประชาชาติ 25-32

อัมโมน โมอับ เอโดม ฟิลิสเตีย 25

ไทร 26-28:19

ไซดอน 28:20-26

อียิปต์ 29-32

ตอน 4 : ความหวังสำหรับอนาคต 33-39

ผู้พยากรณ์เป็นยาม 33:1-20

เซลยได้ยื่นข่าวเยรูซาเล็มแตก 33:21-33

ความบาปของผู้นำและประชาชน 34

กล่าวโทษเอโดม 35

สัญญาว่าจะได้กลับคืนถิ่นและมีใจใหม่ 36

หุบเขากระดูกแห้ง 37

กล่าวโทษมาโลก 38-39

ตอน 5 : นิมิตเรื่องพระวิหารใหม่ 40-48

แผนผังพระวิหารและการนมัสการ 40-42

พระสิริพระเจ้ากลับสู่พระวิหาร 43:1-12

กฎสำหรับวิหารและปุโรหิต 43:13-44:31

กฎเรื่องที่ดิน เจ้านายและเทศกาล 45-46

ลำธารไหลออกจากพระวิหาร 47:1-12

แผ่นดินและเผ่าพันธุ์ 47:13-48:35

2.2 ประชาชาติอิสราเอล

2.2.1 ประวัติศาสตร์ชนชาติอิสราเอล

ประวัติศาสตร์ชนชาติอิสราเอลมีจุดเริ่มต้นประมาณ 2000 ก.ค.ศ. และถึงช่วงสมัยของเอเสเคียลเท่านั้น เดวิด เอฟ. ฮินสัน (1996) ได้เสนอประวัติของอิสราเอล

1. ประวัติศาสตร์ช่วงนี้ประชาชนที่เร่ร่อนเลี้ยงสัตว์ (nomadic peoples) ประมาณ 2000-1550 ก.ค.ศ กำลังแสวงหาที่ตั้งถิ่นฐานทำมาหากินในภูมิภาคที่อุดมสมบูรณ์แห่งเมโสโปเตเมียและอียิปต์ เพื่อร่วมมีส่วนแบ่งผลประโยชน์จากการทำเกษตรกรรม ในคนพวกนี้มีอับราฮัมและเชื้อสายของท่านคือ อิสอัค เอซาว ยาโคบ และบุตรชายสิบสองคนของยาโคบซึ่งมีโยเซฟรวมอยู่ด้วย พวกเขาอพยพจากเมโสโปเตเมียมายังปาเลสไตน์ แล้วต่อไปยังประเทศอียิปต์ หลังจาก 1550 ก.ค.ศ. อียิปต์สามารถกอบกู้เอกราชกลับคืนมาจากชนชาติเร่ร่อนที่เข้ามาตั้งถิ่นฐาน พวกอิสราเอลจึงกลายเป็นทาสในประเทศอียิปต์

2. ประวัติศาสตร์ช่วงนี้อียิปต์เป็นชาติที่มีอำนาจมาก ประมาณ 1550-1250 ก.ค.ศ. สามารถควบคุมแผ่นดินปาเลสไตน์ไว้ได้ตลอดเวลา ส่วนชนชาติที่เป็นเชื้อสายของอับราฮัมต้องตกเป็นทาสอยู่ในประเทศอียิปต์ ต่อมาโมเสสได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้า ให้นำพวกอิสราเอลออกจากอียิปต์ไปที่ภูเขาซีนาย ที่นั่นพวกเขาได้เข้าร่วมพันธสัญญาหรือข้อตกลงกับพระเจ้า และได้รับพระบัญญัติสิบประการเป็นแนวทางสำหรับการรับใช้พระเจ้าและปฏิบัติต่อกันและกัน ประสบการณ์ทั้งหมดนี้รู้จักกันดีว่าเป็นเรื่องการ “อพยพ” (the Exodus)

3. ช่วงนี้ประเทศอียิปต์อ่อนแอลงแล้วจนแทบไม่มีอำนาจ ประมาณ 1250-1000 ก.ค.ศ. คนเผ่าเร่ร่อนหลายเผ่ารวมทั้งอิสราเอลกำลัง ต่อสู้กันเพื่อช่วงชิงอำนาจปกครองแผ่นดินปาเลสไตน์ โยชูวานำพวกอิสราเอลเข้าสู่แผ่นดินปาเลสไตน์ มีผู้วินิจฉัยจำนวนหนึ่งที่พระเจ้าทรงเรียกให้เป็นผู้ นำ ทำหน้าที่ช่วยพวกเขาเมื่อเกิดการขัดแย้งกับคนต่างชาติ ซึ่งมีพวกฟิลิสเตียเป็นคู่อริที่อันตรายที่สุด

4. อิสราเอลมีกษัตริย์ ประมาณ 1000-922 ก.ค.ศ. ช่วงนี้พวกฟิลิสเตียเป็นเผ่าที่คุกคามอิสราเอลอย่างหนัก จนอิสราเอลจำเป็นต้องมีผู้นำแบบใหม่ที่มีอำนาจมากขึ้นกว่าเดิม ไม่มีผู้วินิจฉัยคนใดสามารถยับยั้งพวกฟิลิสเตียที่กำลังแผ่อำนาจเข้าควบคุมดินแดนของอิสราเอลมากขึ้นเรื่อยๆ ซามูเอลจึงเลือกซาอูลและดาวิดให้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล โดยให้กษัตริย์เป็นผู้สร้างกองทัพถาวรเพื่อพิชิตดินแดนปาเลสไตน์ กษัตริย์ซาอูลทำไม่สำเร็จ แตกต่างกับดาวิดซึ่งประสบความสำเร็จอย่างใหญ่หลวง ไม่เพียงแต่จะเอาชนะพวกฟิลิสเตียได้เท่านั้น แต่สามารถเอาชนะราชอาณาจักรต่างๆ ที่อยู่ใกล้เคียงได้อีกด้วย ยุคนี้เป็นยุคที่อิสราเอลมีอำนาจสูงสุด กษัตริย์ซาโลมอน โอรสของดาวิดได้สร้างพระวิหารและอาคารต่างๆ อีกมากมายขึ้นที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่ก็เก็บภาษีประชาชนอย่างหนัก

5. อิสราเอลแยก 2 แผ่นดิน ประมาณ 922-802 ก.ค.ศ. หลังจากที่ซาโลมอนสิ้นพระชนม์แล้ว ก็เกิดสงครามกลางเมืองขึ้นในอิสราเอล ทำให้ราชอาณาจักรถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ราชอาณาจักรยูดาห์อยู่ด้านใต้ปกครองโดยกษัตริย์ราชวงศ์ดาวิด ราชอาณาจักรอิสราเอลอยู่ด้านเหนือปกครองโดยกษัตริย์ที่พวกผู้เผยพระวจนะเป็นผู้เลือกสรร หรือผู้ที่สามารถก่อการกบฏยึดอำนาจได้ ผลที่ตามมาคือ อิสราเอลสูญเสียอำนาจในการควบคุมชาติต่างๆ ในปาเลสไตน์และดินแดนพากข้างโน้นของแม่น้ำจอร์แดน มีอยู่ช่วงหนึ่งซึ่งเกิดการขัดแย้งกันอย่างรุนแรง ทำให้ซีเรียซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาชาติเล็กๆ ในสมัยนั้นมีอำนาจเข้มแข็งขึ้น ทั้งอียิปต์และอัสซีเรียบุกเข้าโจมตีปาเลสไตน์โดยกระหน่ำ แต่ก็ไม่มีชาติใดครอบครองประเทศต่างๆ ที่ตนยึดไว้ได้นาน

6. แผ่นดินอิสราเอลเหนือแตก ประมาณ 802-610 ก.ค.ศ. ต้นช่วงนี้ไม่มีชาติใดมีอำนาจมากพอที่จะเอาชนะและควบคุมอิสราเอลได้ ทั้งราชอาณาจักรยูดาห์และอิสราเอลจึงมีสันติสุขและเจริญรุ่งเรือง แต่ผู้เผยพระวจนะอาโมสและโฮเซยาประณามความไม่ยุติธรรมในสังคมและการนมัสการจอมปลอมซึ่งเป็นลักษณะเด่นของชีวิตอิสราเอลสมัยนั้น ท่านทั้งสองเตือนให้ระวังความเดือดร้อนที่จะมาถึง กษัตริย์องค์ใหม่ผู้เกรียงไกรขึ้นครองราชย์ที่อัสซีเรียและพิชิตอิสราเอลได้เมื่อ 721 ก.ค.ศ. ประชาชนถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย นี่คือกาลอวสานของราชอาณาจักรฝ่ายเหนือ ส่วนราชอาณาจักรยูดาห์ยอมจำนนอัสซีเรีย แต่ก็ก่อการกบฏขึ้นหลายครั้งโดยความช่วยเหลือของอียิปต์

แต่อัสนีเรียก็กลับมามีอำนาจควบคุมได้อีกและลงโทษยูดาห์ทุกครั้งไป โดยที่อียิปต์ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือเลยผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ขอร้องไห้กษัตริย์และประชาชนไว้วางใจในพระเจ้า ไม่ใช่ไว้วางใจบรรดาพันธมิตรต่างชาติ

7. อิสราเอลฝ่ายใต้ (ยูดาห์) ตกเป็นทาสบาบิโลน ประมาณ 610-539 ก.ค.ศ. หลังจากนั้นอัสนีเรียก็พบว่าตนไม่สามารถควบคุมจักรวรรดิที่กว้างใหญ่ไพศาลที่ตนสร้างขึ้น มีสามประเทศที่ลุกขึ้นต่ออัสนีเรีย คือ อียิปต์ มีเดีย และบาบิโลน อัสนีเรียประสบความพราชัย จักรวรรดิจึงถูกชาติที่ชนะสงคราม แบ่งปันกัน อียิปต์พยายามจะกลับมาควบคุมปาเลสไตน์อีก แต่ก็ทำสงครามแพ้ บาบิโลนที่คาร์เคมิชเมื่อ 605 ก.ค.ศ. ประชาชนชาวยูดาห์พยายามเรียกร้อง เอกราชของตน แต่ก็พ่ายแพ้แก่บาบิโลนในปี 597 ก.ค.ศ. หลังที่ยูดาห์เป็นกบฏ บาบิโลนจึงยกทัพเข้าโจมตียูดาห์อีกเมื่อ 586 ก.ค.ศ. และทำลายกรุงเยรูซาเล็ม พร้อมกับพระวิหารทั้งพินาศ แล้วก็กวาดต้อนพวกผู้นำประเทศยูดาห์ไปเป็นเชลยที่บาบิโลน

2.2.2 ประวัติศาสตร์ความเชื่ออิสราเอล

สมัยอับราฮัม (ชื่อเดิม คือ อับราม) ถือว่าเป็นต้นตระกูลของอิสราเอล ซึ่งเดิมทีนั้นอับราฮัมอาศัยอยู่ดินแดนเมโสโปเตเมีย คุณพ่อทศไนย์ คมกฤส (2529, น. 55, 60-61) เสนอว่า ดินแดนเมโสโปเตเมียเป็นดินแดนที่อยู่ระหว่างแม่น้ำไทกริส และยูเฟรติส อาศัยอยู่มาประมาณ 3,000 ก.ค.ศ. และดูเหมือนว่าหลักฐานต้นกำเนิดอารยธรรมของมนุษยชาติก็ได้พบในบริเวณนี้เป็นจำนวนมาก อับราฮัมเป็นบุตรของเทราห์ (ปฐมก. 11) เดิมทีอาศัยอยู่ที่เมืองเออร์ และย้ายไปสู่คานาอัน คณะผู้เชี่ยวชาญของไลออนส์ (1994) ได้นำเสนอไว้ เมืองเออร์ซึ่งเป็นเมืองเดิมของอับราฮัมนั้นเป็นเมืองที่รุ่งเรืองมาก และในเมืองนั้นยังมีวิหารของเทพเจ้าจันทรา (ชื่อนันนาร์ หรือสิน) ซึ่งยังหลงเหลือมาถึงปัจจุบัน ต่อมาครอบครัวของอับราฮัมย้ายออกไปยังฮาราน และฮารานเป็นศูนย์กลางของการบูชาเทพเจ้าจันทรา เทราห์บิดาของอับราฮัมก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบูชาเทพเจ้านี้ด้วย

ชนชาติอิสราเอลเริ่มขึ้นในวันที่พระเจ้า (พระยาห์เวห์) ตรัสกับอับราฮัมให้ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนไปยังดินแดนใหม่ วันนั้นพระเจ้าสัญญากับอับราฮัมว่าเขาจะเป็นผู้ก่อตั้งชนชาติใหญ่ และพระเจ้าทรงมีพระสัญญาต่ออับราฮัม เมื่ออับราฮัมทำตามที่พระเจ้าตรัสไว้ (ปฐมก. 12:1-3) อับราฮัมเชื่อตามที่พระเจ้าตรัส โดยย้ายไปที่คานาอัน และสร้างแท่นบูชาพระเจ้าในทุกหนทุกแห่ง ที่เขาตั้งเต็นท์อาศัยอยู่ แม้บางทีความเชื่อของอับราฮัมสั่นคลอนแต่เขารู้แน่ๆว่าพระเจ้าได้ลั่นวาจาจากกับเขาและครอบครัวแล้ว นั่นคือพงศ์พันธุ์ของเขาจะกลายเป็นชนชาติใหญ่ (ปฐมก. 15:6)

สมัยยาโคบ ความเป็นชาติอิสราเอลเริ่มจากชีวิตหลาน อับราฮัมคือยาโคบ ซึ่งพระเจ้าเปลี่ยนชื่อ เป็นอิสราเอลลูกชาย 12 คนของยาโคบ เป็นต้นตระกูลของ 12 เผ่าของอิสราเอล พระเจ้าตรัสกับยาโคบ (ปฐมก. 28:13-15)

เมื่อเกิดการกัณดารอาหาร ยาโคบกับลูกๆ ไปหาโยเซฟที่อียิปต์ ลูกหลานของพวกเขาอยู่ที่นั่นนับร้อยๆ ปี แต่พระเจ้ายังทรงรักษาพระสัญญาที่ว่าครอบครัวนี้ และชนชาตินี้เป็นประชากรของพระองค์ ฉะนั้นเมื่อคนอิสราเอลร้องทูลต่อพระเจ้า ขณะถูกชาวอียิปต์กดขี่ข่มเหง อิสราเอลได้กลายเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ ประสบความทุกข์ยากลำบากมากมาย พระองค์ก็ทรงสดับฟัง

จนกระทั่งสมัยโมเสส วันหนึ่งในทะเลทรายพระเจ้าตรัสกับ โมเสสว่า “เราส่งเจ้าไปหากษัตริย์ของอียิปต์ เพื่อเจ้าจะนำประชากรของเราให้ออกจากอียิปต์” โมเสสต้องการรู้ว่าเขาจะบอกประชาชนเรื่องพระเจ้าได้อย่างไร พระเจ้าจึงเปิดเผยพระนามจริงของพระองค์คือ “ยาห์เวห์” กับพระนามอันลึกลับอีก นามหนึ่ง “เราเป็น” หรือ “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” พระนามนี้ชี้ถึงสองสิ่ง คือพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลงเป็นที่พึ่งที่ไว้วางใจได้อย่างเต็มเปี่ยม และพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ทรงกระทำกิจอย่างสร้างสรรค์ตลอดเวลา โมเสสได้นำความรู้นี้ไปชี้แจงแก่ลูกกับประชาชน พระเจ้าไม่เพียงแต่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวพระองค์เองเท่านั้น แต่ยังพิสูจน์ให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแบบใดด้วยพระราชากิจของพระองค์

เมื่อพระเจ้าช่วยกู้คนอิสราเอล ออกจากอียิปต์ตามที่สัญญาไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา พระองค์ก็แสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือในตัวพระองค์ ขณะพระองค์ทรงนำประชาชนเดินทางผ่านถิ่นทุรกันดารที่ชาวอียิวไม่คุ้นเคย พระองค์ทรงประทานอาหารกับน้ำดื่ม และดูแลพวกเขาอย่างดีแม้พวกเขาจะกบฏต่อพระองค์บ่อยๆ พระเจ้าองค์นี้ทรงพระชนม์อยู่และทรงทำพระราชากิจอย่างไม่หยุดยั้ง

ในสมัยโมเสสพระเจ้าได้สำแดงพระองค์เองว่า เป็นพระเจ้าที่กระทำกิจและตรัสอยู่เสมอ ในช่วงที่ชาวอียิวอพยพออกจากอียิปต์ พระเจ้าพิสูจน์ให้เห็นว่าพระองค์ทรงปกป้องผู้ถูกกดขี่และคนที่ต่อสู้การฉ้อธรรม สิ่งนี้ชี้ให้เห็นถึงพระลักษณะบางประการของพระเจ้า ณ ภูเขาซีนาย พระเจ้าเปิดเผยถึงพระองค์เองเพิ่มเติมอีก โดยตรัสกับโมเสสใน (อพย. 34:6-7)

พระองค์ยังทรงเปิดเผย ถึงน้ำพระทัยของพระองค์ผ่านทางพระบัญญัติ ชาวอิสราเอลจึงสามารถล่วงรู้ถึงพระลักษณะของพระเจ้า และพระประสงค์ของพระองค์ได้

วิลเลียม เจ. เจ. กลาสฮาวเออร์ (2013) ได้เสนอว่า ต้นกำเนิด คือ พันธสัญญาของพระเจ้ากับ อับราฮัมและกับอิสราเอล เป็นการเปิดเผยถึงพระนามของพระองค์ คือ ยะห์เวห์ ซึ่งเป็นพระนามที่ พระองค์สัมพันธ์กับพวกเขา และเป็นพันธมิตรด้วย (ปฐมก. 12:1-3 อพย. 4:13-15) ยะห์เวห์ใช้แทน พระเจ้าในความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาของพระองค์ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นการสำแดงที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ของพระเจ้าแก่มวลมนุษย์ โทราห์นิรันดร์ หรือพระวาทแห่งการทรงสร้างที่ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ นี้เองที่อยู่ก่อนการทรงสร้าง และมาจากพระบิดาเป็นพระวาทที่มาบังเกิดเป็นมนุษย์ (ยน. 1:1-18) ต้นกำเนิดของอิสราเอล คือ พระวาทของพระเจ้า พระวาทแห่งการทรงสร้าง ซึ่งคือยะห์เวห์ในพันธ สัญญาเดิม พระวาทที่มาบังเกิดเป็นมนุษย์ พระเมสสิยาห์ของพระเจ้าในพันธสัญญาใหม่ นี้คือ พระองค์ผู้ได้รับการเจิม พระเมสสิยาห์ และองค์จอมกษัตริย์ “เราเป็นรากเหง้าและเชื้อสายของดาวิด” (วว. 22:16ข, วว. 5:5, รรม. 15:12)

2.2.3 ชนชาติอิสราเอลในพระธรรมเอเสเคียล

ดอน เฟลิมมิง (2003) ได้เสนอว่า พวกเขลยชาวยูดาห์ที่ถูกนำไปบาบิโลน มิได้ถูกขังในค่ายมี ลวดหนาม เหมือนทหารที่เป็นเชลยศึก แต่อยู่รวมกันเป็นหมู่บ้านๆ ต้องทำงานเป็นกรรมกรก่อสร้างให้ บาบิโลน รวมทั้งต้องทำไร่ทำนาและการงานอื่นๆ โดยไม่มีรายได้ พวกเขาอยู่ภายใต้การควบคุมของ เจ้าหน้าทีชาวบาบิโลน ซึ่งมักกดขี่ข่มเหง แต่นอกเวลาทำงานพวกเขลยมีอิสระบ้างพอที่จะดำเนินชีวิต ในครอบครัวตามที่ตนต้องการ (ยรม. 29:4-7; อสค. 3:15; สดต. 137:1-6)

สภาพของชนชาติอิสราเอลหลังจากที่กรุงเยรูซาเล็มแตก เดวิด เอฟ. ฮินสัน (1996) ได้ บรรยายถึงอิสราเอลไว้ พวกเขาไม่มีทางทำตามประเพณีทางศาสนาหลายอย่างที่เคยทำสืบต่อกันมา เพราะกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลายลงแล้ว ไม่มีดินแดน อิสระซึ่งถือได้ว่าเป็นสถานที่พระเจ้าทรงปกครอง อีกต่อไป กษัตริย์เยโฮยาซินก็เป็นนักโทษอยู่ในบาบิโลนนานหลายปี แม้ว่าภายหลังจะถูกปลดปล่อย ให้เป็นอิสระ แต่จะทำอะไรก็ต้องได้รับอนุญาตจากกษัตริย์บาบิโลนก่อนจึงจะทำได้ พระองค์มิได้ ปกครองประชาชนอิสราเอลอย่างแท้จริง

นับตั้งแต่สมัยกษัตริย์โยสิยาห์เป็นต้นมา มีแต่พระวิหารแห่งเดียวเท่านั้นที่ประชาชนจะถวาย เครื่องบูชาแต่พระเจ้าได้อย่างถูกต้อง บัดนี้พระวิหารถูกทำลายแล้ว ดังนั้นการถวายเครื่องบูชาอย่าง เต็มรูปแบบจึงไม่มีทางทำได้ บุโรหิตไม่มีงานทำ แม้แต่บรรดาผู้เผยพระวจนะเองก็น่าสงสัย เพราะเมื่อ ตอนที่บาบิโลนยกทัพมาโจมตียูดาห์นั้น ผู้เผยพระวจนะหลายคนประกาศเรื่องความหวังสำหรับพวกยู ดาห์ แต่พอถึงตอนนี้ก็พิสูจน์ได้แล้วว่าคำพูดของพวกเขาไม่เป็นความจริง

Scharrer (1993) ได้เสนอจุดกำเนิดของศาสนายิว เกิดขึ้นในสมัยของการตกเป็นทาสที่บาบิโลน เนื่องจากที่บาบิโลนไม่มีสถานที่สำหรับกระทำสิ่งต่างๆ ตามความคิดเห็นซึ่งแต่ก่อนเคยถือว่ามีคุณค่าและมีความสำคัญยิ่ง จึงต้องค้นหาวิธีอื่นมัสการพระเจ้าและวิธีแสดงความเชื่อฟังพระองค์แบบใหม่ๆ มาใช้ และเริ่มต้นเรียกตนเองด้วยชื่อใหม่ว่า “ยิว”

เดวิด เอฟ. ฮินสัน (1996, น. 242-243) ได้กล่าวถึง พิธีกรรมตามประเพณีและสิ่งที่เป็นมรดกตกทอดกันมาช้านานซึ่งพวกยิวยังรักษาไว้ได้ มีดังนี้

1. การเข้าสู่หน้ต ประเพณีนี้สืบย้อนหลังไปได้ไกลถึงเมื่อครั้ง อับราฮัมทำพันธสัญญากับพระเจ้า การเข้าสู่หน้ตเป็นการจำแนกแยกแยะพวกยิวออกจากชนชาติอื่นๆ ที่ต่างก็เป็นชเลยเหมือนกัน พวก บาบิโลนไม่มีการเข้าสู่หน้ต การที่เยเรมีย์เตือนพวกอิสราเอลมิให้ฟังการเข้าสู่หน้ตซึ่งเป็นหมายสำคัญภายนอกนี้ แสดงให้เห็นได้ชัดว่าในสมัยของเยเรมีย์และเอเสเคียล ประชาชนในกรุงเยรูซาเล็มสนใจเรื่องการเข้าสู่หน้ตกันมาก (เยเรมีย์ 4:4, 9:25, 26)

2. วันสะบาโต การรักษาวันสะบาโตมีอยู่ในพระบัญญัติสิบประการมาตั้งแต่สมัยของโมเสส เยเรมีย์เองสนับสนุนประเพณีปฏิบัตินี้ด้วย พระธรรมเอเสเคียลก็พูดถึงเรื่องนี้บ่อยครั้ง การที่พวกอิสราเอลไม่ทำตามพระบัญญัติข้อนี้ถือว่าเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้พระเจ้าทรงพิพากษาพวกเขา (ยรม. 17:19-27, อสค. 20:12, 20, 23-24)

3. เพลงสดุดี ไม่ใช่ว่าเพลงสดุดีทุกบทในพระคัมภีร์ที่เรามีอยู่ในปัจจุบันจะแต่งขึ้นในสมัยที่อิสราเอลเป็นชเลยในบาบิโลน ตอนนั้นพวกยิวรู้จักเพลงสดุดีหลายบทแล้ว บางทีการรวบรวมเพลงสดุดีขึ้นเป็นเล่มขนาดเล็กอาจจะทำกันในช่วงนี้ เพลงสดุดี 137 เป็นเพลงที่ระบายความรู้สึกของพวกยิวที่เป็นชเลยในบาบิโลน เมื่อชาวบาบิโลนขอร้องให้พวกเขาใช้เพลงสดุดีร้องเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน พวกยิวคงจะใช้เพลงสดุดีในการนมัสการมานานแล้ว และเมื่อเป็นชเลยก็ยังใช้อยู่

4. ธรรมบัญญัติ อิสราเอลรวบรวมกฎหมายต่างๆ มาเป็นเวลาหลายศตวรรษ ที่เยเรมีย์ต่อว่าประชาชนอิสราเอลไม่เชื่อฟังพระเจ้านั้น ท่านใช้กฎหมายหรือธรรมบัญญัติเป็นหลัก (ยรม. 2:28, 8:8, 9:13, 26:4) พวกยิวที่เป็นชเลยคงต้องยกย่องนับถือพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ ตอนนั้นอาจจะ เป็นฉบับร่างครั้งแรกสุด พระธรรมเล่มนี้ทำให้ประชาชนอิสราเอลเชื่อว่าการถวายเครื่องบูชาควรจะทำที่กรุงเยรูซาเล็มแห่งเดียวเท่านั้น จึงเป็นเหตุให้พวกชเลยชาวยิวเลิกการถวายเครื่องบูชาในการนมัสการพระเจ้า คำสอนเรื่องพระเจ้าและวิถีทางต่างๆ ของพระองค์ซึ่งมีอยู่ในพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติคง

จะให้กำลังใจแก่เชลยชาวยิวที่บาบิโลน พระบัญชาที่ปรากฏในพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติบทที่ 6,4,9 ต้องมีความสำคัญมากสำหรับพวกยิวที่อยู่ในบาบิโลน

5. ประวัติศาสตร์ บางทีประวัติศาสตร์เหล่านั้นอาจจะยังไม่บันทึกไว้ ในรูปแบบปัจจุบันที่เราเห็นในพระคัมภีร์ ประชาชนคงจะสะสมประวัติต่างๆ เช่นที่กลุ่ม ย. (J) อนุรักษ์ไว้ก่อน และที่กลุ่ม อ. (E) อนุรักษ์ไว้ ในเวลาต่อมานอกจากนี้แล้วยังมีประวัติบางเรื่องที่มีผู้บันทึกไว้และนำมาใช้เป็นพื้นฐานสำหรับเขียนพระธรรม 1-2 ซามูเอล และ 1-2 พงศ์กษัตริย์ เรื่องเหล่านี้พวกยิวที่บาบิโลนคงรู้จักดีและศึกษากันอย่างละเอียด

อันที่จริงแล้วมีตำนานจำนวนมากที่จำเป็นต้องอนุรักษ์ไว้ เพราะตำนานเหล่านั้นช่วยหล่อเลี้ยงความเชื่อของพวกยิวที่เป็นเชลยให้แข็งแรง เห็นได้ชัดว่าระหว่างหลายปีที่อยู่ในบาบิโลนพวกยิวสะสมเรื่องราวในยุคก่อนๆ ที่ชุมชนเห็นว่ามีความสำคัญและเป็นจำนวนมากและถ่ายทอดให้แก่คนรุ่นหลังๆ ฟังพวกเขา กำลังเขียนประวัติศาสตร์โดยบันทึกชีวประวัติและคำสั่งสอนของบรรดาผู้เผยพระวจนะใหญ่ รวบรวมธรรมบัญญัติต่างๆ และทำเป็นประมวลกฎหมายที่เรียงลำดับให้เห็นชัดขึ้นกว่าของเดิม และจัดเพลงสดุดีเป็นหมวดหมู่สำหรับใช้ในการนมัสการ ดังนั้นเองพวกเขาจำเป็นต้องมีศูนย์กลางหลายๆ แห่งเพื่ออภิปรายตำนานต่างๆ ของชนชาติอิสราเอล เพื่อบันทึกและอนุรักษ์ไว้ ธรรมศาลาแห่งแรก อาจจะสร้างขึ้นในสมัยนี้เอง และพวกยิวมาชุมนุมกันในวันสะบาโตเป็นครั้งแรก ที่ธรรมศาลาแห่งนี้ นี่คือนวัตกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตด้านศาสนาของอิสราเอล และต่อมามาธรรมศาลาก็มีบทบาทมากในชีวิตของพวกยิวในสมัยพระคริสต์

2.3 ความหมายของคำที่สำคัญ

2.3.1 ญาดา

יָדָע - yada` - “ทำให้เป็นที่รู้จัก” หรือ “ประกาศให้รู้” ยังมีความหมายได้ในอีกหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ ทราบ รู้ เรียนเพื่อให้รู้ ความดีความชั่ว (ปฐมก. 3:22) ความรู้ โดยพระเจ้า เส้นทางแห่งปัญญา (โยบ 28:23) (สดด. 50:11) สัมผัสรู้ รับรู้ เข้าใจ โดยการเพิ่มความคิดจากการสังเกต จดบันทึก (ปฐมก. 19:33) รู้ โดยประสบการณ์ รับรู้จากทั้งหมดของหัวใจ สัจจิตวิญญาณ

1. รู้จัก (บุคคล) ค้นเคย ค้นชิน เคยชิน (acquainted with) เป็นที่รู้จัก (พระเจ้า) (ฮยย. 5:3) เราเองรู้จักเอฟราอิม และอิสราเอลก็ได้ปิดซ่อนไว้จากเรา... พระเจ้าที่รู้ หรือ ทราบเข้าไปถึงจิตใจ

ของมนุษย์ พระองค์ทรงรู้จักผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระองค์ คือ recognizing สังเกตจดจำ และ acknowledging มีความรู้ มีข้อมูล them

2. พิจารณา ค้นพบ มอบ มีความสัมพันธ์ สั่งสอน แสดง ชำนาญ บอก เข้าใจ รู้จักกัน โดยมี ความสัมพันธ์ทางเนื้อหนัง (มนุษย์) สัมพันธ์ลึกซึ้ง (การแต่งงาน)

3. รับทราบ มีประสบการณ์ มี แจ้ง ทราบ ความรู้ ทำให้เป็นที่รู้จัก (know how to do a thing, be able to do it: skilled รู้วิธีการทำสิ่งต่าง ๆ สามารถทำได้ : ทักษะ ความรู้ ข้อมูลความรู้)

4. คนรู้จัก หา รู้ รับรู้ (absolute have knowledge, be wise ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า และ หน้าที่หรือในการปฏิบัติ ปัญญาจากพระเจ้า)

2.3.2 ยาร์เวห์

יהוה? – YHWH - ยาร์เวห์ ในภาษาเดิมนั้น เราเป็น และพระนามยาร์เวห์ יהוה มีความหมายว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” หรือ “เราเป็นผู้ที่ดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง” พระคัมภีร์เดิมได้ออกพระนามนี้มากถึง 6,828 ครั้งเลยทีเดียว ในพระคัมภีร์ดั้งเดิมเขียนด้วยอักษร 4 ตัว แต่เนื่องจากอักษร 4 ตัว (ยฮวฮ YHWH) เมื่อเขียนเป็นอักษรโรมัน 4 ตัวได้เป็น YHWH แล้วผสมสระจึงได้การออกเสียงเป็น “เยโฮวาห์” เมื่อเราเห็นคำว่า “Lord” ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษพิมพ์เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ขนาด เล็กกว่า “LORD” ก็แสดงว่าคำเดิมในต้นฉบับภาษาฮีบรูคือ YHWH (ยหวท) หรือ Yahweh (ยาร์เวห์) ซึ่งเป็นชื่อเฉพาะของพระเจ้า ตัวอย่างเช่นวลีที่คุ้นเคย “the word of the LORD” นั้นในต้นฉบับ ภาษาฮีบรูคือ “the word of Yahweh”

คู่มือพระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 (1992) ได้ให้มุมมองของพระนามพระเจ้าไว้ว่า มี คำศัพท์ฮีบรู 2 คำที่แปลว่าพระเจ้า คือคำว่า “เอล” หมายความว่า พระเจ้ามีฤทธานุภาพและมีพระ ลักษณะโดดเด่นเป็นพิเศษ และคำว่า “เอลอฮิม” รูปพหูพจน์ ไม่ได้หมายความว่า มีพระเจ้าหลายองค์ แต่หมายถึงพระเจ้าองค์เดียวที่มีพระลักษณะทุกอย่างที่สมบูรณ์ “อาโดน” แปลว่าสูงสุด หรือนายมัก ใช้ว่า “อาโดนาย” แปลว่าสูงสุดหรือนายเหนือหัว ซึ่งหมายถึงพระเจ้า แต่พระนามจริงของพระเจ้าคือ “ยาเวห์” เมื่ออ่านพระคัมภีร์ ในที่สาธารณะ ชาวผิวมักเลี่ยงการออกเสียงคำว่า “ยาเวห์” ด้วยความเกรงกลัวและจะใช้คำว่า “อาโดนาย” แทน

เมื่อพระเจ้าบอกชื่อของพระองค์แก่มนุษย์ พระองค์ต้องการสำแดงพระลักษณะที่แท้จริงของพระองค์ คำว่า “ยาเวห์” ในภาษาฮีบรูมีความเกี่ยวข้องกับกริยา “เป็น อยู่” กริยานี้มีความหมาย กว้างกว่าคำว่า “ดำรงอยู่” โดยมีความหมายว่า “คงอยู่ในปัจจุบันอย่างมีบทบาทที่ชัดเจน” รวมอยู่

ด้วย “ยาเวห์” (อพย. 3:13-16) คือพระเจ้าที่ร่วมทุกข์ร่วมสุข อยู่กับคนของพระองค์ พระองค์เปิดเผยพระนามนี้ในเวลา ที่พวกเขาเป็นทาสที่น่าสังเวชและปรารถนาอิสรภาพอย่างยิ่ง

ความคิดที่ว่า “คงอยู่อย่างมีบทบาทที่ชัดเจน” นั้นบอกให้เราทราบว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับเรา แต่คำนี้ไม่ได้พูดถึงพระลักษณะของพระองค์ เหตุที่พระองค์เลือกเปิดเผยความหมายพระนามของพระองค์ ในสมัยอพยพก็เพื่อสำแดงพระองค์ให้รู้ว่าพระองค์คือพระเจ้าที่ช่วยให้พวกเขารอดและทำลายศัตรูของพวกเขา

การสำแดงพระเจ้าในฐานะ “ยาเวห์” นั้น เจื่อนไขแรกคือ ความบริสุทธิ์ (อพย. 3:5) พระองค์สำแดงความบริสุทธิ์ของ พระองค์ในการไถ่ที่บริสุทธิ์และพระพิโรธที่บริสุทธิ์ในพิธีปัสกา (อพย. 12)

พระลักษณะของพระเจ้าตามพระนามของพระองค์นั้น ปรากฏในพระคัมภีร์เดิมหลายตอน เช่น อพยพ 34.6-; สดุดี 103; 111; 146; มีคาห์ 7:18-19 การสำแดงพระองค์ที่ค่อยๆ เพิ่มขึ้น พระนาม “ยาเวห์” ปรากฏในพระคัมภีร์ตั้งแต่สมัยแรก (ปฐมก. 4:1) และมนุษย์ก็รู้จักและใช้พระนามนั้น (ปฐมก. 4:26; 14:22) แต่ทำไมพระเจ้าจึงตรัสกับโมเสส (อพย. 6:2-3) “ด้วยนามว่าพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ แต่เราได้สำแดงให้เขา (อับราฮัม ฯลฯ) รู้จักเราในนามพระเยโฮวาห์”

ดอน เฟลล์มิ่ง (1980) เสนอว่า ชาวอิสราเอลถือว่าพระนาม “พระยาห์เวห์” เป็นพระนามที่ศักดิ์สิทธิ์ เพราะเป็นพระนามของพระเจ้าของเขา ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียว (อพย. 32:27, ฉธบ. 6:4) บรรพบุรุษของอิสราเอล คืออับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ไม่ค่อยได้เข้าใจความหมายของพระนามนี้ เพียงแต่ทราบว่าการกระทำพันธสัญญากับเขาจะทำให้ลูกหลานของเขาทวีเป็นประชาชาติใหญ่ และจะประทานแผ่นดินคานาอันให้แก่ประชาชาตินั้น หลายร้อยปีต่อมาลูกหลานเหล่านั้นได้เป็นประชาชาติอิสราเอล แต่พวกเขาตกเป็นทาสของชาวอียิปต์ อย่างไรก็ตามพระยาห์เวห์ไม่ได้ล้มพันธสัญญาที่ได้ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษ จึงไถ่พวกเขาให้พ้นจากการเป็นทาส ทำให้พวกเขาเข้าใจว่า ลักษณะเด่นของพระยาห์เวห์คือ พระองค์เป็นพระผู้ไถ่ (ปฐมก. 15.5-6, 1315, 18, อพย. 2:24, 3:16)

ผู้เชี่ยวชาญทางพระคัมภีร์เดิมได้พยายามศึกษาเพื่อหาคำตอบมาเป็นเวลานาน คำตอบของพวกเขา มี 2 แนว 1.พระนามของพระเจ้าเป็นที่รู้จักกันตั้งแต่ยุคแรก 2.พระนามของพระเจ้าเปิดเผยครั้งแรกสมัยโมเสส

แม้ว่าแนวคิดทั้งสองนี้จะมีอิทธิพลมาก แต่ไม่จำเป็นว่าจะถูกต้อง คำว่า “ให้เขารู้จัก” ในพระคัมภีร์เดิมมีความหมายมากกว่าการรู้ข้อมูลของคนๆ นั้น ซึ่งหมายถึงรู้อุปนิสัยใจคอของคนนั้นด้วย

เช่น ลูกชายของเอลีรู้จักพระนามของพระเจ้า แต่ไม่ใส่ใจเรื่องของพระเจ้า (อาจเรียกได้ว่า “ไม่รู้จัก”) (1 ซมอ. 2:12 เทียบกับ 3:7; อพย.33:12-13) ดังนั้น อพยพ 6:2-3 บอกเราว่า พระนามของพระเจ้า ซึ่งเดิมเขาเรียกอย่างไม่รู้ความหมายนั้น บัดนี้พวกเขาได้รู้ถึงพระลักษณะของพระองค์ ตามพระนามนั้นแล้ว คือพระเจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอด และเป็นผู้พิพากษาที่บริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่กับคนของพระองค์เสมอ เมื่อโมเสสถามพระเจ้าว่า พระนาม “ยะห์เวห์” หมายความว่าอะไร พระองค์ประทานคำตอบสั้นๆ ว่า “เราเป็น” พระองค์ไม่ได้อธิบายคำว่า เราเป็น หมายความว่าอะไร เพราะพระองค์ประสงค์ให้ชาวอิสราเอลรู้ว่าพระเจ้าของเขาทรงเป็นทรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล พระองค์ทรงเป็นองค์อมตะ ไม่แปรเปลี่ยน ไม่เกิด ไม่ตาย ชาวอิสราเอลไม่สามารถจะเข้าใจเรื่องพระเจ้าผู้นี้ได้ พระองค์จึงเพียงแต่ขอให้พวกเขาพึงพาไว้วางใจพระองค์ โดยรู้ว่าพระองค์ทรงเป็น พระองค์จะไม่ลืมพวกเขา จะไม่ทิ้งพวกเขา แต่จะทรงปกป้องรักษาอยู่ตลอดเวลา และจะทรงอำนวยเหตุการณ์เกี่ยวกับเขา ตามพระปัญญาอันเลิศประเสริฐของพระองค์ (อพยพ 3:13-14)

จอห์น อาร์. คروس (2012) ได้เสนอว่า ในภาษาเดิมนั้น คำที่ว่า “เราเป็น” และพระนาม “ยะห์เวห์” มีความหมายแบบเดียวกัน ทั้งสองคำนี้มีความหมายว่า “เราเป็นผู้ที่เป็นอยู่เช่นกัน” หรือ “เราเป็นผู้ที่ดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง”

จากพระนามนี้พระเจ้าของพวกทาสกำลังอ้างว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ได้โดยฤทธิ์เดชของพระองค์เอง ในขณะที่มนุษย์เราต้องการอาหาร น้ำ อากาศ การนอนหลับ ความสว่าง และที่พักอาศัย รวมทั้งปัจจัยจำเป็นอีกหลายอย่างเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ แต่พระเจ้าองค์นี้ตรัสว่า “พระองค์ไม่ต้องอาศัยปัจจัยใดๆ เลย” นี่เป็นความหมายที่แฝงชัดอยู่ในพระนามนี้ พระองค์ทรงเป็น ผู้ที่ดำรงอยู่ได้ด้วยพระองค์เอง องค์ผู้เป็น “ยะห์เวห์” ไม่มีเทพเจ้าหรือเทพองค์ใดของอียิปต์ ที่อ้างแบบนี้เลยจากพระนามยิ่งใหญ่นี้ให้เห็นว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ได้โดยฤทธิ์เดชของพระองค์เอง ชาวอิสราเอลโบราณนั้นเกรงกลัวองค์ยะห์เวห์มาก ตลอดอีกหลายศตวรรษต่อมาพวกเขาไม่ยอมออกพระนามของพระเจ้าเลย เมื่อพบเจอคำว่า “ยะห์เวห์” นั้นพวกเขาจะเลี่ยงไปเป็นคำว่า “พระผู้เป็นเจ้า” หรือ “พระนาม” แทน และทุกคนเข้าใจดีว่านั่นหมายถึง “ยะห์เวห์” นั่นเอง จนถึงทุกวันนี้ เช่น เมื่อใดที่อ่านคำที่พระเจ้าตรัสตอบโมเสสก็จะใช้คำว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” แทนคำว่า “ยะห์เวห์” (อพย. 3:15; ยรม. 10:6)

2.4 หลักการตีความพระคัมภีร์

2.4.1 Historical Method การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์

เฮนรี่ เอ. เวิร์คเลอร์ (2009) เสนอว่า การตีความพระคัมภีร์ด้วยวิธีการนี้จะเป็นการพิจารณาถึง สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ในประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นและวัฒนธรรมที่ผู้เขียนกำลังเขียนอยู่ เพื่อจะสามารถเข้าถึงสิ่งที่กล่าวตามหลักฐานที่ปรากฏ และสามารถเข้าใจความมุ่งหมายของผู้เขียนซึ่งอาจจะมีข้อมูลที่จำกัด

การศึกษาในส่วนนี้จะทำการศึกษาเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น ผู้เขียน ผู้รับ สภาพทางสังคมชุมชน สถานการณ์ที่สำคัญในเวลานั้น วัฒนธรรมประเพณีต่างๆ เป็นต้น โดยมีวรรณกรรมของนักวิชาการที่มีชื่อเสียงมากมายที่ได้ศึกษา โดยสามารถใช้วรรณกรรมจากนักวิชาการเหล่านี้ในการศึกษาค้นคว้าได้ อาทิ Hans Dieter Betz หรือ Friedrich Schleiermacher ผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นบิดาแห่งการตีความพระคัมภีร์สมัยใหม่ วิธีการศึกษาของ Schleiermacher คือการกลับไปศึกษาถึงผู้เขียน เพราะมีความคิดว่าปัญหาของการตีความหมายคือความไม่เข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน หลักสำคัญคือการกลับไปศึกษาถึงผู้เขียนเพื่อที่จะเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความที่ผู้เขียน พร้อมทั้งองค์ประกอบต่างๆ ที่ผู้เขียนตั้งใจจะสื่อความหมายออกมา ทั้งคำและรูปประโยค เพื่อที่จะบรรลุจุดประสงค์ดังกล่าว Schleiermacher จึงกล่าวว่าต้องทำความเข้าใจในตัวหรือชีวิตของผู้เขียนก่อน และจะต้องทำความเข้าใจเรื่องของวันเวลาของผู้เขียน และบริบททางประวัติศาสตร์ เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อการตีความทั้งสิ้น

2.4.2 Literary Method การศึกษารูปแบบวรรณกรรม

การวิเคราะห์วรรณกรรมไม่สนับสนุนให้ตีความตามตัวอักษรโดยไม่ศึกษาบริบทก่อน ควรจะหาว่าเมื่อไรที่ผู้เขียนประสงค์จะใช้ความหมายตามตัวอักษร เมื่อไรใช้ความหมายเปรียบเทียบหรือภาพพจน์ (figurative) และเมื่อไรใช้ความหมายแบบสัญลักษณ์ (Symbolical) แล้วหลังจากนั้นก็แปลความตาม ความหมายที่ใช้ ดังนั้น เมื่อพระเยซูตรัสว่า “เราเป็นประตู” “เราเป็นเถาองุ่นแท้” และ “เราเป็นอาหารแห่งชีวิต” เราจึงเข้าใจได้ว่าถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำอุปมาตามที่พระองค์ทรงมุ่งหมาย

การวิเคราะห์ทางโครงสร้างภาพได้ตั้งอยู่บนสมมุติฐานว่า ถึงแม้ว่าคำๆ หนึ่ง จะมีความหมายได้หลายหลากตามบริบทที่หลากหลาย แต่ในบริบทหนึ่งๆ คำนั้นมีความหมายที่ (ผู้เขียน) มุ่งหมายเพียงความหมายเดียวเท่านั้น บริบทมักจะช่วยชี้ว่าความหมายไหนที่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะถ่ายทอด

ให้รู้ การวิเคราะห์ทางโครงสร้างภาษาจะช่วยให้ผู้แปลความหาได้ว่า จะมีความหมายใดบ้างที่เป็นไปได้ สำหรับคำหรือกลุ่มของคำ และหลังจากนั้นก็สร้างประโยคที่น่าจะเป็นไปว่าความหมาย ก. น่าจะถูกต้องกว่าความหมาย ข. หรือ ค. ในการเป็นความหมายที่ผู้เขียนต้อง ประสงค์ในเนื้อหาเฉพาะตอน

ความจำเป็นที่ต้องมีการวิเคราะห์ประเภทนี้ได้นำมาชี้แจงให้ทราบโดยใช้คำกล่าวของนักศาสนศาสตร์ที่มีชื่อเสียงมากสองท่าน อเล็กซานเดอร์ คาร์สัน (Alexander Carson) ได้พูดไว้อย่างน่าฟังว่า “ไม่มีใครจะมีสิทธิ์พูด (ตามที่บางคนมีนิสัยชอบพูดบ่อยๆ) ว่า ‘พระวิญญาณ’ ได้บอกข้าพเจ้าว่าความหมายของพระคำตอนนี้คืออย่างนี้คืออย่างนั้น” เขามั่นใจได้อย่างไรว่า วิญญาณนั้นคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่ วิญญาณแห่งการหลอกลวง เว้นแต่จะมีหลักฐานยืนยันว่าการแปลความหมายนั้นให้ความหมายที่น่าจะถูกต้องของคำเหล่านั้น

รูปแบบทางวรรณกรรมของข้อเขียนหนึ่งๆ มีอิทธิพลต่อการแปลความหมาย ให้ตรงกับที่ผู้เขียนต้องการ เมื่อเวลาผู้เขียนเรียบเรียงร้อยกรองเขาจะเลือกใช้คำแตกต่างไปจากเวลาเขาเขียนเรื่องเป็นร้อยแก้ว ความจริงข้อนี้สำคัญ เพราะเรารู้ว่าหนึ่งในสามของพระคัมภีร์เดิมอยู่ในรูปของร้อยกรองฮีบรู การแปลความเนื้อหาเหล่านี้แบบการแปลความร้อยแก้วที่ส่วนมากมักจะกระทำกัน ทำให้เราตีความหมายผิดพลาดไป

เพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของจุดนี้ ให้เรามาพิจารณารูปแบบวรรณกรรม 3 ชนิดที่สำคัญคือ ร้อยแก้ว ร้อยกรอง และข้อเขียนแบบวิวิธธรรม (Apocalypse) ส่วนในร้อยแก้วและร้อยกรองจะใช้คำโดยมีความหมายตรงๆ หรือความหมายเปรียบเทียบคือ ในร้อยแก้วมักจะเป็นความหมายตรง ในขณะที่ร้อยกรองมักจะเป็นความหมายเปรียบเทียบ เป็นการยากสำหรับผู้อ่านในภาษาที่จะแยกว่าอะไรเป็นร้อยแก้วฮีบรู อะไรเป็นร้อยกรองฮีบรู เพราะว่าร้อยกรองฮีบรูมีเอกลักษณ์อยู่ที่มี จังหวะของความคิด ไม่ใช่มีจังหวะของเสียง (จะกล่าวถึงความละเอียดของเรื่องนี้ในตอนท้ายบท) ด้วยเหตุนี้เองในพระคัมภีร์ฉบับที่แปลครั้งหลังๆ จะวางรูปของ เนื้อหาส่วนที่เป็นร้อยกรองไว้ในรูปร้อยกรอง เพื่อที่จะแยกได้ชัดเจนจากส่วนที่เป็นร้อยแก้ว ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดเรียงที่ดีกว่าพระคัมภีร์ฉบับแปลสมัยเก่าๆ

คำที่ใช้กันมานานๆ ในแต่ละภาษามักจะมีได้ทั้งความหมายตรงๆ (denotation) และความหมายที่แอบแฝง (connotation) หลายๆ ความหมายนอกจาก ความหมายตรงๆ แล้วคำต่างๆ มักมีความหมายเพิ่มเข้ามาตามสมัยนิยมคือ การใช้แบบที่พบกันในการสนทนาต่างๆ ไป ลองมาดูความหมายที่คนนิยมใช้กัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การค้นคว้าอิสระบนหัวข้อว่า “การศึกษาความสำคัญของวลี ‘เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์’ ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอล” เล่มนี้เป็นการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) โดยทำการศึกษาผ่านทางแนวคิด ทฤษฎีบทความ หนังสือ และสืบค้นจากฐานข้อมูลออนไลน์ ที่มีเนื้อหาอันเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้านั้นมาเข้าสู่กระบวนการตีความและปรับใช้โดยผ่านทางข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาพระธรรมเอเสเคียล

อ่านพระธรรมเอเสเคียลทั้งหมด 48 บท เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างโดยรวมของพระธรรมเอเสเคียล โดยเน้นย้ำในตอนที่มีวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ปรากฏอยู่ และศึกษารูปแบบการเขียนของพระธรรมเอเสเคียลแล้วเข้าสู่การวิเคราะห์บริบท

3.2 ศึกษาวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์”

รวบรวมวลีนี้ที่ปรากฏอยู่ในพระธรรมเอเสเคียลทั้งหมด เพื่อทำการศึกษาความหมายของวลีนี้โดยละเอียดถึงการใช้อย่างไร และความหมายเชิงลึก พร้อมทั้งแยกวิเคราะห์วลีนี้ตามบริบทต่างๆ ที่วลีนี้ปรากฏอยู่ ศึกษาถึงรูปแบบของวลี การใช้ขึ้นต้นหรือจบประโยค ความหมายของวลีนี้ที่กำลังสื่อสารถึงผู้คนกลุ่มไหน พร้อมทั้งศึกษาถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนนั้นๆ ของวลีนี้

3.3 ศึกษาบริบทเบื้องหลัง

ศึกษาข้อมูลบริบทเบื้องหลังพระธรรมเอเสเคียลทั้งหมด เพื่อเข้าใจถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพระธรรมเอเสเคียล โดยใช้คู่มืออธิบายพระคัมภีร์ เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพระธรรมเอเสเคียล พร้อมทั้งศึกษาความเป็นมาของชนชาติอิสราเอล พื้นฐาน วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชนชาติอิสราเอล เปรียบเทียบกับสภาพของชนชาติอิสราเอลในสมัยของเอเสเคียล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ใช้รูปแบบของการวิเคราะห์บริบททางประวัติศาสตร์และการศึกษาความหมายของคำ และรูปประโยคที่วลีนี้ปรากฏ เพื่อค้นหาความหมาย ความสำคัญ หรือจุดประสงค์ของวลีนี้ที่ปรากฏอยู่ และนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ประยุกต์สู่บริบทปัจจุบัน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาในบทนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดประสงค์ของงานวิจัยที่จะทำการวิเคราะห์ทั้งหมด 3 ขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาความหมายของวลี

4.1.1 รวบรวมวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์”

พระธรรมเอเสเคียลปรากฏวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ทั้งหมด 72 ครั้ง ซึ่งจะปรากฏอยู่ในรูปต่างๆ อาจไม่ได้เป็นเพียงแค่ “เพื่อเจ้า” เท่านั้น มีการบันทึกไว้แตกต่างกันไป แต่ยังคงรูปแบบและเนื้อหาของวลีไว้ ซึ่งการรวบรวมครั้งนี้จะทำการแปลจากภาษาฮีบรู เป็นรูปแบบการตีความแบบ Literary Method การศึกษารูปแบบวรรณกรรม เพื่อจะสามารถเข้าใจถึงความหมายที่แท้จริงได้ ในภาษาฮีบรูได้ใช้ทั้งหมด 11 รูปแบบ จำแนกออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. รูปพหูพจน์ บุรุษที่ 3 (พวกเขา,เขาทั้งหลาย,ประชาชาติทั้งหลาย) ทั้ง 4 คำในภาษาฮีบรู มีความหมายเดียวกัน พบทั้งหมด 39 ครั้ง

1. **יְהוָה** / **יְהוָה** / **יְהוָה** (และ) พวกเขาจะรู้จัก พบ 38 ครั้ง

2. **יְהוָה** พวกเขาจะรู้จัก พบ 1 ครั้ง

ตัวอย่างเช่น

อสค. 5:13 **יְהוָה** יְהוָה יְהוָה וְיָדְעוּ

:**יְהוָה** יְהוָה יְהוָה יְהוָה

เอเสเคียล 5:13 “เช่นนี้แหละ ความกริ้วของเราจึงระบายออกได้หมด และความโกรธของเราต่อพวกเขาจึงจะสงบ เราจึงจะหายจากความเคืองใจ แล้ว**พวกเขา**จะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ผู้กล่าวด้วยความหวังแทน เมื่อความโกรธของเราต่อพวกเขาถูกระบายออกหมด”

เอเสเคียล 28:23 **יְהוָה** יְהוָה יְהוָה

:**יְהוָה** יְהוָה **יְהוָה** יְהוָה

เอเสเคียล 28:23 “และเราจะส่งโรครระบาดมาในเมืองนั้น และส่งโลหิตเข้ามาในถนนของเมืองนั้น คนที่ถูกฆ่าจะล้มลงในเมืองนั้น ด้วยดาบที่ต่อสู้เมืองนั้นจากทุกด้าน แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียล 20:26 **עָלַם אֶת-עֵינָיו מִן־בְּרִיתִי וְעָלַם אֶת-אָזְנוֹ מִן־דְּבָרֵי יְהוָה לְבָנֵי-יִשְׂרָאֵל**
וְהָיָה כִּי-בָרַךְ יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם

เอเสเคียล 20:26 “แล้วเราให้พวกเขาเป็นมลทินด้วยของถวายของเขาเอง และด้วยบุตรหัวปีทั้งหมด เพื่อเราจะทำให้พวกเขาคร่ำมกแล้ว เพื่อให้เขาทั้งหลายรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

2. รูปพหูพจน์ บุรุษที่ 2 (พวกเจ้า, เจ้าทั้งหลาย) พบทั้งหมด 26 ครั้ง

1. **אַתָּה** / **אַתְּ** (และ) พวกเจ้า / พวกคุณจะรู้จัก พบ 24 ครั้ง
2. **אַתְּ** (และ) พวกเจ้า / พวกคุณ (ผู้หญิง) จะรู้จัก พบ 2 ครั้ง

ตัวอย่างเช่น

เอเสเคียล 6:13 **אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**
וְאַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם | **וְאַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** | **וְאַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**
וְאַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם | **וְאַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** | **וְאַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**
וְאַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם | **וְאַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** | **וְאַתֶּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**

เอเสเคียล 6:13 “แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ เมื่อพวกที่ถูกฆ่าอยู่ท่ามกลางรูปเคารพของเขา รอบแท่นบูชาของเขา บนเนินเขาสูงทุกแห่ง บนยอดเขาทั้งหมด ที่ได้ตั้งไม้เขียวทุกต้น และได้ตั้งโอ๊กใบดกทุกต้น คือสถานที่ซึ่งเขาถวายกลิ่นที่พึงใจแก่รูปเคารพทั้งหมดของพวกเขา”

เอเสเคียล 37:6 **אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**
אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם | **אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** | **אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**
אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם | **אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** | **אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**

เอเสเคียล 37:6 “เราจะใส่เส้นเอ็นไว้บนพวกเจ้าและจะทำให้มีเนื้อขึ้นมาบนเจ้า และเอาหนังหุ้มเจ้า และบรรจุมหาใจในเจ้า แล้วเจ้าจะมีชีวิต แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียล 13:21 **אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**
אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם | **אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** | **אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**
אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם | **אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** | **אַתָּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**

เอเสเคียล 13:21 “เราจะฉีกผ้าคลุมทั้งหลายของพวกเขา และช่วยกู้ประชากรของเราให้พ้นจากมือของเจ้า และเขาทั้งหลายจะไม่เป็นเหยื่อในมือของเจ้าอีกต่อไป แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

3. รูปเอกพจน์ บุรุษที่ 2 (เจ้า,คุณ) พบทั้งหมด 7 ครั้ง

1. **กัณฺหิ** (และ) เจ้า / คุณ (ผู้หญิง) จะรู้จัก พบ 2 ครั้ง
2. **กัณฺหิ** (**กัณฺ** Infinitiv) + **โ** “เพื่อที่จะรู้จัก” พบ 2 ครั้ง
3. **กัณฺหิ** / **กัณฺหิ** (และ) เจ้า / คุณ (ผู้ชาย) จะรู้จัก พบ 3 ครั้ง

ตัวอย่างเช่น

เอเสเคียล 22:16 **ฉ** :**กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ**

เอเสเคียล 22:16 “ในสายตาของประชาชาติต่างๆ เจ้าเป็นมลทินไปเพราะตัวเจ้าเอง แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์”

เอเสเคียล 20:20 **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ**

กัณฺ **กัณฺ**

เอเสเคียล 20:20 “และรักษาบรรดาสะบาโตของเราให้บริสุทธิ์ เพื่อจะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้า เพื่อเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเจ้าของเจ้าทั้งหลาย”

เอเสเคียล 25:7 (**กัณฺ**) [**กัณฺ**] **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ**

กัณฺ **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ** **กัณฺ**

เอเสเคียล 25:7 “เพราะฉะนั้น คุณได้ยื่นมือของเราออกต่อผู้เจ้า และจะมอบเจ้าแก่ประชาชาติทั้งหลายให้เป็นของริบ เราจะตัดเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลายและเราจะทำให้เจ้าพินาศไปจากประเทศทั้งหลาย เราจะทำลายเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์”

จากการรวบรวมจะเห็นได้ว่า วลีนี้ที่ปรากฏในพระธรรมเอเสเคียล 72 ครั้ง เป็นวลีที่ตรัสกับบุคคลทั้งหมด และมักจะหมายถึงกลุ่มคนมากกว่าเป็นบุคคลเดียว ซึ่งกำลังแสดงให้เห็นว่า พระเจ้าทรงตรัสกับมนุษย์ ให้เขาได้รู้จักพระเจ้า

สาเหตุที่ต้องแปลจากภาษาฮีบรูเนื่องจากวลีนี้ 72 ครั้งในภาษาไทยจะรวบรวมออกมาได้ดังนี้

1. “เจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ปรากฏทั้งหมด 21 ครั้ง
2. “พวกเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ปรากฏทั้งหมด 11 ครั้ง
3. “พวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ปรากฏทั้งหมด 28 ครั้ง
4. “เขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ปรากฏทั้งหมด 4 ครั้ง
5. “พงศ์พันธุ์อิสราเอลจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ปรากฏทั้งหมด 1 ครั้ง
6. “ประชาชาติทั้งหลายจะรู้ว่าเรายาร์เวห์” ปรากฏทั้งหมด 4 ครั้ง

- 7. “คนที่อยู่ในอียิปต์ทั้งหมดจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ปรากฏทั้งหมด 1 ครั้ง
- 8. “มนุษย์ทุกคนจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ปรากฏทั้งหมด 1 ครั้ง
- 9. “ต้นไม้ทุกต้นในทุ่งจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ปรากฏทั้งหมด 1 ครั้ง

และเมื่อได้เทียบภาษาเดิมกับฉบับแปลไทยแล้ว พบการแปลที่ไม่ชัดเจนตามภาษาเดิม 19 ครั้ง คือ ภาษาเดิมใช้รูปของพหูพจน์ (พวกเจ้า) แต่ในภาษาไทยแปลเป็นเอกพจน์ (เจ้า) และภาษาเดิมใช้รูปของสรรพนามบุรุษที่ 2 (คุณ,เจ้า) แต่ในภาษาไทยแปลเป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 (เขา) เช่น

เอเสเคียล 6:7 :**הַיְהוָה** יְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְיֹאמְרוּ אֲלֵהֶם וְיֹאמְרוּ לָהֶם לֹא

เอเสเคียล 6:7 “คนที่ถูกฆ่าจะล้มลงท่ามกลางพวกเจ้า และเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

(ซึ่งจะต้องแปลเป็น “พวกเจ้า/พวกคุณ” เพราะภาษาเดิมเป็นรูปพหูพจน์ บุรุษที่ 2)

เอเสเคียล 30:8 :**וְהָיָה** כִּי-יִפְעַל אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל וְיִפְעַל אֶת-יִשְׂרָאֵל וְיִפְעַל אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

เอเสเคียล 30:8 “แล้วเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ เมื่อเราให้ไฟเผาอียิปต์ และผู้สนับสนุนทั้งหมดของมันก็แตกกระจายไป”

(ซึ่งจะต้องแปลเป็น “พวกเขา/เขาทั้งหลาย” เพราะภาษาเดิมเป็นรูปพหูพจน์ บุรุษที่ 3)

เอเสเคียล 20:12 **וְיֹאמְרוּ** אֲלֵהֶם וְיֹאמְרוּ לָהֶם וְיֹאמְרוּ אֲלֵהֶם וְיֹאמְרוּ לָהֶם וְיֹאמְרוּ אֲלֵהֶם

เอเสเคียล 20:12 “ยิ่งกว่านั้นอีก เราให้สะบาโตของเราแก่เขาทั้งหลาย เป็นหมายสำคัญระหว่างเราและเขา เพื่อเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ เป็นผู้ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์”

(ซึ่งจะต้องแปลเป็น “เจ้า/คุณ” เพราะภาษาเดิมเป็นรูปเอกพจน์ บุรุษที่ 2)

สรุปได้ว่า หากแปลมาจากภาษาเดิมแม้จะมีทั้งหมด 11 รูปแบบ แต่ความหมายยังอยู่ใน 3 แบบทั้ง 72 ครั้ง คือ

- 1. รูปพหูพจน์ บุรุษที่ 3 (พวกเขา,เขาทั้งหลาย,ประชาชาติทั้งหลาย) ทั้งหมด 39 ครั้ง
- 2. รูปพหูพจน์ บุรุษที่ 2 (พวกเจ้า,เจ้าทั้งหลาย) ทั้งหมด 26 ครั้ง
- 3. รูปเอกพจน์ บุรุษที่ 2 (เจ้า,คุณ) ทั้งหมด 7 ครั้ง

จากการรวบรวมวลีนี้ที่ปรากฏในรูปแบบต่างๆ ในพระธรรมเอเสเคียลทั้งหมด 72 ครั้ง ด้วยความหมายของคำสำคัญในวลีที่ประกอบด้วยคำว่า “**יְדַבֵּר**” (พูด) “**יָדַע**” (รู้) ที่ไม่ได้เป็นเพียงแค่การรู้จักเพียงแคชื่อก หรือรู้ในระดับของความรู้ แต่เป็นการรู้จักในระดับของการมีความสัมพันธ์ สนิทสนม ใกล้ชิดกัน และอีกคำคือ “**יְהוָה**” (ยาห์เวห์) “พระนามของเจovahของพระเจ้า” ซึ่งเป็นพระเจ้าที่ทรง

สร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก เป็นผู้ให้กำเนิดทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และทรงเปิดเผยพระองค์เองต่ออับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และชนชาติอิสราเอล ผู้เป็นพระเจ้าที่ทรงเลือกชนชาติอิสราเอลให้เป็นชนชาติของพระเจ้าองค์นี้อีกด้วย ทำให้ชนชาติอิสราเอลเป็นชนชาติของพระเจ้า พระยาห์เวห์

เมื่อเข้าใจถึงคำที่สำคัญของวลีนี้ นำให้เข้าใจว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เกิดการรู้จักพระเจ้า พระยาห์เวห์ เป็นความสัมพันธ์ที่ผูกพันกับพระเจ้าอย่างแท้จริง ไม่ได้เป็นเพียงรู้จักพระเจ้าเพียงผิวเผินเท่านั้น ซึ่งจะศึกษาต่อไปว่าการรู้จักพระเจ้าเกิดขึ้นได้อย่างไร ใครที่จะรู้จักพระยาห์เวห์ และมีการรู้จักพระยาห์เวห์ความสำคัญอย่างไร

4.2 ศึกษาบริบทของวลี

การจำแนกข้อมูลจะใช้รูปแบบการตีความพระคัมภีร์แบบ Historical Method การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์หาความหมาย และความสำคัญของวลีนี้ เฮนรี เอ. เวิร์คเลอร์ (2009) ได้กล่าวว่า “การตีความพระคัมภีร์ด้วยวิธีการ Historical Method การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ จะเป็นการพิจารณาถึง สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ในประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นและวัฒนธรรมที่ผู้เขียนกำลังเขียนอยู่ เพื่อจะสามารถเข้าถึงสิ่งที่กล่าวตามหลักฐานที่ปรากฏ และสามารถเข้าใจความมุ่งหมายของผู้เขียนซึ่งอาจจะมีข้อมูลที่จำกัด” จึงต้องมีการศึกษาบริบทโดยรวม ประวัติศาสตร์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นของพระธรรมเอเสเคียลอีกด้วย ไม่ได้ตีความจากข้อที่มีวลีนี้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

4.2.1 จำแนกวลีตามโครงสร้างพระธรรมเอเสเคียล

จำแนกวลีออกเป็นตามบท ตามเนื้อเรื่อง หรือตามโครงสร้างของพระธรรมเอเสเคียล เพื่อศึกษาบริบท เบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นในตอนนั้นๆ ซึ่งเป็นรูปแบบการตีความแบบ Historical Method การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์

พระธรรมเอเสเคียลแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

1. ตอน 1 : เอเสเคียลเห็นนิมิตที่พระเจ้าทรงเรียกเขาให้เป็นผู้พยากรณ์ 1-3
2. ตอน 2 : พยากรณ์ถึงกรุงเยรูซาเล็ม 4-24
3. ตอน 3 : พยากรณ์ถึงประชาชาติ 25-32
4. ตอน 4 : ความหวังสำหรับอนาคต 33-39
5. ตอน 5 : นิมิตเรื่องพระวิหารใหม่ 40-48

ซึ่งการปรากฏของวลีนี้ จะอยู่ในส่วนที่ 2-4 เท่านั้น ซึ่งบทนำ (1-3) และส่วนสุดท้าย นิमितเรื่อง พระวิหารใหม่ (40-48) ไม่มีวลีนี้ปรากฏอยู่เลย และในแต่ละส่วนมีการแบ่งเรื่องราวออกตามโครงเรื่องพระธรรมเอเสเคียล โดยจะรวบรวมวลีตามโครงเรื่อง ดังนี้

ภาค 1 : พยากรณ์ถึงกรุงเยรูซาเล็ม 4-24 ปรากฏทั้งหมด 34 ครั้ง

บทละครที่เล็งถึงเยรูซาเล็มแตก 4-5 ปรากฏ 1 ครั้ง

จุดจบมาถึงแล้ว 6-7 ปรากฏ 7 ครั้ง

ความบาปของเยรูซาเล็ม 8-11 ปรากฏ 2 ครั้ง

อุปมาและคำพยากรณ์ 12-17 ปรากฏ 12 ครั้ง

ความรับผิดชอบส่วนตัว 18 ไม่ปรากฏ

ความต้อดึงของอิสราเอล 19:1-20:44 ปรากฏ 6 ครั้ง

ไฟและดาบ 20:45-21:32 ปรากฏ 1 ครั้ง

เยรูซาเล็มและอิสราเอลจะพินาศ 22-24 ปรากฏ 5 ครั้ง

ภาค 2 : พยากรณ์ถึงประชาชาติ 25-32 ปรากฏทั้งหมด 18 ครั้ง

อัมโมน โมอับ เอโดม ฟิลิสเตีย 25 ปรากฏ 4 ครั้ง

ไทร 26-28:19 ปรากฏ 1 ครั้ง

ไซดอน 28:20-26 ปรากฏ 4 ครั้ง

อียิปต์ 29-32 ปรากฏ 9 ครั้ง

ภาค 3 : ความหวังสำหรับอนาคต 33-39 ปรากฏทั้งหมด 20 ครั้ง

ผู้พยากรณ์เป็นยาม 33:1-20 ไม่ปรากฏ

เซลยได้ยืมข้าวเยรูซาเล็มแตก 33:21-33 ปรากฏ 1 ครั้ง

ความบาปของผู้นำและประชาชน 34 ปรากฏ 2 ครั้ง

กล่าวโทษเอโดม 35 ปรากฏ 4 ครั้ง

สัญญาว่าจะได้กลับคืนถิ่นและมีใจใหม่ 36 ปรากฏ 4 ครั้ง

หุบเขากระดูกแห้ง 37 ปรากฏ 4 ครั้ง

กล่าวโทษมาโกก 38-39 ปรากฏ 5 ครั้ง

เมื่อได้จำแนกวลีออกตามโครงสร้างของพระธรรมเอเสเคียลจะเห็นได้ว่า วลีนี้จะปรากฏอยู่ใน ส่วนของ 1. พยากรณ์ถึงกรุงเยรูซาเล็ม หรือการพิพากษาชนชาติอิสราเอล 2. พยากรณ์ถึงประชาชาติ

หรือการพิพากษาชนชาติอื่น 3.ความหวังสำหรับอนาคต หรือพระสัญญาแห่งความหวังสำหรับอนาคต ของชนชาติอิสราเอล ปรากฏ 3 ส่วนนี้เท่านั้น และไม่พบที่อื่นอีกเลยในพระธรรมเอเสเคียล

4.2.2 วลีนี้กล่าวถึงใคร

ซึ่งในวลีนั้นๆ ไม่ได้ระบุชัดเจนว่ากล่าวถึงใคร แต่การกล่าวถึงบุคคลที่ได้รับวลีนี้ได้ปรากฏอยู่ในข้ออื่นในบทนั้นๆ ซึ่งเป็นบริบทเดียวกันกับที่วลีนี้ปรากฏอยู่ หรือเป็นบริบทใกล้เคียงของวลีนั้น

1. ชนชาติอิสราเอล ทั้งหมด 34 ครั้ง เช่น

เอเสเคียล 6:7 “คนที่ถูกฆ่าจะล้มลงท่ามกลางพวกเขา และเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียล 6 ได้ระบุไว้ในข้อที่ 2-3 “บุตรมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าตรงไปยังภูเขาทั้งหลายของอิสราเอล และจงเผยพระวจนะกล่าวโทษภูเขาเหล่านั้น และกล่าวว่า ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอลเอ๋ย...”

เอเสเคียล 24:27 “ในวันนั้น ปากเจ้าจะถูกเปิดต่อหน้าผู้ลี้ภัย แล้วเจ้าจะพูดและจะไม่เป็นไปอีกต่อไป ดังนั้นเจ้าเป็นเครื่องหมายสำหรับเขา และเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียล 24 ได้ระบุไว้ในข้อที่ 3 “และจงกล่าวอุปมาแก่พงศ์พันธุ์มักกบฏ และพูดกับพวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า...”

เอเสเคียล 33:29 “แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์ ในเมื่อเราได้ทำให้แผ่นดินนั้นร้างเปล่าและถูกทิ้งร้าง เพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหมดที่เขาทั้งหลายได้ทำนั้น”

เอเสเคียล 33 ได้ระบุไว้ในข้อที่ 25 “เพราะฉะนั้น จงกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า..”

2. ผู้อาวุโส/เจ้านาย/ผู้นำ/กษัตริย์ของอิสราเอล ทั้งหมด 6 ครั้ง เช่น

เอเสเคียล 11:10 “พวกเขาจะล้มลงด้วยดาบ เราจะพิพากษาโทษเจ้าที่พรมแดนอิสราเอล แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียล 11 ได้ระบุไว้ในข้อที่ 1-2 “แล้วพระวิญญาณทรงยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามายังประตูด้านตะวันออกของพระนิเวศของพระยาห์เวห์ ซึ่งหันหน้าไปทิศตะวันออก ดุสิ ตรงทางเข้าประตูมีผู้ชายอยู่ 25 คน และท่ามกลางพวกนั้น ข้าพเจ้าเห็นยาอาซันยาห์บุตรอัสซูร์ และเปเลาที่ยาห์บุตรเปไนยาห์ เจ้านายของประชาชน แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘บุตรมนุษย์เอ๋ย คนพวกนี้คือผู้วางแผนทำความผิดบาป และเป็นผู้ให้คำปรึกษาชั่วร้ายในนครนี้...’”

เอเสเคียล 14:8 “และเราจะมุ่งหน้าของเราต่อผู้คนนั้น เราจะทำให้เขาเป็นสัญลักษณ์และเป็นขี้ปาก และเราจะกำจัดเขาเสียจากท่ามกลางประชากรของเรา แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียล 14 ได้ระบุไว้ในข้อที่ 1-2 “พวกผู้อาวุโสของอิสราเอลบางคนมาหาข้าพเจ้า และมานั่งอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า แล้วพระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงข้าพเจ้าว่า...”

เอเสเคียล 34:27 “ต้นไม้ในทุ่งจะเกิดผล และพื้นดินจะเกิดผลผลิต พวกเขาจะอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดินของเขา ทั้งจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์เมื่อเราหักคานแอกของเขาเสีย และช่วยกู้เขาจากมือของผู้กักเขาให้เป็นทาส”

เอเสเคียล 34 ได้ระบุไว้ในข้อที่ 1-2 “พระวจนะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าว่า ‘บุตรมนุษย์เอ๋ย จงเผยพระวจนะกล่าวโทษพวกผู้เลี้ยงแกะของอิสราเอล จงเผยพระวจนะ จงกล่าวกับพวกเขา คือพวกผู้เลี้ยงแกะว่า...’”

3. ผู้เผยพระวจนะเท็จ ทั้งหมด 4 ครั้ง เช่น

เอเสเคียล 13:9 “มือของเราจะต่อสู้ผู้เผยพระวจนะที่เห็นนิมิตปลอมและทำนายเท็จ พวกเขาจะไม่ได้เข้าไปในสภาประชาชนของเรา หรือขึ้นทะเบียนอยู่ในทะเบียนของพงศ์พันธุ์อิสราเอล และพวกเขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์องค์เจ้านาย”

เอเสเคียล 13:23 “เพราะฉะนั้น เจ้าจะไม่ได้เห็นนิมิตปลอมหรือทำการทำนายอีก เราจะช่วยกู้ประชากรของเราให้พ้นจากมือของพวกเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียล 13 ได้ระบุไว้ในข้อที่ 2 “บุตรมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงเผยพระวจนะกล่าวโทษผู้เผยพระวจนะของอิสราเอลที่เผยพระวจนะอยู่ จงกล่าวกับพวกที่เผยพระวจนะตามอำเภอใจของตนว่า...”

4. ขนชาติอื่นๆ ทั้งหมด 27 ครั้ง เช่น

เอเสเคียล 25:5 “เราจะทำให้เมืองรับบาคเป็นทุ่งหญ้าสำหรับอูฐ และทำให้ที่ของคนอัมโมนเป็นคอกสำหรับฝูงแพะแกะ แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียล 25 ได้ระบุไว้ในข้อที่ 2 “บุตรมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าต่อสู้คนอัมโมน และจงเผยพระวจนะกล่าวโทษพวกเขา...”

เอเสเคียล 29:6 “แล้วคนที่อยู่ในอียิปต์ทั้งหมดจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์ เพราะเจ้าเป็นไม้เท้าจากต้นอ้อ สำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอล”

เอเสเคียล 29 ได้ระบุไว้ในข้อที่ 2 “บุตรมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าต่อสู้ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ จงเผยพระวจนะต่อสู้กษัตริย์และต่อสู้อียิปต์ทั้งหมด...”

5. มนุษย์ทั้งปวง ทั้งหมด 1 ครั้ง เช่น

เอเสเคียล 21:5 “แล้วมนุษย์ทุกคนจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์และเราได้ชกดาบของเราออกจากฝักแล้ว และจะไม่คืนใส่ฝักอีก”

เอเสเคียล 21 แม้จะเป็นการกล่าวถึงชนชาติอิสราเอลในบทนี้ แต่สะท้อนถึงมนุษย์ทุกคนที่ไม่ใช่เพียงชนชาติอิสราเอลเท่านั้น

เมื่อได้จำแนกวลีนี้ออกกว่ากล่าวถึงบุคคลใด จากทั้งหมด 72 ครั้ง วลีนี้ตรัสกับชนชาติอิสราเอลมากที่สุด 34 ครั้ง ยังสามารถรวม ผู้อาวุโส ผู้นำ หรือเจ้านายของอิสราเอลอีก 6 ครั้ง และพวกผู้เผยเทห์อีก 4 ครั้ง เพราะบุคคลเหล่านี้ก็เป็นชนชาติอิสราเอลเช่นกัน ดังนั้นวลีนี้ตรัสกับอิสราเอลมากถึง 44 ครั้ง ตรัสกับชนชาติอื่น 27 ครั้ง ซึ่งสามารถรวมกับมนุษย์ทุกคนอีก 1 ครั้งเข้าไปในชนชาติอื่นนอกเหนืออิสราเอล

ดังนั้นวลีนี้ไม่ได้เพียงสื่อสารกับชนชาติอิสราเอล ชนชาติที่เชื่อในพระเจ้า (พระยาห์เวห์) เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงชนชาติอื่น ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า (พระยาห์เวห์) ด้วย พระเจ้ามีพระประสงค์ให้ชนชาติอิสราเอล และไม่ใช่ชนชาติอิสราเอลมารู้จักพระเจ้า (พระยาห์เวห์) ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่รู้จักพระนามของพระองค์เพียงเท่านั้น แต่เข้าใจ และรับรู้ถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า (พระยาห์เวห์) อย่างแท้จริง พร้อมมีการตอบสนองอย่างถูกต้องตามการรู้จักพระเจ้าด้วย

4.2.3 วลีนี้ทำหน้าที่ใครุประโยค

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลของวลีนี้ จะพบได้ว่าวลีนี้ทำหน้าที่อยู่ 2 แบบในรูปประโยคที่วลีนี้ปรากฏอยู่ 1.สรุปเรื่องทั้งหมด 2.สรุปและเชื่อมไปสู่ประโยคต่อไป ดังนี้

1. สรุปเรื่องทั้งหมด จะเป็นการจบประโยคหรือเรื่องที่กำลังสื่อสารด้วยวลีนี้ ซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่า วลีนี้เป็นการสรุปถึงความสำคัญของเรื่องที่เกิดขึ้น วลีนี้จะวางอยู่ท้ายประโยค เช่น

เอเสเคียล 5:13 “เช่นนี้แหละ ความกริ้วของเราจึงระบายออกได้หมด และความโกรธของเราต่อพวกเขาจึงจะสงบ เราจึงจะหายจากความเคืองใจ แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ผู้กล่าวด้วยความหวงแหน เมื่อความโกรธของเราต่อพวกเขาถูกระบายออกหมด

เอเสเคียล 13:21 “เราจะฉีกผ้าคลุมทั้งหลายของพวกเขา และช่วยกู้ประชากรของเราให้พ้นจากมือของเจ้า และเขาทั้งหลายจะไม่เป็นเหยื่อในมือของเจ้าอีกต่อไป แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียล 37:6 “เราจะใส่เส้นเอ็นไว้บนพวกเจ้าและจะทำให้มีเนื้อขึ้นมาบนเจ้า และเอาหนังหุ้มเจ้า และบรรจูลมหายใจในเจ้า แล้วเจ้าจะมีชีวิต แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์”

2. สรุปลงและเชื่อมไปสู่ประโยคต่อไป เป็นการจบประโยคที่ยังคงจะมีเนื้อหาต่อไป วลีนี้จะวางอยู่ต้นประโยค ซึ่งจะตามด้วยบางอย่างที่จะเกิดขึ้น เป็นรูปแบบของการกระทำที่ต่อมาหลังจากวลีนี้ปรากฏ แต่ก็ยังเป็นการสรุปเนื้อหาของเรื่องที่เกิดขึ้น เช่น

เอเสเคียล 6:13 “แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ เมื่อพวกที่ถูกฆ่าอยู่ท่ามกลางรูปเคารพของเขา รอบแท่นบูชาของเขา บนเนินเขาสูงทุกแห่ง บนยอดเขาทั้งหมด ที่ได้ตั้งไม้เขี้ยวทุกต้น และได้ตั้งโอ๊กไบบดทุกต้น คือสถานที่ซึ่งเขาถวายนกที่พึงใจแก่รูปเคารพทั้งหมดของพวกเขา”

เอเสเคียล 20:42 “แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ เมื่อเรานำเจ้าเข้าในแผ่นดินอิสราเอล อันเป็นดินแดนซึ่งเราปฏิญาณไว้ว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า”

เอเสเคียล 39:28 “แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเขา เพราะแม้เราได้ส่งเขาไปเป็นเชลยยังบรรดาประชาชาติ เขาก็จะรวบรวมเขาเข้ามาในแผ่นดินของเขา และจะไม่ปล่อยให้สักคนหนึ่งในพวกเขาหลงเหลืออยู่ที่นั่นอีกเลย”

แม้ว่าวลีนี้จะอยู่ต้นประโยคหรืออยู่ท้ายประโยค แต่ยังคงทำให้ที่ในการสรุปใจความสำคัญของเนื้อหาทั้งหมด Green, David E and others (1986, น. 471) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้วลีนี้มักจะเป็นการสำแดงตนของพระเจ้า และมักอยู่หน้าการกระทำของพระเจ้าเพื่อให้รู้ว่าจะมีบางสิ่งเกิดขึ้นหรือเมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นกับเขาแล้ว จุดประสงค์ของสิ่งเหล่านั้นก็เพื่อที่จะให้เกิดการ “รู้จัก” กับพระเจ้า (พระยาห์เวห์) หรือมีความหมายอีกว่า “ทำให้เป็นที่รู้จัก” หรือ “ประกาศให้รู้” ผ่านเหตุการณ์นั้นๆ และเหตุการณ์เหล่านั้นจะเป็นพระเจ้าเองที่เป็นผู้กระทำให้บุคคลนั้นได้รู้จักพระเจ้า Walther Zimmerli (1907) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า ความรู้ การรู้จัก หรือการยอมรับในพระยาห์เวห์จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อได้เผชิญหน้ากับการกระทำของพระยาห์เวห์ จึงเป็นรูปแบบของการปรากฏของวลีนี้ เพื่อให้สนใจในการกระทำของพระเจ้า ที่ไม่ได้เน้นเพียงแต่ความรู้เรื่องศาสนศาสตร์เท่านั้น แต่เน้นถึงการกระทำของพระเจ้า วลีนี้จึงเป็นจุดประสงค์ที่สำคัญของการกระทำที่พระเจ้าทรงกระทำไป โดยมุ่งเน้นไปที่มนุษย์ และบทสรุปสุดท้ายของการกระทำต่างๆ นั้น ก็เพื่อให้เกิดการสนใจในพระเจ้า และการยอมรับพระเจ้าในหมู่มนุษย์

4.3 ศึกษาความสำคัญของวลี

เมื่อได้รวบรวม จำแนก และจัดกลุ่มวลีนี้แล้ว ได้นำวิเคราะห์ข้อมูล สามารถแบ่งลักษณะความสำคัญของวลีนี้ออกได้ 3 แบบ คือ 1.การพิพากษาลงโทษอิสราเอล 2.การพิพากษาลงโทษชนชาติอื่น 3.พระสัญญาของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอล

4.3.1 การพิพากษาลงโทษอิสราเอล

ลักษณะในแบบนี้จะมีการกล่าวถึงความผิดบาปของอิสราเอลที่ได้กระทำ และด้วยความผิดนั้นทำให้เขาได้รับการลงโทษจากพระเจ้า หรือจะเป็นการกล่าวถึงการลงโทษที่พระเจ้าจะทำกับอิสราเอลก่อน และตามด้วยการกล่าวถึงความผิดบาปที่เขาได้กระทำ ซึ่งจะเป็นในรูปแบบนี้ 37 ครั้ง เช่น

เอเสเคียลบทที่ 6

ความผิดของอิสราเอล : หันจากพระเจ้าไปนมัสการรูปเคารพ เอเสเคียล 6:4 “แท่นบูชาของพวกเจ้าจะร้างเปล่า และแท่นเผาเครื่องหอมของเจ้าจะถูกพังลง และคนของเจ้าที่ถูกฆ่า นั้น เราจะเหยียดลงต่อหน้ารูปเคารพของพวกเจ้า 5 และเราจะวางศพคนอิสราเอลไว้หน้ารูปเคารพของพวกเขา และเราจะกระจายกระดูกของเจ้าทั้งหลายรอบแท่นบูชาของเจ้า”

การลงโทษของพระเจ้า : พระเจ้าจะทำลายรูปเคารพ ทำลายอิสราเอล และทำให้พวกเขาเป็นเชลย เอเสเคียล 6:6-12 “ในที่อาศัยทุกแห่งของพวกเจ้า เมืองต่างๆ จะร้างเปล่าและปูชนียสถานสูงจะพัง ดังนั้นแหละ แท่นบูชาของเจ้าจะถูกทิ้งร้างและถูกลงโทษ รูปเคารพของพวกเจ้าจะหักและสูญสิ้น แท่นเผาเครื่องหอมของเจ้าจะถูกโค่นลง และสิ่งที่เจ้าทำขึ้นจะถูกกวาดทิ้งไปหมด... เขาทั้งหลายจึงล้มลงด้วยดาบ ด้วยความอดอยากและด้วยโรคระบาด ผู้ที่อยู่ห่างไกลจะตายด้วยโรคระบาด ผู้ที่อยู่ใกล้ก็จะตายด้วยดาบ และผู้ที่เหลืออยู่และได้รับการปกป้องจะตายด้วยความอดอยาก ดังนั้นแหละ เราจึงระบายความโกรธของเราต่อพวกเขาได้หมดสิ้น”

บทสรุป : เมื่อความทุกข์ยากเกิดขึ้นอิสราเอลจะรู้จักพระเจ้า เอเสเคียล 6:7 “คนที่ถูกฆ่าจะล้มลงท่ามกลางพวกเจ้า และเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ข้อที่ 10 “แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ เราไม่ได้พูดพล่อยๆ ว่าเราจะนำความวิบัติมายังพวกเขา” ข้อที่ 13 “แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ เมื่อพวกที่ถูกฆ่าอยู่ท่ามกลางรูปเคารพของเขา รอบแท่นบูชาของเขา บนเนินเขาสูงทุกแห่ง บนยอดเขาทั้งหมด ที่ได้ต้นไม้เขียวทุกต้น และได้ต้นไม้ดอกทุกต้น คือสถานที่ซึ่งเขาถวายนามที่พึงใจแก่รูปเคารพทั้งหมดของพวกเขา 14 และเราจะยื่นมือของเราออกต่อผู้พวกเขา แล้วทำให้แผ่น

ดินที่เขอาอาศัยทุกแห่งร้างเปล่าและถูกทิ้งร้าง คือตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารถึงริบลาห์ แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียลบทที่ 13

ความผิดของอิสราเอล : ในบทที่ 13 นี้ เป็นความผิดของผู้เผยพระวจนะเท็จ ที่เผยพระวจนะตามใจของตนเอง อสค. 13:2 “บุตรมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงเผยพระวจนะกล่าวโทษผู้เผยพระวจนะของอิสราเอลที่เผยพระวจนะอยู่ จงกล่าวกับพวกที่เผยพระวจนะตามอำเภอใจของตนว่า จงฟังพระวจนะของพระยาห์เวห์” และข้อที่ 19 “พวกเจ้าได้ลบหลู่เราท่ามกลางประชากรของเรา ด้วยเห็นแก่ข้าวบาร์เลย์ไม่ก็กำมือ และขนมปังไม่ก็ขึ้น คนที่ไม่ควรจะตาย เจ้าก็ทำให้ตายเสีย คนที่ไม่ควรไว้ชีวิต เจ้าก็ไว้ชีวิตโดยที่เจ้าพูดเท็จต่อประชากรของเรที่ฟังคำเท็จ”

การลงโทษของพระเจ้า : พระเจ้าจะทรงตัดพวกเขาออกจากพงศ์พันธุ์อิสราเอลต่อสู้กับพวกเขา และพระเจ้าจะทรงดูแลอิสราเอลเอง เอเสเคียล 13:13 “เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า เราจะทำให้ลมพายุเกิดขึ้นด้วยความโกรธของเราและให้ฝนท่วมทับด้วยความกริ้วของเรา และจะมีลูกเห็บใหญ่แห่งการทำลายด้วยความโกรธของเรา” และข้อที่ 21 “เราจะฉีกผ้าคลุมทั้งหลายของพวกเจ้า และช่วยกู้ประชากรของเราให้พ้นจากมือของเจ้า และเขาทั้งหลายจะไม่เป็นเหยื่อในมือของเจ้าอีกต่อไป แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

บทสรุป : เมื่อพวกผู้เผยพระวจนะเท็จล้มลง พิณาศไป เขาจะรู้จักพระเจ้า เอเสเคียล 13:9 “มือของเราจะต่อสู้ผู้เผยพระวจนะที่เห็นนิมิตปลอมและทำนายเท็จ พวกเขาจะไม่ได้เข้าไปในสภาประชาชนของเรา หรือขึ้นทะเบียนอยู่ในทะเบียนของพงศ์พันธุ์อิสราเอล และพวกเขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์องค์เจ้านาย” และข้อที่ 23 “เพราะฉะนั้น เจ้าจะไม่ได้เห็นนิมิตปลอมหรือทำการทำนายอีก เราจะช่วยกู้ประชากรของเราให้พ้นจากมือของพวกเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียลบทที่ 23

ความผิดของอิสราเอล : อิสราเอลทำผิดพระบัญญัติของพระเจ้ามากมาย ทั้งผู้นำและประชาชนอิสราเอล เอเสเคียล 22:6 “นี่แน่ะ เจ้านายของอิสราเอลซึ่งอยู่ในเจ้า แต่ละคนก็นำไป ในทางที่ทำให้โลหิตตกด้วยอำนาจของเขา 7 บิตามารดาถูกเหยียดหยามอยู่ในเจ้า คนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ก็ถูกเบียดเบียนอยู่ท่ามกลางเจ้า ลูกกำพร้าและหญิงม่ายก็ถูกข่มเหงอยู่ในเจ้า 8 เจ้าได้ดูหมิ่นของบริสุทธ์ของเรา และทำให้สะบาโตของเราถูกลบหลู่ 9 มีคนกล่าวร้ายเพื่อจะทำให้โลหิตตกอยู่ในเจ้า

และในเจ้ามีคนที่กินบนภูเขา และมีคนทำตัวมักมากในกามท่ามกลางเจ้า 10 อยู่ในเจ้ามีชายบางคน ล่วงประเวณีกับภรรยาบิดาเขา ในเจ้ามีคนที่ข่มขืนผู้หญิงที่ยังมีมลทินประจำเดือน 11 คนหนึ่งทำการ นำสะอิดสะเอียนกับภรรยาเพื่อนบ้าน อีกคนหนึ่งทำให้ลูกสะไภ้ของตนเป็นมลทินอย่างน่าอูจาด และ ในเจ้ามีอีกคนหนึ่งข่มขืนน้องสาวคือลูกบิดาของตน 12 มีคนรับสินบนเพื่อทำให้โลหิตตกอยู่ในเจ้า เจ้า เอาดอกเบี้ยและเอาเงินเพิ่ม ทั้งเอากำไรอธรรมจากเพื่อนบ้านของเจ้าด้วยการบีบบังคับ และเจ้าได้ล้ม เราเสีย”

การลงโทษของพระเจ้า : พระเจ้าจะนำความยากลำบากมายังเขา และทำให้เขา กระจายไป เอเสเคียล 22:15 “เราจะกระจายเจ้าไปในหมู่ประชาชาติ และให้เจ้ากระจัดพลัด พรากไปตามประเทศต่างๆ และเราจะขจัดมลทินออกจากเจ้าจนหมดสิ้น” และข้อที่ 31 “ฉะนั้นเราจึง เทความเกรี้ยวกราดของเราลงเหนือเขา เราทำให้พวกเขาหมดสิ้นไปด้วยไฟพิโรธของเรา เราจะลง ทัณฑ์ตามการประพฤติของพวกเขาเหนือศีรษะเขา” พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้แหละ”

บทสรุป : ความทุกข์ยากลำบากที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นการชำระเขา และเขาจะรู้จัก พระเจ้าในที่สุด เอเสเคียล 22:22 “เงินละลายอยู่ในเตาหลอมอย่างไร เจ้าทั้งหลายจะละลายอยู่ในไฟ อย่างนั้น แล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์ได้ระบายความโกรธของเราออกเหนือพวกเจ้า”

เมื่อวิเคราะห์จากข้อมูลตัวอย่างในรูปแบบแรกนี้ จะมีการกล่าวถึงความผิดของอิสราเอลทั้ง ประชาชนทั่วไป ผู้นำ ผู้อาวุโส เจ้านายของอิสราเอล และพวกผู้เผยพระวจนะเท็จ ซึ่งเห็นได้ว่าเป็น ความผิดของชนชาติอิสราเอลทั้งชาติ กลุ่มคนทุกระดับ เมื่อวิเคราะห์จะเห็นความผิดอยู่ 2 ด้าน 1.ด้านความเชื่อ 2.ด้านวิถีชีวิต

1. ด้านความเชื่อ ประกอบด้วย การนมัสการพระอื่น ทำรูปเคารพ ด้านความเชื่อจะเป็นเรื่อง ของชนชาติอิสราเอลกับพระเจ้าโดยตรง ซึ่งในบริบทนี้ทำให้เห็นว่าชนชาติอิสราเอลมีความสัมพันธ์กับ พระเจ้าที่ไม่ถูกต้อง ละทิ้งความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า และหันไปหาพระอื่น ความผิดในด้านนี้ทำให้ อิสราเอลมีวิถีชีวิตที่ไม่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า เพราะในเวลานั้นอิสราเอลมีความเชื่อที่ ผสมผสานกับความเชื่อของพระอื่นและรูปเคารพจากชาติอื่นๆ อีกด้วย

2. ด้านวิถีชีวิต ประกอบด้วย การดูแลคนยากจน เด็กกำพร้า หญิงหม้าย ความสัมพันธ์ของ ผู้คนในชุมชนสังคมของอิสราเอล การมีชีวิตสัมพันธ์กับผู้คนรอบข้างตามพระบัญญัติของพระเจ้า จะ เห็นได้ว่าอิสราเอลมีวิถีชีวิตที่ไม่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นผลอันเนื่องมาจากความ เชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้านำไปสู่วิถีชีวิตที่ไม่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า

ดังนั้นความเชื่อที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้านำไปสู่การมีวิถีชีวิตที่ถูกต้องด้วย และในเวลานั้น อิสราเอลได้ทำผิดต่อพระเจ้ามากมาย เพราะความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าไปถูกต้อง เขาได้เอาทัศนคติของความเชื่อต่างชาติเข้ามาผสมกับความเชื่อในพระยาห์เวห์ ด้วยความเชื่อนั้นทำให้เขามีพฤติกรรมและวิถีชีวิตที่เป็นไปตามสิ่งที่เขาเชื่อ เพราะทั้ง 2 สิ่งนี้สอดคล้องกัน เอเสเคียล 16:20 “ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้านำลูกชายของเจ้าและลูกสาวของเจ้า ซึ่งเจ้าคลอดให้เรานั้นไปถวายบูชาแก่พวกมันเพื่อให้มันเผาผลาญ การเล่นซู้ของเจ้าเป็นสิ่งเล็กน้อยอยู่หรือ? 21 เจ้าฆ่าลูกของเราแล้วถวายพวกเขาให้แก่รูปเหล่านี้ 22 และในการนำสะอิดสะเอียนของเจ้าและในการเล่นซู้ของเจ้านั้น เจ้าไม่ได้จดจำเวลาที่เจ้ายังเป็นเด็กอยู่ ครั้งเมื่อเจ้าเปลือยเปล่าและล่อนจ้อนและดั้นกระแต่วๆ อยู่ในกองเลือดของเจ้า” พระเจ้าจึงกล่าวโทษถึงความผิดบาปของอิสราเอลทั้งด้านความเชื่อและวิถีชีวิต ซึ่งพระเจ้าจะทรงพิพากษาเขาให้เกิดความทุกข์ยากลำบากต่างๆ เพราะเมื่อสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นจะนำไปให้อิสราเอลมีความเชื่อที่ถูกต้องคือ รู้จักพระยาห์เวห์ ผู้เป็นพระเจ้าของเขาและไม่เหมือนกับพระอื่นเลย

เมื่ออิสราเอลละทิ้งพระเจ้า ไม่เชื่อฟังพระองค์ และหันจะทางของพระเจ้า ละเมิดบัญญัติของพระเจ้าซึ่งพระองค์ได้ตั้งไว้กับอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร เมื่อเขาออกจากอียิปต์มาพบกับพระเจ้าที่ภูเขาศินาย พระเจ้าทรงบัญชาพระบัญญัติของพระองค์ และประกาศการครอบครองของพระองค์ต่อชนชาติอิสราเอลในเวลานั้น พระธรรมอพยพ 20:2 “เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์คือจากแดนทาส” พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองต่อชนชาติอิสราเอล ด้วยพระนามเฉพาะของพระองค์ในที่นั้น และพระเจ้าทรงกำชับเขาให้เชื่อในพระเจ้า (พระยาห์เวห์) เพียงผู้เดียว ห้ามทำรูปเคารพ (บัญญัติ 10 ประการ) เพื่ออิสราเอลจะเชื่อและยำเกรงพระยาห์เวห์เพียงผู้เดียว ยอมรับพระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าของเขา เมื่ออิสราเอลเข้ามาเป็นประชากรของพระเจ้าแล้ว พระองค์จึงมีพระบัญญัติของพระเจ้าที่จะเป็นข้อตกลงของอิสราเอลกับพระเจ้าตลอดไป เพื่อเขาจะเป็นชนชาติของพระเจ้า และดำเนินชีวิตด้วยความบริสุทธิ์เหมือนกับพระเจ้าของเข่า พระธรรมเลวีนิติ 20:26 “เจ้าต้องบริสุทธิ์สำหรับเรา เพราะเรายาห์เวห์เป็นผู้บริสุทธิ์ และได้แยกเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลายเพื่อเจ้าจะเป็นของเรา” แต่แล้วอิสราเอลก็ได้ละเมิดทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาเขาไว้ ทั้งความเชื่อที่หันจากพระเจ้าไปหาพระอื่น และทำรูปเคารพสำหรับตัวเขาเอง ที่เอเสเคียลกำลังประกาศถึงความผิดของเขา และการดำเนินชีวิต วิถีชีวิตของเขาก็ห่างจากพระเจ้า ไม่ได้ดำเนินชีวิตด้วยความบริสุทธิ์ให้สมกับพระเจ้าของเขา เมื่อเขาทำเช่นนี้กับพระเจ้า การลงโทษจึงเกิดขึ้นกับเขา เพราะพระเจ้าทรงบัญชากับเขาไว้ชัดเจน เมื่อพระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับเขาที่ภูเขาศินาย (ลนต. 26:14-45)

กมล อารยประทีป (2535) ได้อธิบายถึงการลงโทษของพระเจ้าว่า เมื่ออิสราเอลได้ทำผิดต่อพันธสัญญา ไม่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ไปกราบไหว้รูปเคารพที่ไม่ใช่พระเจ้า พระยาห์เวห์ และได้กระทำผิดต่อเพื่อนมนุษย์ การลงโทษของพระเจ้ามาถึงอิสราเอล พระเจ้าจึงได้ลงโทษตามที่พระองค์ได้ทำพันธสัญญาไว้ในพระธรรมเลวีนิติบทที่ 26 เรื่องโทษของการไม่เชื่อฟัง ซึ่งในความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นก็เป็นไปตามที่พระเจ้าทรงตรัสไว้กับเขาก่อนแล้ว บาบิโลนเป็นเครื่องมือที่พระเจ้าทรงใช้เข้ามา เพื่อจะทำให้อิสราเอลระลึกถึงพันธสัญญาระหว่างเขากับพระยาห์เวห์ กลับมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าสำนึกในพระลักษณะของพระเจ้าผู้ผู้ที่ทรงสัตย์จริง ทรงยุติธรรมตามพระสัญญา และทรงมีพระประสงค์ในชีวิตของชนชาติอิสราเอลที่จะเป็นชนชาติของพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยมีความเชื่อในพระเจ้า พระยาห์เวห์ผู้ผู้ที่เขาได้ละทิ้งไป และยังประสงค์ให้เขาที่จะต้องดำเนินชีวิตให้สมกับการเป็นประชากรของพระเจ้าที่บริสุทธิ์ คือ เขาต้องมีชีวิตที่บริสุทธิ์ และทำตามพระบัญญัติที่พระองค์ทรงมอบให้กับเขา เพื่อจะเป็นวิถีชีวิตที่แตกต่างจากประชาชาติทั่วไป การลงโทษของพระเจ้าจึงมีจุดประสงค์เดียวเท่านั้น คือ เพื่อให้อิสราเอลรู้จักพระยาห์เวห์

4.3.2 การพิพากษาชนชาติอื่น

ลักษณะนี้เป็นการกล่าวโทษบรรดาประชาชาติอื่นที่พระเจ้าจะทรงลงโทษเขา ซึ่งจะมีรูปแบบคล้ายกับการกล่าวโทษชนชาติอิสราเอล คือ มีการกล่าวถึงความผิดของชนชาตินั้นๆ พระเจ้าจะทรงลงโทษเขา และจบด้วยการสรุปว่าเขาจะรู้จักพระเจ้าด้วยสิ่งที่จะเกิดขึ้นนี้ เช่น

ชนชาติอัมโมน (เอเสเคียลบทที่ 25)

ความผิดของอัมโมน : ชาวอัมโมนได้หลบลู่ ดูหมิ่น เยาะเย้ยชนชาติอิสราเอล เอเสเคียล 25:3 “จงพูดกับคนอัมโมนว่า จงฟังพระวาทะของพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้ากล่าวว่า ‘ดีแล้ว’ ต่อสถานนมัสการของเราเมื่อนั้นถูกลบลู่ และต่อแผ่นดินอิสราเอลเมื่อนั้นถูกทำให้ร้างเปล่า และต่อพงศ์พันธุ์ยูดาห์เมื่อพวกเขาถูกกวาดไปเป็นเชลย” , เอเสเคียล 25:6 “เพราะพระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า เจ้าได้ตบมือและกระเท็บเท้าทั้งปิตินดีด้วยใจมุ่งร้ายทุกอย่างต่อแผ่นดินอิสราเอล”

การลงโทษของพระเจ้า : อัมโมนจะต้องถูกทำลาย เอเสเคียล 25:4 “เพราะฉะนั้น ดูสิ เราจะมอบเจ้าให้เป็นกรรมสิทธิ์ของชนชาติทางทิศตะวันออก พวกเขาจะตั้งค่ายอยู่ท่ามกลางเจ้า และจะสร้างที่อาศัยของเขาในที่ของเจ้า เขาทั้งหลายจะกินผลไม้ของเจ้า และจะดื่มน้ำนมของเจ้า”

บทสรุป : เมื่ออัมโมนล่มสลาย แล้วเขาจะรู้จักพระเจ้า เอเสเคียล 25:7 “เพราะฉะนั้น ดูลิ เราได้ยื่นมือของเราออกต่อผู้เจ้า และจะมอบเจ้าแก่ประชาชาติทั้งหลายให้เป็นของริบ เราจะตัดเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลายและเราจะทำให้เจ้าพินาศไปจากประเทศทั้งหลาย เราจะทำลายเจ้าแล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

ชาวโมอับ (เอเสเคียลบทที่ 25)

ความผิดของโมอับ : โมอับได้กล่าวต่ออิสราเอลด้วยความดูหมิ่น เอเสเคียล 25:8 “พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า “เพราะโมอับ และเสอีร์กล่าวว่า ‘ดูลิ พงศ์พันธุ์ยูดาห์ก็ไม่ต่างกับประชาชาติอื่นๆ’”

การลงโทษของพระเจ้า : พระเจ้าจะมอบเขาให้แก่ชาติอื่น เอเสเคียล 25:10 “แล้วเราจะมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ของชนชาติทางทิศตะวันออก พร้อมกับคนอัมโมน เพื่อว่าจะไม่มีใครนึกถึงคนอัมโมนอีกในบรรดาประชาชาติ”

บทสรุป : เมื่อการพิพากษามาถึงชาวโมอับ เขาจะรู้จักพระเจ้า เอเสเคียล 25:11 “และเราจะทำการพิพากษาโทษโมอับ แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

ชาวฟิลิสเตีย (เอเสเคียลบทที่ 25)

ชาวไทร (เอเสเคียลบทที่ 26)

ชาวไซดอน (เอเสเคียลบทที่ 28)

ชาวอียิปต์ (เอเสเคียลบทที่ 29-32)

ความผิดของอียิปต์ : อียิปต์เขามีความหยิ่งยโส ยกตัวเองขึ้น เอเสเคียล 29:3 “พูดไปเถิดและกล่าวว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า นี่แน่ะ เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้เป็นจระเข้ยักษ์ที่ยิ่งใหญ่ นอนอยู่กลางลำธารทั้งหลายของมัน ผู้กล่าวว่า ‘แม่น้ำไนล์ของข้าก็เป็นของข้าเอง ข้าสร้างมันขึ้นเพื่อตัวเอง’” , เอเสเคียล 32:2 “บุตรมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวบทคร่ำครวญเรื่องฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และกล่าวให้เขาฟังดังนี้ว่า เจ้าเป็นเหมือนสิงห์หนุ่มท่ามกลางประชาชาติ แต่เจ้าเป็นเหมือนจระเข้ยักษ์ในน้ำทั้งหลาย เจ้าแกว่งน้ำในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า เจ้ากวมน้ำให้ชุ่มด้วยเท้าของเจ้า และทำให้แม่น้ำของเจ้าสกปรก”

การลงโทษของพระเจ้า : พระเจ้าจะกดเขาให้ต่ำลง และมอบเขาแก่บาบิโลน เขาจะพบกับความทุกข์ยากลำบาก เอเสเคียล 29:5 “เราจะเหวี่ยงเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ทั้งตัวเจ้าและปลาในลำธารทั้งหลายของเจ้า เจ้าจะตกลงไปบนพื้นทุ่ง เจ้าจะไม่ถูกเก็บหรือรวบรวมไว้ เรามอบ

เจ้าไว้ให้เป็นอาหาร ของสัตว์บนดินและนกในอากาศ” และข้อที่ 19 “เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์องค์
 เจ้านายตรัสดังนี้ว่า นี่แน่ะ เราจะมอบแผ่นดินอียิปต์แก่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลน แล้วเขาจะขน
 ทรัพย์สมบัติไป ปล้นของปล้น และริบเอาของริบไป และสิ่งเหล่านี้จะเป็นค่าแรงกองทัพของเขา 20
 เราได้มอบแผ่นดินอียิปต์แก่เขาเพื่อเป็นค่าจ้างในการต่อสู้ซึ่งเขาทั้งหลายได้ทำให้เรา พระยาห์เวห์องค์
 เจ้านายตรัสดังนี้แหละ” , เอเสเคียล 32:6 “เราจะทำให้แผ่นดินจนถึงภูเขา ชุ่มด้วยเลือดของเจ้าที่
 ไหลอาบ และห้วยต่างๆ จะถูกถมให้เต็มด้วยตัวเจ้า”

บทสรุป : เมื่อเขาล้มลง และได้รับความทุกข์ยากตามที่พระเจ้าได้กล่าวไว้ นั้น เขาจะ
 รู้จักพระเจ้า เอเสเคียล 29:6 “แล้วคนที่อยู่ในอียิปต์ทั้งหมดจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์ เพราะเจ้าเป็นไม้
 ทำจากต้นอ้อ สำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอล” และข้อที่ 9 “แผ่นดินอียิปต์จะเป็นที่ร้างเปล่าและเป็นซาก
 ปริกหักพัง แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือยาห์เวห์ เพราะเจ้ากล่าวว่า ‘แม่น้ำไนล์เป็นของข้า และ
 ข้าสร้างมัน’” , เอเสเคียล 32:15 “เมื่อเราทำให้แผ่นดินอียิปต์ร้างเปล่า เมื่อแผ่นดินถูกริบเอาข้าวของ
 ที่มีอยู่ในนั้นไปหมด และเมื่อเราทำลายทุกคนที่อาศัยอยู่ในเมืองนั้น แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือ
 ยาห์เวห์”

ชาวเอโดม (เอเสเคียลบทที่ 35)

ชาวโกกหรือมาโกก (เอเสเคียลบทที่ 38)

กรณีของโกก : การกล่าวโทษโกกนั้น มีรูปแบบที่แตกต่าง เพราะไม่ได้ระบุถึง
 ความผิดของโกกไว้ แต่จะเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะยกโกกขึ้นมาเพื่อต่อสู้กับอิสราเอล คือ
 เขามีกองกำลังรบมากมาย และเขาจะเข้ามาต่อสู้กับอิสราเอล หลังจากที่พระเจ้าทรงฟื้นฟูอิสราเอล
 แล้ว เอเสเคียล 38:7 “เจ้าและพลพรรคทั้งหมดซึ่งชุมนุมอยู่กับเจ้า จงเตรียมพร้อมและให้พร้อมไว้
 เสมอ และจงเป็นยามเฝ้าพวกเขาไว้”

บทสรุป : เมื่อโกกเข้ามาสู่อิสราเอล พระเจ้าจะทรงต่อสู้กับเขา อิสราเอลจะ
 ปลอดภัย ส่วนโกกจะต้องพ่ายแพ้ไปพบเจอกับความทุกข์ยาก และไม่เพียงแค่อิสราเอลเท่านั้น แต่
 ประชาชาติต่างๆ จะรู้จักพระเจ้า เอเสเคียล 38:16 “เจ้าจะขึ้นมาต่อสู้อิสราเอลประชากรของเรา
 เหมือนอย่างเมฆคลุมแผ่นดิน โอ้ โกก ในเวลาภายหลัง เราจะนำเจ้ามาต่อสู้กับแผ่นดินของเรา เพื่อ
 ประชาชาติทั้งหลายจะรู้จักเรา เมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราต่อหน้าต่อตาพวกเขาผ่านตัวเจ้า...
 22 เราจะพิพากษาโทษเขาด้วยโรคระบาดและด้วยโลหิตตก เราจะให้ฝนที่ตกหนัก ก้อนลูกเห็บ ไฟ
 และกำมะถันถูกเทลงใส่เขาและกองทัพของเขา รวมทั้งบรรดาชนชาติจำนวนมากที่อยู่กับเขา 23 ดัง

นั่นเราจะสำแดงความยิ่งใหญ่และความบริสุทธิ์ของเรา และทำให้เราเป็นที่รู้จักในสายตาของประชาชาติมากมาย แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะของการพิพากษาชนชาติต่างๆ นั้น จะมีข้อที่น่าสนใจคือ ชนชาติต่างๆ เหล่านี้ ไม่ได้ถูกกล่าวโทษเหมือนกับชนชาติอิสราเอล ที่เขากระทำผิดนั้นก็คือ เขาหันจากพระเจ้าไปหารูปเคารพหรือพระอื่น หรือเป็นวิถีชีวิตที่ไม่ได้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ดำเนินชีวิตด้วยการละเมิดบัญญัติของพระเจ้า แต่เป็นความผิดที่ชนชาติต่างๆ เหล่านี้ได้กระทำต่ออิสราเอลทั้งความคิด คำพูด และการกระทำ เช่น คิดแค้นอิสราเอล (เอโดม,ฟีลิสเตีย) พุดดูหมิ่นดูถูก ยินดีกับความทุกข์ยากลำบาก การตกต่ำของอิสราเอล (อัมโมน,โมอับ,ไทร,ไซดอน) และยังสามารถรุกราน หรือชักนำอิสราเอลไปเป็นพวกเดียวกันกับเขา (อียิปต์,โกล) ซึ่งพระเจ้ากำลังประกาศถึงสิทธิอำนาจเหนืออิสราเอล แม้ชนชาติอิสราเอลจะทำความผิดบาป หันจากพระเจ้า และดำเนินชีวิตด้วยความชั่วช้าขัดแย้งกับพระประสงค์ของพระเจ้า จนทำให้เขาเองต้องได้รับการลงโทษจากพระเจ้าด้วยความทุกข์ยากมากมาย แต่ชนชาติอื่นก็ไม่มีสามารถที่จะมาดูหมิ่น เยาะเย้ย หรือมาทำร้ายอิสราเอลให้เสื่อมเสียไปได้ถ้าพระเจ้าไม่ทรงอนุญาต ไม่เช่นนั้นพระเจ้าจะทรงลงโทษแก่ชนชาติต่างๆ ที่เข้ามาทำให้อิสราเอลเสื่อมเสียไม่ว่าจะด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำ เพราะในสายพระเนตรของพระเจ้า อิสราเอลยังคงเป็นประชากรของพระเจ้าอยู่เสมอแม้เขาจะทำตัวไม่ตัวอย่างไรก็ตาม ซึ่งเป็นไปตามพระสัญญาของพระเจ้าที่ได้มีต่ออับราฮัม บรรพบุรุษของอิสราเอลในวันที่พระเจ้าเรียกอับราฮัม พระธรรมปฐมกาล 12:3 “เราจะอวยพรคนที่อวยพรเจ้า เราจะสาปคนที่แช่งเจ้า บรรดาเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะได้พรเพราะเจ้า” และพระเจ้าได้ทรงตั้งพันธสัญญากับอับราฮัมในเรื่องชนชาติอิสราเอล และพระเจ้าทรงตรัสชัดเจนว่า พระเจ้าจะทรงเป็นพระเจ้าของชนชาติอิสราเอล เป็นการประกาศถึงสิทธิอำนาจสูงสุดเหนือชนชาติอิสราเอล พระธรรมปฐมกาล 17:7 “เราจะสถาปนาพันธสัญญาของเราไว้ระหว่างเรากับเจ้า และเชื้อสายต่อมาของเจ้าตลอดชั่วชาติพันธุ์ของเจ้าให้เป็นพันธสัญญานิรันดร์ คือเป็นพระเจ้าแก่เจ้า และแก่เชื้อสายต่อมาของเจ้า 8 เราจะให้ดินแดนที่เจ้าอาศัยอยู่อย่างคนต่างด้าวนี้ คือแผ่นดินคานาอันทั้งสิ้นแก่เจ้าและแก่เชื้อสายต่อมาของเจ้า ให้เป็นกรรมสิทธิ์นิรันดร์ และเราจะ เป็นพระเจ้าของพวกเขา” ด้วยพระสัญญาที่พระเจ้าทรงมีต่ออับราฮัม บรรพบุรุษของอิสราเอลนั้น พระองค์ยังคงสัตย์ซื่อต่อพระสัญญาเสมอแม้อิสราเอลจะละเมิดพระสัญญาของพระเจ้าไปแล้วก็ตาม

Keith W Carley. (1975) ได้เสนอว่า ชนชาติอื่นๆ มักจะเข้าใจว่าพระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอลนั้น เป็นพระเจ้าแห่งภูเขาหรือเนินเขา ดังนั้นการประกาศ “เพื่อเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

สำหรับชนชาติอื่นๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่า “พระยาห์เวห์” ไม่ได้เป็นเทพเจ้า พระเจ้าแห่งภูเขาหรือเนินเขาอย่างที่ชนชาติต่างๆ นั้นเข้าใจอยู่ พระองค์จึงสำแดงความยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ชนชาติต่างๆ เหล่านั้นจะคิดได้ Stalker. (1971) ได้ให้ประเด็นที่น่าสนใจว่า คำพยากรณ์กล่าวโทษชนชาติอื่นมีปรากฏอยู่ที่อื่นนอกจากพระธรรมเอเสเคียลด้วย เช่น อีสยาห์บทที่ 13-22 เยเรมีย์บทที่ 46-51 และเศฟันยาห์บทที่ 2 ซึ่งการกล่าวโทษที่ปรากฏอยู่ในพระธรรมอื่นๆ นั้นจะกล่าวถึงจุดประสงค์ทั่วไปของการกล่าวโทษไว้ คือ เพราะเขาทำให้อิสราเอลต้องอับอาย และเพื่อจะให้อิสราเอลได้รับการปลอดภัยจากศัตรู มีจุดประสงค์เดียวที่เอเสเคียลได้กล่าวไว้แตกต่างจากที่อื่น ปรากฏเฉพาะพระธรรมเอเสเคียลเท่านั้น คือ เพื่อเขา (ชนชาติอื่น) จะรู้จักพระยาห์เวห์ ซึ่งเป็นการรู้จักอย่างแท้จริงตามที่พระองค์ทรงเป็น

4.3.3 พระสัญญาของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอล

ลักษณะนี้จะได้กล่าวถึงความผิดบาปของอิสราเอล แต่จะพูดถึงพระสัญญาของพระเจ้าที่มีกับอิสราเอล เป็นพระสัญญาแห่งความหวังที่พระเจ้าสัญญากับอิสราเอล และด้วยพระสัญญาความหวังใจ หรือพระพรนั้น จะนำไปให้เขารู้จักพระเจ้า เช่น

เอเสเคียลบทที่ 36

พระสัญญาของพระเจ้า : พระเจ้าจะทรงเรียกอิสราเอลกลับมา พื้นฟูขึ้น และทวีจำนวนขึ้นอีกครั้ง เอเสเคียล 36:8 “แต่เจ้า ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะแตกกิ่งก้านของเจ้าออกมา และจะออกผลให้แก่อิสราเอลประชากรของเรา เพราะว่าพวกเขาจะกลับมาในไม่ช้า 9 เพราะคูสิ เราอยู่กับเจ้า เราจะหันมาหาเจ้า และเจ้าจะได้รับการไถและการหว่าน 10 และเราจะทวีจำนวนคนให้แก่เจ้า คือแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งหมด เมืองทั้งหลายจะมีคนอาศัยอยู่ และซากปรักหักพังจะถูกสร้างขึ้นใหม่ 11 เราจะทวีจำนวนทั้งคนและสัตว์แก่เจ้า จะเพิ่มพูนขึ้นและจะมีลูกดก เราจะทำให้เจ้ามีคนอาศัยอยู่อย่างในกาลก่อน และจะให้เจ้ารุ่งเรืองมากกว่าก่อน แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”, เอเสเคียล 36:23 “และเราจะสำแดงความศักดิ์สิทธิ์ของนามยิ่งใหญ่ของเราซึ่งถูกลบหลู่ท่ามกลางประชาชาติ คือนามที่เจ้าทำให้เสื่อมเกียรติท่ามกลางพวกเขา แล้วประชาชาติทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์ พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ เมื่อเราสำแดงความศักดิ์สิทธิ์ของเราท่ามกลางพวกเจ้าต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย”, เอเสเคียล 36:36 “แล้วบรรดาประชาชาติที่เหลือซึ่งอยู่รอบๆ เจ้าจะรู้ว่า เรายาห์เวห์ ได้สร้างเมืองหักพังเหล่านี้ขึ้นใหม่ และปลูกพืชในที่ร้างนั้น เรา ยาห์เวห์ ได้ล้นวาจาแล้ว และเราจะทำเช่นนั้น”, เอเสเคียล 36:38 “ฝูงแพะแกะสำหรับการถวายบูชา และฝูงแพะแกะในกรุง

เยรูซาเล็มระหว่างเทศกาลของเธอเป็นอย่างไร เมืองทั้งหลายที่ร้างเปล่าก็จะเต็มด้วยฝูงคนอย่างนั้น แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์”

เอเสเคียลบทที่ 37

พระสัญญาของพระเจ้า : พระเจ้าจะทรงฟื้นฟูปูอิสราเอลให้กลับมามีชีวิต และเป็นชนชาติอีกครั้ง เอเสเคียล 37:6 “เราจะใส่เส้นเอ็นไว้บนพวกเจ้าและจะทำให้มีเนื้อขึ้นมาบนเจ้า และเอาหนังหุ้มเจ้า และบรรจุลมหายใจในเจ้า แล้วเจ้าจะมีชีวิต แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์” และข้อที่ 13 “โอ ประชากรของเราเอ๋ย เจ้าทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์ เมื่อเราเปิดหลุมศพของเจ้า และเอาเจ้าออกมาจากหลุมศพของเจ้า 14 และเราจะใส่วิญญาณของเราไว้ในเจ้า แล้วเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิต และเราจะวางเจ้าไว้ในแผ่นดินของเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ที่ได้ล้นวาจาแล้ว และเราจะลงมือทำ” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ”

เอเสเคียลบทที่ 39

พระสัญญาของพระเจ้า : เป็นบทสรุปแห่งพระสัญญาของพระเจ้าที่เกิดขึ้นทั้งหมด ตั้งแต่แรกจนสุดท้าย ทุกสิ่งเกิดขึ้นมาด้วยความผิดของอิสราเอล พระเจ้าจึงลงโทษเขาด้วยเรื่องร้ายมากมาย และจบลงด้วยพระสัญญาที่พระเจ้าจะนำเขากลับมาอีกครั้ง และเมื่อทั้งหมดสำเร็จอิสราเอลจะรู้จักพระเจ้าอย่างถูกต้อง แล้วพระเจ้าจะปกครองอิสราเอลตลอดไป เอเสเคียล 39:13 “โอ ประชากรของเราเอ๋ย เจ้าทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์ เมื่อเราเปิดหลุมศพของเจ้า และเอาเจ้าออกมาจากหลุมศพของเจ้า 14 และเราจะใส่วิญญาณของเราไว้ในเจ้า แล้วเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิต และเราจะวางเจ้าไว้ในแผ่นดินของเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ที่ได้ล้นวาจาแล้ว และเราจะลงมือทำ” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ” และข้อที่ 28 “แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเขา เพราะแม้เราได้ส่งเขาไปเป็นเชลยยังบรรดาประชาชาติ เราก็จะรวบรวมเขาเข้ามาในแผ่นดินของเขา และจะไม่ปล่อยให้สักคนหนึ่งในพวกเขาหลงเหลืออยู่ที่นั่นอีกเลย 29 และเราจะไม่ซ่อนหน้าของเราจากเขาอีกเลย เนื่องจากเราจะเทวิญญาณของเราเหนือพงศ์พันธุ์อิสราเอล” พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้แหละ”

เมื่อได้วิเคราะห์ถึงลักษณะของพระสัญญาของพระเจ้าที่มีต่อชนชาติอิสราเอล เริ่มขึ้นหลังจากกรุงเยรูซาเล็มแตก (อสค. 33:21-22) ซึ่งก่อนหน้านั้นลักษณะของการปรากฏของวสันต์จะอยู่ในรูปแบบของการกล่าวโทษ ระบุความผิดของอิสราเอลที่เขาได้ทำผิดต่อพระเจ้า และต่อสังคม แต่หลังจากกรุงเยรูซาเล็มแตก รูปแบบที่ปรากฏของวสันต์ก็เปลี่ยนไป ไม่ได้กล่าวถึงความผิดของอิสราเอลอย่างรุนแรงเหมือนตอนแรก กลายเป็นพระสัญญาของพระเจ้าที่มีต่อชนชาติอิสราเอล กล่าวถึงการ

ปลอบโยน การฟื้นฟู ความหวัง และอนาคตที่ปลอดภัยจะมาจากพระเจ้าของเขา และเขาจะรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง ซึ่งทำให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้าที่เป็นพระเจ้าแห่งการปลอบโยน พระเจ้าแห่งความหวังใจ (สดด. 119: 49-50, อสย. 66:12-13) พระเจ้าแห่งการเล่าโลม (อสย. 42:3)

ดังนั้นรูปแบบของการเผยพระวจนะในลักษณะนี้จึงสอดคล้องกับพระลักษณะของพระเจ้าที่พระองค์ประสงค์อิสราเอลได้รู้จัก พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่บริสุทธิ์ ต้องการความบริสุทธิ์จากอิสราเอล พระธรรมเลวีนิติ 20:26 “เจ้าต้องบริสุทธิ์สำหรับเรา เพราะเราياه์เวห์เป็นผู้บริสุทธิ์ และได้แยกเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลายเพื่อเจ้าจะเป็นของเรา” แต่พระเจ้านี้ไม่ทรงกริ้วอิสราเอลเป็นนิตย์เมื่ออิสราเอลไม่ได้เป็นไปตามพระทัยของพระเจ้า พระธรรมสดุดี 103:9 “พระองค์จะไม่ทรงตำหนิเสมอ หรือทรงเก็บความกริ้วไว้เป็นนิตย์”

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เห็นได้ชัดเจนถึงสิ่งที่พระเจ้าจะทรงกระทำทั้งหมดนั้นทรงเป็นพระลักษณะของพระองค์ที่โมเสสได้กล่าวไว้ (ฉบ. 28:39-43) และวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่พระเจ้าจะทรงลงโทษเมื่ออิสราเอลละเมิดพันธสัญญา จะแก้แค้นศัตรูที่กระทำต่ออิสราเอล และจะช่วยกู้เขากลับสู่สภาพดี ลบมลทินประชากรของพระองค์ โดยเป็นการย้ำถึงจุดประสงค์ของการกระทำของพระเจ้าที่จะทรงกระทำโดยมีเหตุผลของการกระทำนั้นว่า “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

1. พระเจ้าทรงลงโทษอิสราเอล เพราะความผิดของชนชาติอิสราเอลเองที่หันจากพระเจ้าไปนมัสการพระอื่น สร้างรูปเคารพ ดำเนินชีวิตละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ และทำผิดต่อเพื่อนบ้าน ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเขา เมื่อเขาเข้ามาเป็นประชากรของพระเจ้าตามพันธสัญญาที่ทรงมีกับบรรดาบรรพบุรุษของอิสราเอล และอิสราเอลในสมัยเอเสเคียลได้ทำผิดต่อพันธสัญญาของพระเจ้า พระองค์จึงทรงลงโทษตามพันธสัญญา แต่การลงโทษของพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ต่อชนชาติอิสราเอล ซึ่งปรากฏในพระธรรมเอเสเคียลว่า “เพื่ออิสราเอลจะรู้ว่าเรา (ผู้ทรงลงโทษเขา) คือยาห์เวห์ (องค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงสำแดงต่อบรรพบุรุษของเขา)”

2. พระเจ้าทรงแก้แค้นศัตรูของอิสราเอล เพราะเขาทำให้อิสราเอลเสื่อมเสีย แม้อิสราเอลจะดำเนินชีวิตที่ไม่ถูกต้องตามพระประสงค์ของพระเจ้า ทำตัวไม่ดีท่ามกลางประชาชาติ อิสราเอลยังคงเป็นชนชาติของพระเจ้า เพราะพระสัญญาของพระองค์ที่ทรงมีต่อบรรพบุรุษของอิสราเอล และพระองค์ยังคงมั่นคงตามพระสัญญาของพระองค์กับอิสราเอล ถ้าอิสราเอลทำผิดต่อพันธสัญญาที่พระเจ้ามีกับอิสราเอล พระเจ้าจะทรงลงโทษเขาด้วยพระองค์เอง แต่การที่ชนชาติอื่นเข้ามากระทำต่อ

อิสราเอลด้วยความคิด คำพูด การกระทำ ที่เป็นการดูหมิ่น เยาะเย้ย ทำให้อิสราเอลได้รับความอับอาย หรือนำอิสราเอลหันจากพระเจ้าไป พระเจ้าจะทรงกระทำกับเขา (ชนชาติอื่น) เช่นเดียวกับที่เขากระทำต่ออิสราเอล เพราะชนชาติอิสราเอลถือเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า สิ่งที่จะเกิดกับอิสราเอล พระเจ้าทรงเป็นผู้ตัดสินเพียงผู้เดียวเท่านั้น โดยสิ่งนี้ทำโดยมีจุดประสงค์คือ “เพื่ออิสราเอลและชนชาติอื่นๆ หรือบรรดาชนชาติทั่วโลกจะรู้ว่าเรา (ผู้ทรงกระทำกับเขา) คือยาห์เวห์ (พระเจ้าของอิสราเอล)”

3. พระเจ้าทรงมีพระสัญญาแห่งการรักษา ฟืนฟู ช่วยกู้ และลบมลทินให้กับอิสราเอล เมื่อถึงเวลาที่อิสราเอลต้องเผชิญกับการลงโทษของพระเจ้า และรับการลงโทษไว้แล้ว พระเจ้าทรงเปลี่ยนการกล่าวโทษมาสู่ความหวัง การฟืนฟู การช่วยกู้ และการชำระให้สะอาดจากมลทิน เป็นพระสัญญาที่พระเจ้าทรงมีต่ออิสราเอลในช่วงเวลาแห่งความหมดหวัง ตกอยู่ในความทุกข์กายและทุกข์ใจ พระเจ้าทรงอยู่ที่นั่น และสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเกิดเพราะความผิดพลาด มลทินของอิสราเอล แต่ต่อจากนี้ไปพระเจ้าจะทรงนำอิสราเอลกลับมาอีกครั้ง และพระองค์จะปกป้อง ดูแล ปกครองอิสราเอล เป็นพระสัญญาถึงอนาคตที่มั่นคงของอิสราเอล อิสราเอลจะอยู่ภายใต้การดูแลของพระเจ้าตลอดไป และพระเจ้าจะทรงสำแดงพระองค์เองต่ออิสราเอล แล้วเมื่อทุกสิ่งเกิดขึ้นตามที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ในวันนั้น อิสราเอลจะรู้ว่า “เรา” (ผู้ฟืนฟู ช่วยกู้ และทรงมีพระเมตตาต่ออิสราเอล) คือ “ยาห์เวห์” (พระเจ้าที่ทรงสำแดงต่อบรรพบุรุษของอิสราเอลมาโดยตลอด)

จากบทที่ 4 นี้ได้ทำการรวบรวมวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียลทั้งหมด 72 ครั้ง ศึกษาความหมายของวลีนี้ ศึกษาบริบทของวลีนี้ในพระธรรมเอเสเคียล และศึกษาความสำคัญของวลีนี้

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดได้เห็นความหมายและความสำคัญของวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตอิสราเอล โดยที่เริ่มจากการรวบรวมวลีที่โดดเด่นนี้ ที่ปรากฏ 72 ครั้งในพระธรรมเอเสเคียล ศึกษาความหมายเชิงลึกของคำที่สำคัญในวลีนี้คือ “รู้จัก” และ “ยาห์เวห์” และนำเข้าสู่การศึกษาบริบทของพระธรรมเอเสเคียลที่ได้ปรากฏวลีนี้เพื่อเข้าใจถึงความหมายและจุดประสงค์ของวลีนี้ที่ไม่ได้กล่าวกับชนชาติอิสราเอลเท่านั้น แต่ยังกล่าวถึงชนชาติอื่นอีกด้วย ซึ่งจุดประสงค์ก็เพื่อให้ชนชาติอิสราเอลรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ยอมรับพระเจ้าตามที่พระองค์ทรงเปิดเผยกับบรรพบุรุษของเขาที่ได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า พระยาห์เวห์ผู้นี้ ตั้งแต่อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ที่หนังสือโทราห์ได้บันทึกเรื่องราว

ประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลให้เขาเข้าใจว่าชนชาติอิสราเอลเริ่มต้นโดยพระเจ้าผู้ทรงกระทำ การยิ่งใหญ่กับบรรพบุรุษของเขา เพื่อว่าอิสราเอลจะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า รู้จักพระเจ้าอย่าง แท้จริงตามที่พระองค์ทรงเป็น และพวกเขาจะมีพระเจ้าพระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าของเขาเพียงองค์ เดียว อีกทั้งอิสราเอลต้องดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระเจ้าที่มีต่อเขาตามที่โมเสสได้ทรงบัญชา กับเขาที่ภูเขาซีนาย และการรู้จักพระเจ้าโดยมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้านั้น สิ่งนี้มีความ สำคัญอย่างมาก เพราะจะทำให้อิสราเอลดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง แต่หากอิสราเอลได้ละเลย และละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าไป ด้วยการเป็นชนชาติของพระเจ้านั้น พระองค์จะทรงลงโทษเขาตามพระสัญญา แม้ชนชาติอื่นจะกระทำการใดต่ออิสราเอล พระเจ้าก็จะ ทรงสำแดงความเป็นพระเจ้าเหนือชนชาติอิสราเอลให้ชนชาติอื่นนั้นรู้จักพระเจ้า พระยาห์เวห์องค์นี้ ด้วย ที่เป็นพระเจ้าและมีสิทธิอำนาจสูงสุดเหนืออิสราเอลเพียงผู้เดียว ด้วยการกระทำของเขาที่ทำกับ ชนชาติอิสราเอล พระเจ้าจะทรงลงโทษชนชาติอื่นๆ ด้วย เมื่อพระองค์ทรงลงโทษอิสราเอลและ กล่าวโทษชนชาติอื่นแล้ว สุดท้ายพระองค์ทรงมีพระสัญญาแห่งการช่วยกู้อิสราเอลเอาไว้เพื่อให้ อิสราเอลกลับมาเป็นชนชาติอีกครั้ง แม้เขาจะละเมิดพระองค์ไปด้วยการดำเนินชีวิตที่ขาดจากพระเจ้า ก็ตาม แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักมั่นคงที่พร้อมอภัยในความผิดบาปและช่วยกู้เขาเมื่อเขากลับมา เมื่อเขารู้จักกับพระเจ้าอย่างแท้จริง พระเจ้าทรงเมตตาเขาเสมอ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ส่วนสุดท้ายนี้ผู้ทำการวิจัยได้รวบรวมข้อมูล สิ่งที่ได้ค้นพบตลอดการทำการวิจัย ทั้งความหมายและความสำคัญของวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียลที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอล และได้สะท้อนเข้าสู่บริบทปัจจุบันที่ผู้ทำการวิจัยได้มองเห็น

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา ความหมายและความสำคัญของวลี ‘เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์’ ในพระธรรมเอเสเคียล การรู้จักพระเจ้า (พระยาร์เวห์) อย่างแท้จริงจะส่งผลให้อิสราเอลมีวิถีชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างไร ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ความหมายของการรู้จักพระยาร์เวห์

เมื่อศึกษาแล้วจะพบความหมายของการรู้จักพระยาร์เวห์นั้น มีความหมายที่ลึกซึ้งไปในระดับของความสัมพันธ์ส่วนบุคคล โดยคำว่า “**יְיָ**” (ยูด้า) “รู้จัก” ไม่ได้เป็นเพียงแค่การรู้จักชื่อหรือรู้ในระดับของความรู้ แต่เป็นการรู้จักในระดับของความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน เหมือนความสัมพันธ์ของสามีภรรยาที่ใกล้ชิดกัน หลายครั้งพระคัมภีร์มักเรียกว่า “เนื้อเดียวกัน” และอีกคำ “**יְיָ**” (ยาร์เวห์) “พระนามของเฉพาะของพระเจ้า” ซึ่งเป็นพระเจ้าที่ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก เป็นผู้ให้กำเนิดทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว สูงสุดไม่มีผู้ใดจะเปรียบได้ และทรงเปิดเผยพระองค์เองต่อบรรพบุรุษของชนชาติอิสราเอล อีกทั้งยังทำพันธสัญญาต่ออิสราเอล

ดังนั้นเมื่อ “**יְיָ**” (ยูด้า) และ “**יְיָ**” (ยาร์เวห์) เป็นคำที่สำคัญของวลีนี้ จึงมีความหมายได้ว่า การรู้จักพระยาร์เวห์ และไม่ใช่การรู้จักเพียงพระนามของพระองค์คือ “ยาร์เวห์” เท่านั้น แต่เป็นการรู้จักในระดับของความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด สนิทสนมกันอย่างมาก เหมือนความสัมพันธ์ของสามีภรรยา ที่รู้จักถึงหัวใจ ความต้องการของกันและกัน ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ทั้งสองชอบไม่ชอบ รังเกียจหรือไม่รังเกียจ และทำให้เป็นที่พอใจซึ่งกันและกันอยู่เสมอ ดำรงความสัมพันธ์ต่อกันและกันด้วยความรัก ในพระธรรมเอเสเคียลจึงมุ่งให้ 2 กลุ่ม เข้าใจถึงความหมายของการรู้จักพระยาร์เวห์

1.อิสราเอลรู้จักพระยาร์เวห์ 2.ชนชาติต่างๆ รู้จักพระยาร์เวห์

1. อิสราเอลรู้จักพระเจ้า

ประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลที่รู้จักพระยาห์เวห์ และการรู้จักพระยาห์เวห์ของอิสราเอลไม่ใช่แค่การรู้ว่าพระยาห์เวห์เป็นผู้ใด แต่มีประสบการณ์กับพระยาห์เวห์อย่างไร ในจุดเริ่มต้นของชนชาติอิสราเอลนั้น ชาวอิสราเอลเชื่อมั่นและยกย่องอับราฮัมเป็นบิดาแห่งชนชาติ เนื่องจากพระสัญญาของพระเจ้า (พระยาห์เวห์) เริ่มต้นขึ้นกับอับราฮัม (ปฐมก. 12) เดิมทีนั้นอับราฮัมยังไม่รู้จักพระยาห์เวห์ ยังเป็นคนเร่ร่อนในดินแดนเมโสโปเตเมีย และเท-ราห์ผู้เป็นพ่อยังคงบูชาเทพจันทรธา และในเวลานั้นพระยาห์เวห์ทรงปรากฏแก่อับราฮัม ตรัสแก่อับราฮัมในพระธรรมปฐมกาล 12:1 ให้อับราฮัมออกมาจากดินแดนของเจ้า คือ ดินแดนเมโสโปเตเมีย ออกจากญาติพี่น้องของเจ้า คือ ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนเมโสโปเตเมีย จากบ้านบิดา คือ ความเชื่อในพระของบิดา เทพจันทรธาของเท-ราห์ ผู้เป็นบิดา และไปยังดินแดนที่เราจะสำแดงแก่เจ้า คือไปยังที่ที่พระเจ้าจะเปิดเผยพระองค์เองแก่อับราฮัม เพราะพระเจ้านามว่า “ยาห์เวห์” นี้ยังไม่ปรากฏแก่มนุษย์คนใดมาก่อนในช่วงเวลานั้น อับราฮัมจึงเป็นบุคคลแรกที่ได้รับการทรงเลือกจากพระเจ้าที่เที่ยงแท้องค์นี้ พระนามว่า “ยาห์เวห์” แต่ในเวลานั้น พระนามนี้ยังไม่ได้ถูกเปิดเผย ซึ่งในที่สุดอับราฮัมก็ได้ไปในดินแดนคานาอันและอยู่ในดินแดนนั้นตามที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ (ปฐมก. 13:12-18)

ตั้งแต่สมัยของอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ โมเสส และตลอดประวัติศาสตร์ชนชาติอิสราเอล มีพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ปกครองอิสราเอล ในประวัติของอิสราเอลที่ได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ เหตุการณ์มากมายของบรรพบุรุษของอิสราเอลที่ได้มีการรู้จักพระยาห์เวห์ ทั้งเป็นเหตุการณ์ส่วนตัวในแต่ละบุคคล และเป็นเหตุการณ์สำหรับส่วนรวม คือเหตุการณ์ของทั้งชนชาติด้วย

เมื่อชนชาติอิสราเอลได้รู้จักพระยาห์เวห์ผ่านประสบการณ์มากมายที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ายกกับชนชาติอิสราเอลใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น เหตุการณ์ที่สำคัญของชนชาติอิสราเอล ที่เปลี่ยนชีวิตของเขาไปเลย นั่นคือเหตุการณ์ที่อิสราเอลพบกับพระเจ้าที่ภูเขาศินาย ณ ที่นั้นพระเจ้าทรงพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ายกกับชนชาติอิสราเอล ต่อจากนี้ไปอิสราเอลจะเป็นประชากรของพระเจ้า (พระยาห์เวห์) และพระยาห์เวห์จะเป็นพระเจ้าของอิสราเอล แม้พระเจ้าจะประกาศเช่นนี้กับบรรพบุรุษของเขามาแล้วก็ตาม แต่ในตอนนั้นพระเจ้าทรงประกาศให้เขารู้โดยทั่วกัน และที่ภูเขาศินายพระเจ้าทรงตั้งมาตรฐานของความสัมพันธ์ระหว่างชนชาติอิสราเอลกับพระเจ้า เพื่อให้การรู้จักพระเจ้าไม่เป็นนามธรรมอีกต่อไป แต่จะมีการแสดงออกเป็นรูปธรรม ผ่านทางบทบัญญัติ ศาสนพิธี กฎหมาย กฎเกณฑ์ และเทศกาล เพื่อจะให้สิ่งเหล่านี้เป็นตัวชี้วัดของการเป็นประชากรของพระเจ้า และย้ำ

อิสราเอลให้มีความสัมพันธ์ (รู้จัก) กับพระเจ้าโดยผ่านทาง การทำตามสิ่งเหล่านี้อย่างสัตย์ซื่อ และจริงใจต่อพระเจ้าในวิถีชีวิตประจำวัน

2. ประชาชาติต่างๆ รู้จักพระยาห์เวห์

เมื่ออิสราเอลเป็นประชากรของพระเจ้า พระประสงค์ของพระเจ้าไม่ได้หยุดอยู่เพียงแค่นั้น ประชาชาติอิสราเอล แต่พระเจ้ายังคงประสงค์ให้ชนชาติอิสราเอลเป็นเครื่องบ่งชี้แก่บรรดาประชาชาติให้เข้ามา รู้จักพระยาห์เวห์ด้วย และในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล มีเหตุการณ์หลายครั้งที่พระเจ้าสำแดง ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ไม่ใช่เพื่อให้อิสราเอลได้เข้าใจเท่านั้น แต่เพื่อให้ชนชาติอื่นได้รับรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลอีกด้วย เช่น

ดาวิดสู้กับโกลิอัท (1 ซมอ. 17) ดาวิดได้พูดไว้กับโกลิอัทชัดเจนในพระธรรม 1 ซามูเอล 17:46 ว่า “ในวันนี้พระยาห์เวห์จะทรงมอบท่านไว้ในมือข้า และข้าจะฆ่าท่านและตัดศีรษะของท่าน ในวันนี้ข้าจะให้ศพของกองทัพฟิลิสเตียแก่แกในอากาศและแก่สัตว์ป่า เพื่อทั้งโลกนี้จะทราบว่ามีพระเจ้าองค์หนึ่งในอิสราเอล”

คำอธิษฐานของเฮเซคียาห์ (2 พกษ. 19:8-19) เป็นเหตุการณ์ที่กษัตริย์เซนนาเคอริบ พระราชาแห่งอัสซีเรียส่งจดหมายมาเยาะเย้ยพระเจ้า (พระยาห์เวห์) และกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ให้ทรงช่วยอิสราเอลให้รอดพ้นจากอัสซีเรีย เพื่อให้อาณาจักรทั้งสิ้นในโลกรู้ว่า “พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าของอิสราเอล”

และยังมีอีกหลายเหตุการณ์ที่พระเจ้าทรงกระทำการบางอย่างผ่านชนชาติอิสราเอล เพื่อให้คนอื่นได้รู้จักพระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอล หลุยส์ นามาน (1 พกษ. 17:24) นาอามาน (2 พกษ. 5:15) เยโรบอตาของโมเสส (อพย. 18:11) จากการวิเคราะห์ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า อิสราเอลจะเป็นชนชาติที่จะสะท้อนถึงพระยาห์เวห์ให้กับบรรดาประชาชาติให้ได้เข้ามา รู้จักพระยาห์เวห์

5.1.2 ความสำคัญของการรู้จักพระยาห์เวห์

เมื่อมาถึงจุดนี้ ความสำคัญของวลี “เพื่อ...รู้จักพระยาห์เวห์” คือ เมื่อรู้จักในระดับของความหมายที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้ว ความสัมพันธ์นั้นจะส่งผลต่อการกระทำที่แสดงออกมา เฮนรี แบล็คคาปี (2005) ได้ให้มุมมองความสัมพันธ์ของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ จะช่วยให้ดำเนินชีวิตได้ตาม

น้ำพระทัยของพระเจ้าได้ เพราะสัมพันธ์ภาพของมนุษย์กับพระเจ้าจะสำแดงออกมาเป็นรูปธรรมในการดำเนินชีวิต ตัดสินใจเลือกกระทำสิ่งต่างๆ โดยที่ความสัมพันธ์นั้นเป็นสิ่งที่มิอาจหลีกเลี่ยงอยู่เบื้องหลังซึ่งในพระธรรมเอเสเคียลเวลานี้สื่อความสำคัญของการรู้จักพระยาห์เวห์ไปถึงคน 2 กลุ่มใหญ่ 1.ชนชาติอิสราเอล 2.ชนชาติต่างๆ

1. ชนชาติอิสราเอล

เวลานี้สื่อสารไปถึงชนชาติอิสราเอลให้มารู้จักพระเจ้า ผ่านการกระทำบางอย่างที่พระเจ้าจะทรงกระทำ และการกระทำของพระเจ้านั้นจะเป็นการย้ำถึงความสัมพันธ์ ที่นำไปอิสราเอลกลับมารู้จักพระเจ้า มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอีกครั้ง เมื่อพิจารณาถึงการกระทำที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อให้อิสราเอลมารู้จักพระเจ้า จะมีความสอดคล้องกับพระลักษณะของพระเจ้าที่ได้ทรงสำแดงกับบรรพบุรุษของชนชาติอิสราเอลไว้ ซึ่งพระลักษณะของพระเจ้านั้นได้บันทึกไว้ในโทราห์ 5 เล่ม และในประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลตั้งแต่อับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และโมเสส จนกระทั่งชนชาติอิสราเอลได้รับแผ่นดินตามพระสัญญาของพระเจ้า สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับอิสราเอลตามพระสัญญาของพระเจ้านั้น ย้ำเตือนให้เห็นว่าอิสราเอลเกิดขึ้นมาจากบุคคลเพียงคนเดียวที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว คือ อับราฮัมได้รู้จักพระเจ้า พระยาห์เวห์ที่สำแดงพระองค์เองต่ออับราฮัม และอับราฮัมได้เริ่มมีความสัมพันธ์กับพระเจ้ายิ่งขึ้นในเส้นทางแห่งชีวิตของเขา จนกระทั่งอับราฮัมได้รับพระสัญญาจากพระเจ้าตามที่พระองค์ได้สัญญาต่ออับราฮัมเอาไว้ แต่ไม่เป็นเพียงแค่การได้รับพระสัญญาจากพระเจ้าเท่านั้น ยังมีเรื่องของพันธสัญญาของพระเจ้ายกกับอิสราเอล ที่พระเจ้ามอบไว้กับอิสราเอลว่า “อิสราเอลต้องบริสุทธิ์ เพราะพระยาห์เวห์ทรงบริสุทธิ์” (ลนต. 20:26) อีกทั้งพระบัญญัติที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่อิสราเอลให้เขาได้กระทำตาม เพื่อเป็นบรรทัดฐานของการเป็นประชากรบริสุทธิ์ของพระเจ้า หากอิสราเอลกระทำตามพระบัญญัติของพระเจ้า พระองค์จะทรงอวยพระพร แต่หากละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า พระองค์จะทรงกระทำการลงโทษอิสราเอล (ลนต. 26, ฉธบ. 28)

ซึ่งชนชาติอิสราเอลในพระธรรมเอเสเคียลนี้ เห็นถึงสภาพความเชื่อและการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอลที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าอย่างชัดเจน และหากมองย้อนไปในอดีตอิสราเอลก็ได้กระทำการละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้ามาตั้งแต่สมัยของกษัตริย์ซาโลมอน (1 พกษ. 11) เมื่ออิสราเอลได้ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า พระองค์จึงกระทำตามพระสัญญาที่พระองค์ได้ตรัสไว้ ดังนั้นจึงเห็นสิ่ง

ที่พระเจ้าทรงกระทำกับอิสราเอลในพระธรรมเอเสเคียลที่เป็นไปตามที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่าหากอิสราเอลละเมิดพระสัญญากับพระเจ้า พระเจ้าจะทรงกระทำสิ่งใด

ดังนั้นการกระทำของพระเจ้าที่กระทำต่อชนชาติอิสราเอลในพระธรรมเอเสเคียลนั้น แม้จะเป็นการลงโทษอิสราเอล แต่ไม่ได้เป็นการลงโทษอย่างเดียว ในการลงโทษของพระเจ้านั้น มีจุดประสงค์ที่สำคัญต่อชนชาติอิสราเอลอยู่ คือ เพื่อให้ชนชาติอิสราเอลกลับมารู้จักพระเจ้า มีความสัมพันธ์พระยาห์เวห์อย่างถูกต้อง เพราะชนชาติอิสราเอลในตอนนั้น ไม่ได้รู้จักพระยาห์เวห์อย่างแท้จริงตามที่พระองค์ทรงสำแดงแก่เขาามาทั้งหมดตลอดประวัติศาสตร์ ความสำคัญของวลีนี้จึงเน้นไปความสัมพันธ์ส่วนตัว ที่เขาจะต้องได้เผชิญหน้ากับพระเจ้า และรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง เพราะเมื่ออิสราเอลได้รู้จักพระเจ้าคือ เมื่อมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด เปรียบความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดตั้งสามภรรยาแล้ว อิสราเอลจะรู้ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า และรู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัย สิ่งใดเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเกลียดชัง ด้วยการรู้จักนั้นจะส่งผลให้อิสราเอลดำเนินชีวิตที่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า คือ เชื่อฟังพระเจ้าและทำตามพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างเข้าใจว่าแท้จริงแล้ว สิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาไว้นั้น คือ ชีวิตที่เป็นพระประสงค์ และเป็นชีวิตที่มีคุณค่าสูงสุด

2.ชนชาติต่างๆ

พระเจ้าไม่ได้ประสงค์ให้อิสราเอลรู้จักพระเจ้า พระยาห์เวห์เท่านั้น แต่พระเจ้าประสงค์ที่จะสำแดงพระองค์เองต่อบรรดาประชาชาติทั่วโลกเช่นกัน แต่พระองค์จะทรงสำแดงผ่านทางชนชาติอิสราเอล ชนชาติที่ถือว่าเป็นประชากรของพระเจ้าสูงสุด และนี่เป็นสิ่งแรกที่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัม ต้นตระกูลของอิสราเอล (ปฐมก. 12:2-3) ชนชาติอิสราเอลจะเป็นพร และบรรดาประชาชาติทั่วโลกจะได้รับพรเพราะชนชาติอิสราเอล ตลอดประวัติศาสตร์ของอิสราเอลมีการสำแดงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในชนชาติอิสราเอลเสมอมา ทั้งเรื่องหญิงหม้ายชาวศาราเฟท (1 พกษ. 17:24) นาอามาน (2 พกษ. 5:15) เยโรบอตาของโมเสส (อพย. 18:11) เมื่อพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองกับอิสราเอล และอิสราเอลยอมรับพระยาห์เวห์ ชนชาติอิสราเอลจะเป็นเหมือนแสงสว่างของพระยาห์เวห์กับประชาชาติอื่นให้เขามาพบกับความสว่างของพระเจ้าสูงสุดองค์นี้ด้วย

การสำแดงของพระยาห์เวห์ที่ทรงสำแดงต่อชนชาติอื่นในพระธรรมเอเสเคียลนี้ จะเน้นไปในเรื่องกรรมสิทธิ์ของการเป็นประชากรของพระยาห์เวห์ ที่พระยาห์เวห์เท่านั้นที่มีกรรมสิทธิ์ต่ออิสราเอล คือ พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้เดียวที่มีสิทธิ์ในการตัดสินลงโทษ กล่าวโทษ หรืออนุญาตให้เกิด

สิ่งใดก็ตามกับอิสราเอล เพราะอิสราเอลเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า คนชาติอื่น หรือพระอื่นไม่มีสิทธิ์ จะกระทำการสิ่งใดกับอิสราเอล ถ้าพระยาห์เวห์ผู้นี้ไม่อนุญาต เช่นเดียวกับเรื่องของบาลอัม (กตว. 23)

ดังนั้นชนชาติต่างๆ ที่ถูกกล่าวถึงในพระธรรมเอเสเคียล เป็นประเทศที่มีส่วนกระทำต่อ อิสราเอลด้วย ความคิด คำพูด และการกระทำ ซึ่งจากพระสัญญาที่พระเจ้าทรงมีต่ออิสราเอล (ปฐก. 12:3) ที่พระเจ้าตรัสว่า “เราจะสถาปนากษัตริย์ที่แข่งเจ้า” พระเจ้าจึงได้กระทำตามพระสัญญาที่พระเจ้ามีไว้ กับอิสราเอล และยิ่งกว่านั้นชนชาติทั้งหลายจะได้รู้จักพระยาห์เวห์เช่นกัน และเมื่อเขาเข้ามารู้จักพระ ยาห์เวห์แล้ว เขายังสามารถเข้ามาอยู่ในความสัมพันธ์นี้เช่นเดียวกับชนชาติอิสราเอลได้ด้วย ซึ่งพระ เจ้าไม่ได้กีดกัน ซึ่งมีวิธีการและตัวอย่างในพระคัมภีร์ที่คนนอกชนชาติอิสราเอลสามารถเข้ามาเป็นคน ในชนชาติอิสราเอล เช่น นางรุธ (นรธ. 1:16-17) การเข้าสู่หีบ (ปฐก. 17:9-14) เมื่อพระเจ้าประสงค์ ให้ชนชาติอื่นรู้จักพระองค์ ชนชาติเหล่านั้นสามารถเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระยาห์เวห์ได้ โดยที่ต้อง อยู่ภายใต้เงื่อนไขพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงตั้งไว้กับอิสราเอล คือ ต้องเชื่อในพระยาห์เวห์ ยอมรับว่า “พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าเดียว” ยอมรับรู้พระยาห์เวห์ หรือรักพระยาห์เวห์สุดใจและสุดกำลัง พร้อมทั้งรับพระบัญญัติของพระองค์มาสู่การดำเนินชีวิต (ฉธบ. 6:5-9) เพราะเมื่อมีความสัมพันธ์กับ พระเจ้าอย่างถูกต้อง ความเข้าใจในพระองค์จะทำให้รู้ว่าอะไรคือน้ำพระทัยของพระยาห์เวห์ที่มีต่อ ชีวิต และนั่นคือพระบัญญัติที่พระองค์ทรงบัญชาไว้กับอิสราเอล แล้วพระสัญญาที่พระเจ้าทรงมีกับ อิสราเอลจะมีผลต่อคนนั้นด้วยเช่นกัน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

เมื่อผู้ทำวิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยได้เป็นประเด็นต่างๆ 7 ประเด็นดังนี้

1. การรู้จักพระยาห์เวห์อย่างที่ควรเป็น ไม่ได้เป็นเพียงการรู้จักแคชื่อก่อน หรือรู้จักเพียงความรู้ เท่านั้น แต่การรู้จักนี้ เป็นการรู้ในระดับที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด เปรียบได้กับความสัมพันธ์ของสามี ภรรยา ที่มีกรรู้จักกันในภาพแห่งความสัมพันธ์ เข้าอกเข้าใจ และสามารถกล่าวได้ว่าเป็นเนื้อเดียวกัน ซึ่งจะไม่สามารถแยกออกจากกันได้ โดยการรู้จักอย่างแท้จริงในพระยาห์เวห์ ผู้เป็นพระเจ้าที่สำแดง พระองค์เองแก่ชนชาติอิสราเอล และยังมีพระราชกิจมากมายตลอดประวัติศาสตร์ ทั้งยังทรงเป็นพระ เจ้าเดียว พระเจ้าที่แท้จริง นอกจากพระองค์ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกเลย และพระเจ้าผู้ทรงมีพระนาม เฉพาะว่า “ยาห์เวห์” ผู้ที่ทรงสำแดงพระองค์เองให้มนุษย์ได้รู้จักพระองค์ได้

2. ความสำคัญเมื่อรู้จักพระยาห์เวห์ เมื่อได้ทำการศึกษาได้เห็นความสำคัญของการรู้จักพระยาห์เวห์ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอลอย่างมาก ซึ่งการรู้จักพระเจ้า นั่นคือ ความเชื่อ ความเข้าใจที่มีต่อพระเจ้า หากสิ่งนี้มีความไม่ชัดเจนหรือเป็นไปอย่างที่เราควรจะเป็น สิ่งนั้นจะนำไปสู่การกระทำที่แสดงออกมาตามความเชื่อ ความเข้าใจที่มี เพราะความเชื่อที่มีส่งผลโดยตรงต่อการปฏิบัติ เห็นได้จากอิสราเอลที่มีความเชื่อหันไปหารูปเคารพและพระอื่น จึงมีการถวายนบูชาแต่พระนั้น และจะพัฒนาไปสู่วิถีการดำเนินชีวิตที่ผิดจากพระประสงค์ของพระเจ้า เนื่องมาจากความเชื่อ ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง หรือไม่ชัดเจนตามน้ำพระทัยของพระยาห์เวห์ ในพระธรรมเอเสเคียลจึงมีการกล่าวโทษถึงพวกผู้เผยเท็จ เพราะกลุ่มนี้ก็ได้บิดเบือนน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนไปด้วย ทำให้ประชาชนไม่สามารถรู้ถึงความจริงในพระเจ้าได้ และก็ดำเนินชีวิตผิดๆ ต่อไป ดังนั้นจึงเห็นความสำคัญของการรู้จักพระยาห์เวห์ที่ปรากฏในพระธรรมเอเสเคียล จุดประสงค์ที่แท้จริงของพระเจ้าคือ ประสงค์ให้อิสราเอลดำเนินชีวิตพระบัญญัติที่พระเจ้าทรงบัญชาเขาไว้ ให้เชื่อฟัง รักษาพระบัญญัติ และดำเนินตามกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งไม่พบสิ่งเหล่านี้ในชีวิตของอิสราเอลในช่วงเวลาของเอเสเคียลเลย พระเจ้าประสงค์การเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของอิสราเอล แต่พระองค์ทรงเริ่มต้นจากภายในคือ การที่อิสราเอลจะต้องกลับมามีความสัมพันธ์ที่ถูกต้อง โดยรู้จักพระยาห์เวห์ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด และเมื่อเขารู้จักพระยาห์เวห์แล้ว การดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอลจะเปลี่ยนแปลงไป

3. วิธีการทำให้รู้จักพระยาห์เวห์ วิธีการเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญ เพราะหลายครั้งจุดประสงค์ดี แต่วิธีการอาจไม่เหมาะสม สำหรับพระเจ้าที่ประสงค์ให้อิสราเอลรู้จักพระองค์ พระเจ้าเลือกการกระทำตามพันธสัญญาที่พระองค์ทรงตรัสไว้ แม้พระองค์มีความต้องการให้อิสราเอลมีการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับน้ำพระทัยพระเจ้ามากแค่ไหน แต่พระองค์ก็ไม่ต้องการบังคับเขา เพราะพระเจ้าทรงยุติธรรมเสมอ ให้อิสราเอลได้เลือกเส้นทางของตนเอง หากเส้นทางนั้นจะนำไปสู่ความพินาศก็ตาม พระองค์ได้ส่งผู้เผยพระวจนะตักเตือนเขาเสมอ แต่การกลับใจเป็นการเลือกของอิสราเอล หากเขาทำผิดตามพันธสัญญาที่ได้มีไว้ต่อกัน พระองค์ก็ทรงกระทำตามพันธสัญญาที่มีไว้ ซึ่งพระองค์ไม่ได้กระทำในสิ่งทีนอกเหนือจากที่ได้ทรงสัญญาไว้กับบรรพบุรุษของอิสราเอลไว้เลย ดังนั้นชัดเจนว่าพระเจ้าพระองค์ทรงสำแดงพระองค์เองให้อิสราเอลได้รู้จักพระองค์ วิธีการของพระองค์นั้นเป็นไปตามพระสัญญาของพระองค์ ไม่ได้กระทำการใดที่นอกเหนือไปจากสิ่งที่พระองค์เคยตรัสไว้เลยในพันธสัญญา

4. ชนชาติแห่งกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า ชนชาติอิสราเอลทรงเป็นชนชาติที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ให้เป็นชนชาติของพระองค์ ซึ่งปรากฏในพันธสัญญาของพระเจ้า (ลนต. 26:12) ตามที่พระเจ้าทรง

เรียกอับราฮัมเพื่อให้เป็นบรรพบุรุษของชนชาติใหญ่ ชนชาติอิสราเอล การที่อิสราเอลทรงเป็นชนชาติของพระเจ้านั้น ทำให้เห็นถึงสิทธิ์อำนาจสูงสุดของพระเจ้าที่ทรงมีต่อชนชาติอิสราเอล พระเจ้าทรงมีบัญชาต่ออิสราเอลให้เขามีชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้า และเขาต้องมีชีวิตอย่างที่พระเจ้าทรงบัญชาไว้ นั่น หากเขาทำตามเขาจะได้รับพระพรจากพระเจ้าตามพระสัญญา แต่หากเขาไม่ทำตามพระองค์ก็จะทรงลงโทษเขาตามพระสัญญาที่พระองค์ทรงให้ไว้เช่นกัน (ลนต. 26) และการกระทำอื่นที่ไม่ใช่หน้าที่ของพระเจ้าที่มนุษย์ได้กระทำต่อชนชาตินี้ พระองค์จะทรงตอบแทนตามพระสัญญาที่ให้ไว้กับอับราฮัม คือ จะทรงอวยพรคนที่อวยพรอิสราเอล และจะสาปคนที่แช่งอิสราเอล (ปฐมก. 12:3) ฉะนั้นแม้อิสราเอลจะดำเนินชีวิตที่ไม่ถูกต้องสิทธิ์ในการลงโทษและพิพากษานั้นเป็นของพระเจ้า หากชนชาติอื่นได้กระทำกับชนชาติอิสราเอลด้วยคำพูด การกระทำ หรือแม้กระทั่งความคิดในใจ พระเจ้าจะทรงลงโทษเขาด้วย เพราะกรรมสิทธิ์แห่งการพิพากษาอิสราเอลนั้นเป็นของพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น

5. พระลักษณะของพระยาห์เวห์ การสำแดงของพระองค์เพื่อให้เป็นที่รู้จักนั้น พระองค์ทรงสำแดงตามพระลักษณะของพระองค์ที่พระองค์ได้เคยเปิดเผยต่ออิสราเอล ความบริสุทธิ์ของพระองค์ (ลนต. 20:26) ความยุติธรรม สัจย์จริง และเปี่ยมด้วยความรักมั่นคง ไม่ทรงกริ้วเป็นนิรันดร์ เมื่ออิสราเอลได้ละเมิดพระเจ้าไปทำความผิดบาปในสายพระเนตรของพระเจ้า ความบริสุทธิ์ของพระองค์จึงขาดไปจากชนชาติอิสราเอล และพระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธโดยการพิพากษาลงโทษอาราเอล เพราะความผิดบาปที่เขาได้กระทำต่อพระเจ้า (อสค. 4-33) แต่เมื่ออิสราเอลได้รับโทษตามที่พระเจ้าทรงลงโทษแล้ว พระองค์ก็ทรงสำแดงพระลักษณะแห่งพระเจ้าผู้ปลอบโยน และพระเจ้าแห่งการช่วยกู้ (อสค. 34-48) คือ พระวอนแห่งพระสัญญาและการช่วยกู้อิสราเอล พระองค์ไม่ทรงกล่าวโทษเขาอีกต่อไป เพราะพระลักษณะของพระเจ้าคือ พระองค์ทรงบริสุทธิ์ ยุติธรรม มีพระพิโรธ แต่ไม่ทรงกริ้วเป็นนิรันดร์ เปี่ยมด้วยความรัก และพระเมตตา

6. หนทางสู่การรู้จักพระยาห์เวห์ พระองค์ทรงเลือกความทุกข์ยากลำบากที่จะเข้ามาและทำให้เขารู้จักพระยาห์เวห์ เพราะในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล เมื่อมีความทุกข์ยากเกิดขึ้นกับเขาโดยที่เขาไม่สามารถจัดการกับความทุกข์ยากนั้นด้วยตัวเอง เขาจะหาที่พึ่งให้กับตัวเองเพื่อจะหลุดพ้นจากความทุกข์ยากนั้น และนั่นเขาจึงกลับมาหาพระเจ้า พระยาห์เวห์ช่วยเขาให้รอดพ้นจะสถานการณ์ความทุกข์ยากนั้น เช่น การรุกรานและความทุกข์ยากในสมัยผู้วินิจฉัย การตกเป็นทาสในอียิปต์ และ

อิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งความทุกข์ยากนั้นก็นำเขากลับมาหาพระเจ้าได้เสมอเมื่อเขาต้องเผชิญกับความทุกข์ยากลำบาก

7. การรู้จักพระยาห์เวห์ที่สมบูรณ์ ภายหลังจากเกิดการรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง พระเจ้าจะทรงให้ความรู้เรื่องราวของพระองค์เต็มอยู่ในแผ่นดินโลก ฮาบากุก 2:14 “เพราะว่าพิภพจะเต็มไปด้วย ความรู้ในเรื่องพระสิริของพระยาห์เวห์ ดั่งน้ำที่เต็มทะเล” และอิสยาห์ 11:9 “จะไม่มีการทำงานที่เจ็บปวดหรือการทำลาย ทั่วภูเขาคักดีสิทธิ์ของเรา เพราะว่าแผ่นดินโลกจะเต็มด้วยความรู้ในเรื่องของพระยาห์เวห์ เหมือนน้ำปกคลุมทะเลอยู่นั้น” ซึ่งเป็นพระสัญญาของพระเจ้าที่จะทรงประทานให้มนุษย์มีความรู้ในเรื่องของพระเจ้า พระยาห์เวห์ ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้แต่องค์เดียว เหมือนอย่างที่พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์ต่อบรรดาชนชาติอิสราเอล

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยหัวข้อ “ความสำคัญของวลี ‘เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์’ ในพระธรรมเอเสเคียล ที่มีต่อชนชาติอิสราเอล” ผู้ทำวิจัยได้เห็นถึงความหมายและความสำคัญองงานวิจัยครั้งนี้ที่มีต่อชีวิตคริสเตียนในปัจจุบันได้ 7 ประเด็นดังนี้

1. รู้จักพระเจ้าอย่างที่มีความสัมพันธ์อย่างแท้จริง การรู้จักพระเจ้าของคริสเตียน ไม่ใช่เป็นเพียงการอยู่ในศาสนาคริสต์ หรือเกิดในครอบครัวคริสเตียนเท่านั้น แต่เป็นการที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว การทำความรู้จักพระเจ้าในชีวิตประจำวันผ่านการนมัสการ ใฝ่เดี่ยวอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ และเรียนรู้กับพระเจ้าในทุกทาง เพื่อจะมีความสัมพันธ์ รู้จักพระเจ้ามากขึ้น ไม่กระทำโดยที่ไร้ความเข้าใจว่าสิ่งที่กำลังจะกระทำนี้ นำให้เรารู้จักกับพระเจ้าอย่างไร หรือทำไปเพราะนั่นเป็นสิ่งที่คริสเตียนต้องทำ แต่กลับไม่รู้และเข้าใจถึงความหมายของการกระทำนั้นเลย

2. ความสำคัญของการรู้จักพระยาห์เวห์ จากการทำวิจัย ได้เห็นถึงความสำคัญของการรู้จักพระยาห์เวห์ของชนชาติอิสราเอล และความสำคัญนั้นก็มีความสำคัญชีวิตคริสเตียนเช่นเดียวกัน การรู้จักพระยาห์เวห์คือความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า เพราะเป็นความสัมพันธ์ที่ผู้เชื่อมีต่อพระเจ้า หากสิ่งนี้เกิดขึ้นอย่างไม่ถูกต้องในชีวิตของผู้เชื่อ ก็จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องในชีวิตของผู้เชื่อด้วยเช่นกัน เพราะฉะนั้นผู้เชื่อควรจะต้องรู้จักพระเจ้าอย่างถูกต้อง และการรู้จักพระเจ้านั้น ไม่ใช่แค่รู้จักพระนาม หรือเป็นเพียงความรู้เท่านั้น แต่เป็นการรู้จักพระเจ้าในระดับที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้าอย่างถูกต้อง โดยให้พระเจ้าเข้ามามีส่วนในชีวิตทั้งความเชื่อและนำไปสู่การดำเนิน

ชีวิตที่สอดคล้องกับความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าอย่างเหมาะสม เพื่อการรู้จักพระเจ้าที่มีความสัมพันธ์อย่างถูกต้อง จะนำไปให้ผู้เชื่อมีความเข้าใจในพระเจ้าอย่างถูกต้องซึ่งเป็นความจริงของพระเจ้าที่ทรงเปิดเผยไว้ในพระลักษณะของพระองค์ และทำให้ผู้เชื่อดำเนินชีวิตสอดคล้องกับความเข้าใจในความจริงของพระเจ้านั้นด้วย คือการเป็นประชากรที่บริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระเจ้า ที่พระยาห์เวห์ทรงครอบครองชีวิต การที่ชีวิตคริสเตียนมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นการส่วนตัวอย่างใกล้ชิด มีความสำคัญมากในชีวิตคริสเตียนไม่สามารถลดความสำคัญในจุดนี้ลงได้เลย เพราะเมื่อคริสเตียนมีความสัมพันธ์ที่ห่างจากพระเจ้าแล้ว จะทำให้คริสเตียนขาดความเข้าใจในการดำเนินชีวิตที่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า

3. วิธีการทรงสำแดงพระองค์ให้กับมนุษย์ได้รู้จัก การรู้จักพระเจ้ามีความสำคัญอย่างมากต่อชีวิตของผู้เชื่อ และการรู้จักพระเจ้านั้น สามารถเกิดขึ้นได้โดยการเปิดเผยของพระเจ้า มิลลาร์ด เจ. อีริคสัน (2009) ได้ให้แนวความคิดของการเปิดเผยของพระเจ้าอยู่ 2 ทาง 1.การเปิดเผยแบบทั่วไป 2. การเปิดเผยแบบพิเศษ ซึ่งการเปิดเผยแบบทั่วไปนั้น พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ในสิ่งทรงสร้างและด้วยการธรรมรงค์รักษาไว้ซึ่งสิ่งเหล่านั้น เพื่อมนุษย์จะรับรู้ถึงการทรงสถิตอยู่ของพระเจ้าได้ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ล้วนแต่สำแดงพระสิริของพระเจ้าให้กับมนุษย์ได้รับรู้ แต่ในทางนี้ความบาปอาจเข้ามามีส่วนบิดเบือนการรับรู้ของมนุษย์ไป ทำให้ไม่สามารถสัมผัสถึงการสำแดงของพระเจ้าสูงสุดได้ และในการเปิดเผยแบบพิเศษนั้นพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองผ่านทางพระวาระของพระเจ้าและการทรงสำแดงอย่างเฉพาะเจาะจง เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงสำแดงกับบุคคลในพระคัมภีร์ พระราชกิจของพระองค์ที่ได้ทรงบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิม และพันธสัญญาใหม่ โดยการศึกษาพระวาระของพระเจ้า ทำให้มนุษย์ได้รับการทรงสำแดงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ทรงประสงค์ให้มนุษย์ได้เรียนรู้ เข้าใจ และนำไปสู่การดำเนินชีวิตที่ถูกต้องด้วย

ดังนั้นมนุษย์สามารถพบกับการสำแดงพระองค์ได้ทั้งใน 2 ทางที่พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เอง การศึกษาความจริงของพระเจ้าในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สาขาวิชาต่างๆ ได้เปิดเผยความจริงความยิ่งใหญ่ และพระราชกิจที่น่าอัศจรรย์ของพระเจ้า ที่ทรงปรากฏแก่ตาของมนุษย์ให้ได้ศึกษาค้นคว้า พบกับการสำแดงของพระเจ้าแบบทั่วไปได้ และการศึกษาพระวาระ อ่านพระคัมภีร์ ใคร่ครวญพระคำของพระเจ้าที่เป็นการสำแดงแบบพิเศษ แล้วการสำแดงของพระเจ้าจำนำไปให้ผู้เชื่อมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ได้

4. ขนชาติแห่งกรรมสิทธิ์ จากการวิจัยเราได้เห็นถึงกรรมสิทธิ์ของพระยาห์เวห์เหนือชนชาติอิสราเอล ที่แม้อิสราเอลจะดำเนินชีวิตขาดจากพันธสัญญาของพระเจ้า แต่กรรมสิทธิ์แห่งการพิพากษาความผิดนั้นยังคงเป็นของพระเจ้า เพราะชนชาติอิสราเอลนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า พระยาห์เวห์ผู้สูงสุด เมื่อมีการแข่งสาป การเยาะเย้ย ดูหมิ่นจากชนชาติอื่น พระเจ้าจะเป็นผู้ตอบแทนการกระทำนั้นแทนชนชาติอิสราเอล

ดังนั้นผู้เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่เป็นชนชาติของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ความจริงนี้สะท้อนถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อผู้เชื่อที่จะไม่ตอบโต้เมื่อได้รับการข่มเหง ไม่ว่าจะด้วยทางใด เหมือนกับพระเยซูคริสต์ที่ทรงเป็นแบบอย่าง เพราะในที่สุดผู้เชื่อทรงเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าผู้สูงสุด การกระทำใดที่ได้กระทำต่อผู้เชื่อ พระเจ้าจะทรงเป็นผู้ตอบแทนการนั้นด้วยพระองค์เอง ตามที่พระสัญญาของพระองค์ได้ให้ไว้ พระธรรมโรม 12:19 “นี่แน่ะ ท่านผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า อย่าแก้แค้น แต่จงมอบการนั้นไว้ แล้วแต่พระเจ้าจะทรงลงโทษ เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ‘การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบแทน’” และสดุดี 46:10 “จงนิ่งเสีย และรู้เถิดเถิดว่า เราคือพระเจ้า เราเป็นที่ยกย่องท่ามกลางบรรดาประชาชาติ เราเป็นที่ยกย่องในแผ่นดินโลก” และพระเจ้าจะทรงเป็นผู้ตอบสนองการกระทำนั้นแทนผู้เชื่อ และอย่าเตือนผู้เชื่อเองที่จะไม่กระทำการใดในทำนองเดียวกันกับผู้อื่น เพื่อที่การลงโทษนั้นจะไม่เกิดขึ้นกับคนๆ นั้น

5. การรู้จักพระลักษณะของพระยาห์เวห์อย่างถูกต้อง กลุ่มคริสเตียนมีคณะนิกาย สังกัด และองค์กรมากมายที่แยกกันออกไป ซึ่งสาเหตุของการแยกตัวออกไปเป็นนิกาย สังกัด หรือองค์กรต่างๆ ก็อันเนื่องมาจากรูปแบบการปฏิบัติที่แตกต่างกัน และไม่สามารถรวมกันได้ จึงก่อให้เกิดกลุ่มคริสเตียนมากมาย ด้วยประเด็นนี้คริสเตียนกลุ่มต่างๆ จึงมีการไม่ยอมรับและปฏิเสธรูปแบบปฏิบัติของกลุ่มอื่นๆ ที่นอกเหนือจากของตนเอง แต่เมื่อพิจารณาจากรูปแบบปฏิบัติของกลุ่มต่างๆ ก็เกิดมาจากการรู้จักพระลักษณะของพระเจ้า การทำวิจัยครั้งนี้ได้เห็นถึงความเชื่อ (การรู้จักพระเจ้า) ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอลอย่างเล็งไม่ได้ การที่คริสเตียนมีรูปแบบปฏิบัติที่ต่างกันนั้น อาจไม่ใช่สิ่งที่ผิดแต่อย่างใด เพราะรูปแบบการปฏิบัตินั้นมาจากความเข้าใจในพระลักษณะของพระเจ้าที่กลุ่มนั้นได้รู้จักและยอมรับออกมาเป็นรูปแบบของการกระทำ และตลอดประวัติศาสตร์ที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองต่อมนุษย์นั้น พระองค์ทรงเปิดเผยพระลักษณะของพระองค์มากมาย ที่ไม่ได้มีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น พระลักษณะที่หลากหลายของพระเจ้า ในงานวิจัยได้พบกับพระลักษณะของพระเจ้าที่ทรงสำแดงแก่อิสราเอลมากมาย ซึ่งพระลักษณะของเจ้านั้นไม่ได้อยู่เพียงแค่แบบใดแบบหนึ่ง

เท่านั้น ในพระธรรมเอเสเคียลบทที่ 4-33 เราพบการลงโทษของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอล ซึ่งเป็นพระพิโรธที่มีต่อความผิดบาปของชนชาติอิสราเอล แต่เมื่ออิสราเอลได้พบกับความสิ้นหวัง และความทุกข์ยากตามที่พระเจ้าทรงตรัสแล้ว หลังจากนั้นเราเห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้าแห่งการปลอบโยนและพร้อมอภัยให้อิสราเอล ซึ่งในพระธรรมเอเสเคียลบทที่ 34-39 เป็นพระสัญญาแห่งการฟื้นฟูอิสราเอล และความหวังจากพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอล ตามพระลักษณะของพระเจ้าที่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความบริสุทธิ์ ยุติธรรม และมีพระพิโรธ ทรงลงโทษอิสราเอลเมื่อละเมิดต่อพันธสัญญา แต่ก็ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณ ความรัก และสัจย์จริง ที่พร้อมอภัย และรักษาพระสัญญาแห่งการช่วยกู้ที่ได้มีไว้กับอิสราเอล

ดังนั้นการรู้จักพระเจ้าอย่างที่พระองค์ทรงเป็นนั่นถือเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ควรจะเข้าใจในความหลากหลายในพระลักษณะของพระเจ้า จะเหมาะสมกว่าหากได้มีการสมดุลในพระลักษณะต่างๆ ของพระเจ้า เพื่อให้ผู้เชื่อได้รู้จักพระเจ้าอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ พระองค์ทรงบริสุทธิ์ และยังทรงพระเมตตา ทรงยุติธรรม และทรงสัจย์จริง ทรงเปี่ยมด้วยความรักมั่นคง และทรงมีพระพิโรธเช่นกัน เมื่อกลุ่มคริสเตียนมีความรู้ในพระเจ้าอย่างถูกต้องตามที่พระองค์ทรงเป็นอย่างครบถ้วน จะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเหมาะสมเช่นกัน และเมื่อเราได้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้าที่ครบถ้วนสมบูรณ์ เราเองก็ความมีท่าทีที่ถูกต้องต่อพระลักษณะของพระเจ้าด้วยเช่นกัน พระเจ้าทรงพร้อมอภัย เปี่ยมด้วยความรัก แต่ก็มีพระพิโรธเมื่อเรากระทำความผิดบาปในสายพระเนตรของพระองค์ แม้เราจะผิดบาปมากมาย ดำเนินชีวิตที่ไม่สอดคล้องต่อพระทัยของพระเจ้า แต่พระองค์ก็พร้อมอภัยความผิดบาป และชำระให้เรากลับมาสู่ความรัก และให้เราดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์เสมอ

6. ความทุกข์ยากเป็นหนทางหนึ่งที่น่าให้รู้จักพระเจ้าได้ดี จากการศึกษาเราจะพบว่า พระเจ้ามักจะทำให้ความทุกข์ยากเกิดขึ้นกับชนชาติอิสราเอลบ่อยครั้ง และเมื่อความทุกข์ยากนั้นเกิดขึ้นกับอิสราเอล พระองค์ทรงสำแดงหนทางแห่งการช่วยกู้ของพระองค์ไว้ เพื่อให้อิสราเอลได้รู้จักพระเจ้า ผ่านเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเขา เช่น การตกเป็นทาสที่อียิปต์ การรุกรานในสมัยผู้วินิจฉัย และการลงโทษของพระเจ้าในพระธรรมเอเสเคียล การทุกข์ยากลำบากที่เกิดขึ้นนั้น พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้มนุษย์ได้พบเจอ และรับการช่วยกู้จากพระเจ้าในสถานการณ์ทุกข์ยากนั้น แล้วเขาจะรู้จักพระเจ้าสูงสุด คือ พระยาห์เวห์ พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว

Henry Cloud, John Townsend (2009) ได้ให้มุมมองของการเติบโตในชีวิตแห่งความเชื่อ เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเกิดความทุกข์ยากในชีวิต เพราะเมื่อเกิดความทุกข์ยากในชีวิตของผู้เชื่อและเขาได้พบกับการช่วยเหลือจากพระเจ้า ความทุกข์ยากนั้นจะนำไปให้ผู้เชื่อเติบโตขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง เมื่อ

ความทุกข์ยากนั้นผ่านพ้นไป John M. Warlow (2018) ได้ในแนวความคิดว่า ชีวิตของมนุษย์ที่ไม่มีพระเจ้าเป็นศูนย์กลางในชีวิต ความทุกข์ยากที่ผ่านเข้ามาในชีวิตนั้น จะช่วยให้เขาค้นหาหนทางออกจากความทุกข์ยาก และเมื่อเขาได้ยินเรื่องราวการช่วยกู้จากพระเจ้า ความทุกข์ยากนั้นจะนำให้เขาได้เข้ามาหาพระเจ้า เมื่อความทุกข์ยากนั้นผ่านพ้นไปแล้ว คนๆ นั้นจะกลายเป็นบุคคลที่มีพระเจ้าอยู่ในชีวิต เพราะความทุกข์ยากนั้นนำให้เขาได้เข้ามารู้จักพระเจ้า และยอมรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิต จึงไม่ใช่เรื่องแปลกหากจะมีความทุกข์ยากในชีวิตแห่งความเชื่อ แต่ในความทุกข์ยากนั้นเราได้รู้จักพระเจ้ามากขึ้นหรือไม่ และความทุกข์ยากลำบากนั้นนำให้เราได้ไว้วางใจพระเจ้า มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ ถ้าหากเป็นเช่นนั้น ความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นก็ประสบกับผลสำเร็จของมันแล้ว แต่หากยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของความทุกข์ยากนั้น ความทุกข์ยากก็จะเกิดขึ้นได้อีก จนกว่าวันหนึ่งมันจะบรรลุผลสำเร็จ คือ เพื่อคนๆ นั้น จะได้รู้จักพระเจ้า ผ่านทางความทุกข์ยากลำบากที่เกิดขึ้น

7. การทรงสำแดงที่สมบูรณ์ของพระเจ้า จากการศึกษาเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อจะให้มนุษย์ได้รู้จักพระเจ้าผ่านทางชนชาติอิสราเอล ตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาเอาไว้ ไรต์, คริสโตเฟอร์ เจ. เอช. (2020) ได้ให้มุมมองไว้ว่า พระเจ้าทรงเลือกอับราฮัมและครอบครัวของเขาให้เป็นจุดเริ่มต้นแห่งแผนการทรงไถ่ของพระเจ้า จากนั้นเข้าสู่ชนชาติอิสราเอลที่นำพระพรไปสู่ประชาชาติทั่วโลก เราจะสามารถเข้าใจถึงพันธสัญญาใหม่ได้อย่างครบบริบูรณ์ก็ต่อเมื่อเราเข้าใจพันธสัญญาเดิม ซึ่งพันธสัญญาเดิมพระสัญญาที่พระเจ้าทรงตรัสไว้ถึงความรู้ในเรื่องของพระยาห์เวห์ที่จะเต็มทั่วโลกด้วย ไมค์ สตีเฟน. (2004) ให้แนวคิดที่ว่า พระสิริของพระเจ้าจะเต็มขนาดเมื่อพระคริสต์ถูกยกขึ้นเหนือทุกสิ่ง และโดยพระเยซูคริสต์ความรู้ในเรื่องของพระเจ้าจะเต็มเปี่ยม พระธรรมฮาบากุก 2:14 “เพราะว่าพิภพจะเต็มไปด้วย ความรู้ในเรื่องพระสิริของพระยาห์เวห์ ดั่งน้ำที่เต็มทะเล” และเยเรมีย์ 31:33 “แต่ี่จะเป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะทำกับเชื้อสายของอิสราเอลภายหลังสมัยนั้น” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “เราจะบรรจุธรรมบัญญัติไว้ในเขาทั้งหลาย และเราจะจารึกมันไว้บนดวงใจของเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา 34 และทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านและพี่น้องของตนแต่ละคนอีกว่า ‘จงรู้จักพระยาห์เวห์’ เพราะเขาทุกคนจะรู้จักเราตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “เพราะเราจะให้อภัยความผิดบาปของเขา และจะไม่จดจำบาปของเขาอีกต่อไป” เมื่อวันหนึ่งที่พระเจ้าทรงทรงสำแดงพระองค์เอง จะไม่มีการสอนเรื่องของพระยาห์เวห์ให้เป็นที่รู้จักอีก เพราะพระเจ้าจะทรงอภัยความผิดบาปของเขา และจะไม่จดจำความผิดบาปอีกต่อไป ซึ่งในพระสัญญานี้ เราได้เห็นถึงพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ ที่พระองค์ทรงกระทำตลอดการ

เสด็จมาในโลกนี้ของพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงสอนบัญญัติให้กับบรรดาผู้คน (มธ. 5-7) ทรงรักษาคนง่อยด้วยการอภัยบาป (มก. 2:5) หญิงที่เคยทำบาปได้รับการยกบาป (ลก. 7:48) หญิงถูกจับฐานล่วงประเวณี (ยน. 8:11) และการอภัยบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การที่พระเยซูคริสต์ถูกตรึงที่กางเขนเพื่อรับความผิดบาปของมนุษย์ และด้วยการตายของพระเยซูคริสต์ มนุษย์จึงได้รับการอภัยบาป พระธรรมโรม 6:10 “ด้วยว่าซึ่งพระองค์ได้ทรงตายนั้นพระองค์ได้ทรงตายต่อบาปครั้งเดียวเป็นพอ แต่ซึ่งพระองค์ทรงชีวิตอยู่นั้น พระองค์ทรงชีวิตสนิทกับพระเจ้า 11 ในทำนองเดียวกัน พวกท่านจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาป และมีชีวิตสนิทกับพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์” และโดยทางพระเยซูคริสต์มนุษย์ยังสามารถเข้าสนิทกับพระเจ้าได้อีกครั้ง คือ กลับมามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า และโดยพระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ที่ทรงสำแดงพระเจ้า ยอห์น 1:18 “ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย แต่พระบุตรองค์เดียวผู้สถิตในพระทรงของพระบิดา ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว” และเมื่อเรารู้จักพระเยซูคริสต์ เราก็รู้จักพระบิดา ยอห์น 14:7 “ถ้าพวกท่านรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย ตั้งแต่นี้ไปท่านก็จะรู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์” และพระเยซูคริสต์ทรงตรัสไว้ให้เราเข้าสนิทในพระองค์ คือการที่เข้ามามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเยซูคริสต์ และนั่นจะเป็นความสัมพันธ์ที่เราก็จะเข้าใกล้ชิดกับพระเจ้าเช่นกัน (ยน. 15)

ดังนั้นความรู้ในเรื่องของพระเจ้าทรงเต็มล้นอยู่ในชีวิตของพระเยซูคริสต์ โรเบิร์ต อี. โคลแมน (2001) ได้ให้ความคิดเรื่องที่ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระวาระของพระเจ้าที่มีชีวิต พระองค์ทรงสำแดงพระวาระของพระเจ้าด้วยการดำเนินชีวิตของพระองค์ และทำให้สาวกหรือแม้กระทั่งผู้คนสัมผัสได้ถึงพระวาระของพระเจ้าที่เป็นจริงในชีวิตของพระเยซูคริสต์ เมื่อเราติดตามพระเจ้าใกล้ๆ เราก็จะเห็นพระเจ้าใกล้ๆ และสัมผัสถึงความจริงของพระองค์ได้เสมอ ทั้งพระวาระของพระเจ้า (พระคริสตธรรมคัมภีร์) และชีวิตของพระเยซูคริสต์ด้วย เพราะพระเยซูคริสต์ก็คือการสำแดงของพระเจ้าที่ทรงสัญญาไว้เช่นกัน (อสย. 7, 9, 11, 52-53) และเมื่อพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์อย่างชัดเจนในองค์พระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองตามพระสัญญาที่พระองค์ทรงให้ไว้เสมอ และพระเจ้าไม่เคยสำแดงพระองค์เองนอกเหนือจากที่พระเจ้าทรงสำแดงเอาไว้เลย และการสำแดงต่อไปทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะเป็นไปตามพระสัญญาที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ผ่านทางพระเยซูคริสต์ (ยน. 16:13) ฉะนั้นเมื่อมีการกล่าวอ้างถึงการทรงสำแดงของพระเจ้าอีกครั้ง จะต้องอยู่ภายใต้ของพระสัญญาของพระเจ้าที่ทรงมีไว้โดยทางพระเยซูคริสต์ ผู้ที่ทรงสำแดงพระเจ้าอย่างชัดเจนที่สุดในประวัติศาสตร์ของการทรงสำแดงของพระเจ้า และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงรับรองการทรงสำแดงนั้นที่จะสอดคล้อง

การพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ (1 ยน. 4:1-3) หากการสำแดงนั้นขัดแย้งกับพระสัญญาของพระเจ้าที่พระองค์ทรงให้ไว้ ขอให้เราที่จะพิจารณาวิญญานนั้น และการทรงสำแดงนั้นว่ามาจากพระเจ้าจริงหรือไม่ เพื่อไม่ให้ผู้เชื่อจะได้รับความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง จนนำไปสู่การดำเนินชีวิตที่ไม่สอดคล้องกับความจริงของพระเจ้า “พระยาห์เวห์” พระเจ้าที่เที่ยงแท้องค์เดียว พระเจ้าที่ทรงพระชนม์อยู่เสมอมา และทรงดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เมื่อผู้ทำวิจัยครั้งนี้ได้ทำวิจัยแล้ว ได้เห็นถึงสิ่งที่น่าสนใจ ที่สามารถจะนำไปศึกษาต่อในครั้งต่อไป เพื่อเป็นงานวิจัยต่อยอดจากงานวิจัยครั้งนี้ต่อไป ดังนี้

5.4.1 “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ในพันธสัญญาเดิม

นอกจากวลีนี้จะปรากฏอยู่บ่อยครั้งในพระธรรมเอเสเคียลแล้ว ยังคงปรากฏอยู่ในพันธสัญญาเดิมอีกหลายครั้ง นอกจากรายละเอียดที่ปรากฏในพระธรรมเอเสเคียลแล้ว พระเจ้ายังคงกระทำการสิ่งใด หรือมีความหมาย ความสำคัญ ที่พระเจ้าประสงค์ให้รู้จักพระองค์ในตอนอื่น หรือมีทิศทางอย่างไรต่อไปในวลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ในพันธสัญญาเดิมตอนอื่น

5.4.2 การประกาศ “เราคือยาห์เวห์” ในหมวดโทราห์

เมื่อศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ประโยคสำคัญที่พบบ่อยครั้งคือ “เราคือยาห์เวห์” และจะพบบ่อยครั้งในหนังสือ 5 เล่มแรก (ปฐมก. - ฉธบ.) พระเจ้าทรงประกาศพระองค์คือด้วยพระนามนี้ โดยที่มีวัตถุประสงค์พิเศษที่ซ่อนอยู่ เพื่อจะต้องการย้ำถึงพระราชกิจ หรือความหมายที่ลึกซึ้งใดต่อผู้ที่ฟัง โดยเฉพาะเหตุการณ์หลังจากออกมาจากอียิปต์

5.4.3 ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าในคณะนิกายต่างๆ มีความเกี่ยวข้องกับรูปแบบปฏิบัติของคณะนิกายนั้นๆ

การวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นถึง ความสำคัญของการรู้จักพระยาห์เวห์ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของชาติอิสราเอล จึงควรมีการศึกษาต่อยอดในเรื่องของการรู้จัก หรือความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าหลักข้อเชื่อ นำไปสู่การปฏิบัติของกลุ่ม นิกาย และสังกัดนั้นๆ อย่างไรก็ตาม เพื่อสามารถเข้าใจถึงแนวการปฏิบัติที่แตกต่างกันนั้น มาจากความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้าของคณะนิกายนั้นๆ

บรรณานุกรม

- กมล อารยะประทีป. (2535). *ชนชาติผู้มีพันธกิจนำพระพรไปสู่ชาวโลก*. เชียงใหม่ : สุริยบรรณ.
- กมล อารยะประทีป. (2540). *พื้นฐานพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม*. กรุงเทพฯ : สภาคริสตจักรในประเทศไทย.
- กอร์ดอน ดี. พี, ดักลาส สตวอร์ท. (2017). *อ่านพระคัมภีร์อย่างไรให้คุ้มค่า*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : กนกบรรณสาร
- คณะผู้เชี่ยวชาญของไลน์ออนไลน์. (1994). *เจาะโลกพระคัมภีร์*. กรุงเทพฯ : กนกบรรณสาร.
- คู่มือพระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2. (1992). กรุงเทพฯ : กนกบรรณสาร
- จอห์น อาร์. ครอส. (2012). *ความจริงที่โลกต้องรู้*. เชียงใหม่ : goodseed.
- ดอน เฟลิมมิง. (2003). *คู่มืออธิบาย พระคัมภีร์ เล่มที่ 5*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ปีซีอี
- เดวิด เอฟ. อินสัน. (1996). *ประวัติศาสตร์อิสราเอล*. เชียงใหม่ : สุริยบรรณ.
- ไดเออร์, ชาลส์ เอช และดไวท์ เพนเทคอสต์, เจ. (2009). *เอเสเคียล-ดาเนียล*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จีพี.
- ทัตไนย์ คมกฤษ. (2529). *เชิญมาอ่านพระคัมภีร์กันเถอะ*. นครปฐม : คณะพระมหาไถ่.
- เบนแวร์์ พอล. | วิชาดา พุทธศาสตร์วารสาร. (2551). *สำรวจพระคัมภีร์เดิม = Old Testament survey*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร.
- มิลลาร์ด เจ.อีริคสัน. (2009). *ศาสนศาสตร์คริสเตียน*. กรุงเทพฯ : พระคริสตธรรมกรุงเทพ BBS.
- ไมค์ สตีเฟน. (2004). *พระประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า และคุณคือส่วนหนึ่ง*. เชียงใหม่ : ม.ป.พ.

โรเบิร์ต อี. โคลแมน. (2001). *ศึกษาวิธีการของพระคริสต์*. กรุงเทพฯ : กนกบรรณสาร.

ไรต์, คริสโตเฟอร์ เจ. เอช. (2020). *หวานล้ำกว่าน้ำผึ้ง*. กรุงเทพฯ : กนกบรรณสาร.

วิลเลียม เจ. เจ. กลาสฮาวเออร์. (2013). *ทำไมต้องอิสราเอล*. กรุงเทพฯ : Christians for Israel International.

เฮนรี่ แบล็คคาบี. (2005). *เดินตามน้ำพระทัย*. กรุงเทพฯ : สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร.

เฮนรี่ เอ. เวิร์คเลอร์. (1994). *หลักการตีความพระคัมภีร์*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ทีริ่งตันส์.

Carley, Keith William. (1975). *Ezekiel among the prophets : a study of Ezekiel's place in prophetic tradition*. London: SCM Press.

Green, David E, Botterweck, G. Johannes and Ringgren, Helmer. (c1986). *Theological dictionary of the Old Testament. Volume 5*. Grand Rapids, William B. Eerdmans.

Cloud Henry, Townsend John. (2009). *How People Grow*. Zondervan.

Scharrer Immanuel (1993). *เข้าสู่พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม*. เชียงใหม่ : คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ.

Warlow John M. (2018). *The C.U.R.E for Life*. Ocean Reeve Publishing Publisher.

Stalker, David Muir Gibson. (1971). *Ezekiel / Introduction and commentary / SCM Press*.

Zimmerli. Walther (c1982). *I AM YAHWEH*. Atlanta, John Knox Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

วลี “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์” ในพระธรรมเอเสเคียล 72 ครั้ง

1. เอเสเคียล 5:13 **הָאֱלֹהִים יְהוָה יִשְׁפֹּךְ אֶת־רוּחֹוֹ וְיִסְרֹף אֶת־הָאָרֶץ וְיִסְרֹף אֶת־הָאֱדוֹמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲרָמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָעַמֹּנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַכְּנַעֲנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַחִיטִּים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְבוּסִים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְזְעֵלִים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְזְעֵלִים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְזְעֵלִים**
 เอเสเคียล 5:13 “เช่นนี้แหละ ความกริ้วของเราจึงระบายออกได้หมด และความโกรธของเราต่อพวกเขาจึงจะสงบ เราจึงจะหายจากความเคืองใจ แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ผู้กล่าวด้วยความหวงแหน เมื่อความโกรธของเราต่อพวกเขาถูกระบายออกหมด”
2. เอเสเคียล 6:7 **וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲדוֹמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲרָמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָעַמֹּנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַכְּנַעֲנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַחִיטִּים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְבוּסִים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְזְעֵלִים**
 เอเสเคียล 6:7 คนที่ถูกฆ่าจะล้มลงท่ามกลางพวกเจ้า และเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์
3. เอเสเคียล 6:10 **וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲדוֹמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲרָמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָעַמֹּנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַכְּנַעֲנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַחִיטִּים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְבוּסִים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְזְעֵלִים**
๑ : ๓๕๓
 เอเสเคียล 6:10 แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ เราไม่ได้พูดพล่อยๆ ว่าเราจะนำความวิบัติมายังพวกเขา”
4. เอเสเคียล 6:13 **וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲדוֹמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲרָמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָעַמֹּנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַכְּנַעֲנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַחִיטִּים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְבוּסִים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְזְעֵלִים**
๑ : ๓๕๓
 เอเสเคียล 6:13 แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ เมื่อพวกที่ถูกฆ่าอยู่ท่ามกลางรูปเคารพของเขา รอบแท่นบูชาของเขา บนเนินเขาสูงทุกแห่ง บนยอดเขาทั้งหมด ที่ได้ต้นไม้เขียวทุกต้น และได้ต้นไม้โถกใบตกทุกต้น คือสถานที่ซึ่งเขาถวายนกที่พึงใจแก่รูปเคารพทั้งหมดของพวกเขา
5. เอเสเคียล 6:14 **וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲדוֹמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲרָמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָעַמֹּנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַכְּנַעֲנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַחִיטִּים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְבוּסִים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְזְעֵלִים**
๑ : ๓๕๓
 เอเสเคียล 6:14 และเราจะยื่นมือของเราออกต่อสู้อุพวกเขา แล้วทำให้แผ่นดินที่เขาอาศัยทุกแห่งร้างเปล่าและถูกทิ้งร้าง คือตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารถึงริบลัท แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์”
6. เอเสเคียล 7:4 **וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲדוֹמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָאֲרָמִים וְיִסְרֹף אֶת־הָעַמֹּנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַכְּנַעֲנִים וְיִסְרֹף אֶת־הַחִיטִּים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְבוּסִים וְיִסְרֹף אֶת־הַיְזְעֵלִים**
๑ : ๓๕๓
 เอเสเคียล 7:4 นัยน์ตาของเราจะไม่ปรานีเจ้า และเราก็จะไม่กรุณา แต่เราจะลงทัณฑ์เจ้าตามวิถีชีวิตเจ้า ขณะเมื่อสิ่งน่าสะอิดสะเอียนยังอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์

7. เอเสเคียล 7:9 **אֲנִי יְהוָה וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי**

:הַכֹּחַ הַזֶּה וְהַזֶּה וְהַזֶּה וְהַזֶּה וְהַזֶּה וְהַזֶּה

เอเสเคียล 7:9 นัยน์ตาของเราจะไม่ปราณี และเราก็จะไม่กรุณา แต่เราจะลงทัณฑ์เจ้าตามวิถีชีวิตเจ้า ขณะเมื่อสิ่งนำสะอิดสะเอียนยังอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์ผู้ไพบยดี

8. เอเสเคียล 7:27 **הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה**

פ :הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

เอเสเคียล 7:27 พระราชาที่ทรงทุกข์โศก และเจ้านายก็คลุมกายด้วยความสิ้นหวัง และมีมือของราษฎรก็สิ้นเทา เราจะจัดการกับพวกเขาตามวิถีทางของเขา และเราจะพิพากษาเขาตามหลักการพิพากษาของเขา แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์”

9. เอเสเคียล 11:10 **וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי**

:הַזֶּה

เอเสเคียล 11:10 พวกเจ้าจะล้มลงด้วยดาบ เราจะพิพากษาโทษเจ้าที่พรมแดนอิสราเอล แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์

10. เอเสเคียล 11:12 **לֹא יִבְרָחַם וְלֹא יִפְדֶּם וְלֹא יִשְׁלֹחַם וְלֹא יִשְׁמָעוּם**

:וְלֹא יִשְׁמָעוּם וְלֹא יִשְׁמָעוּם וְלֹא יִשְׁמָעוּם

เอเสเคียล 11:12 และพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ พวกเขาไม่ได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา หรือทำตามกฎหมายของเรา แต่ได้ทำตามกฎหมายของประชาชาติทั้งหลายที่อยู่รอบๆ เจ้า”

11. เอเสเคียล 12:15 **וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי**

เอเสเคียล 12:15 และเมื่อเราให้เขาแตกกระเจิงไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และกระจายเขาไปตามประเทศต่างๆ พวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์

12. เอเสเคียล 12:16 **וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי**

פ :הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

เอเสเคียล 12:16 แต่เราจะให้พวกเขาบางคนเหลือรอดจากดาบ จากการอดอยากและจากโรคระบาดเพื่อพวกเขาจะเล่าถึงสิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งหมดของเขา ในท่ามกลางประชาชาติซึ่งเขาไปอยู่นั้น แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์”

13. เอเสเคียล 12:20 **וְאֵלֹהִים אֲנִי וְאֵלֹהִים אֲנִי**

פ :הַזֶּה

เอเสเคียล 12:20 และเมืองที่มีคนอาศัยอยู่จะเป็นที่ร้าง และแผ่นดินนั้นก็จะร้างเปล่า แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์”

14. **เอเสเคียล 13:9** מַעַל בְּיָדָי וְכַף יְמִינִי אֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ יָבִיאוּ אֶת הַבַּיִת וְאֶת הַמִּצְבֵּי־הָאֵלֹהִים וְאֵת הַמִּצְבֵּי־הָאֵלֹהִים וְאֵת הַמִּצְבֵּי־הָאֵלֹהִים וְאֵת הַמִּצְבֵּי־הָאֵלֹהִים

เอเสเคียล 13:9 มือของเราจะต่อสู้อั้วผู้เผยพระวจนะที่เห็นนิมิตปลอมและทำนายเท็จ พวกเขาจะไม่ได้เข้าไปในสภาประชาชนของเรา หรือขึ้นทะเบียนอยู่ในทะเบียนของพงศ์พันธุ์อิสราเอล และพวกเขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์องค์เจ้านาย

15. **เอเสเคียล 13:14** וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע הָאָדָם הַזֶּה אֶת הַקּוֹל וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים

เอเสเคียล 13:14 และเราจะฟังกำแพงซึ่งเจ้าฉาบด้วยปูนขาวนั้น และจะให้มันพังลงถึงดิน แล้วฐานรากของกำแพงนั้นจะปรากฏ และเมื่อกำแพงนั้นพัง เจ้าทั้งหลายจะพินาศอยู่ท่ามกลางกำแพง แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์องค์เจ้านาย

16. **เอเสเคียล 13:21** וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע הָאָדָם הַזֶּה אֶת הַקּוֹל וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים

เอเสเคียล 13:21 เราจะฉีกผ้าคลุมทั้งหลายของพวกเขา และช่วยกู้ประชากรของเราให้พ้นจากมือของเจ้า และเขาทั้งหลายจะไม่เป็นเหยื่อในมือของเจ้าอีกต่อไป แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์

17. **เอเสเคียล 13:23** וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע הָאָדָם הַזֶּה אֶת הַקּוֹל וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים

เอเสเคียล 13:23 เพราะฉะนั้น เจ้าจะไม่ได้เห็นนิมิตปลอมหรือการทำนายอีก เราจะช่วยกู้ประชากรของเราให้พ้นจากมือของพวกเขา แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์

18. **เอเสเคียล 14:8** וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע הָאָדָם הַזֶּה אֶת הַקּוֹל וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים

เอเสเคียล 14:8 และเราจะมุ่งหน้าของเราต่อสู้อันนั้น เราจะทำให้เขาเป็นสัญลักษณ์และเป็นขี้ปาก และเราจะกำจัดเขาเสียจากท่ามกลางประชากรของเรา แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์

19. **เอเสเคียล 15:7** וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע הָאָדָם הַזֶּה אֶת הַקּוֹל וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים

เอเสเคียล 15:7 เราจะมุ่งหน้าต่อสู้อันนี้ทั้งหลาย แม้พวกเขาจะหนีออกจากไฟ ไฟก็ยังจะเผาผลาญเขา และเมื่อเรามุ่งหน้าต่อสู้อันนี้ พวกเขาจะทราบว่า เราคือยาห์เวห์

20. **เอเสเคียล 16:62** וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע הָאָדָם הַזֶּה אֶת הַקּוֹל וְיָבֵא אֶת הָאֵלֹהִים

เอเสเคียล 16:62 เราจะสถาปนาพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า แล้วพวกเขาจะทราบว่าเราคือยาห์เวห์

21. เอเสเคียล 17:21 **וְכָל-אֲנָשִׁים בְּרַבְרָב יִפְּלוּ** (ק) [כּ אַחַרְכֻּם] -**כָּל אִשָּׁה**

וְכָל-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב :**הַהִיא** ?**וְכָל אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

เอเสเคียล 17:21 ส่วนพวกที่พ่ายหนีทั้งหมดของกองทัพจะล้มลงด้วยดาบ และพวกที่รอดตายจะกระจ่ายไปในทุกทิศทางลม แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์ผู้ได้ลั่นวาจาไว้แล้ว”

22. เอเสเคียล 17:24 **וְכָל-אֲנָשִׁים יִפְּלוּ בְּרַבְרָב** | **וְכָל-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

וְכָล-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב :**הַהִיא** ?**וְכָל אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

เอเสเคียล 17:24 และต้นไม้ทุกต้นในทุ่งจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์ เราทำต้นไม้สูงให้เตี้ยลง และทำต้นไม้เตี้ยให้สูงขึ้น ทำต้นไม้เขียวให้แห้งไป และทำต้นไม้แห้งให้งามสดขึ้น เราคือยาร์เวห์ผู้ได้ลั่นวาจาแล้ว และเราจะทำเช่นนั้น”

23. เอเสเคียล 20:12 **וְכָל-אֲנָשִׁים יִפְּלוּ בְּרַבְרָב** | **וְכָל-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

וְכָล-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב :**הַהִיא** ?**וְכָל אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

เอเสเคียล 20:12 ยิ่งกว่านั้นอีก เราให้สะบาโตของเราแก่เขาทั้งหลาย เป็นหมายสำคัญระหว่างเราและเขา เพื่อเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ เป็นผู้ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์

24. เอเสเคียล 20:20 **וְכָל-אֲנָשִׁים יִפְּלוּ בְּרַבְרָב** | **וְכָל-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

וְכָล-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב :**הַהִיא** ?**וְכָล-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

เอเสเคียล 20:20 และรักษาบรรดาสะบาโตของเราให้บริสุทธิ์ เพื่อจะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรา กับเจ้า เพื่อเจ้าจะทราบว่ายาร์เวห์เป็นพระเจ้าของเจ้าทั้งหลาย”

25. เอเสเคียล 20:26 **וְכָל-אֲנָשִׁים יִפְּלוּ בְּרַבְרָב** | **וְכָל-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

וְכָล-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב :**הַהִיא** ?**וְכָล-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

เอเสเคียล 20:26 แล้วเราให้พวกเขาเป็นมลทินด้วยของถวายของเขาเอง และด้วยบุตรหัวปีทั้งหมด เพื่อเราจะทำให้พวกเขาคร่ำมกลัว เพื่อให้เขาทั้งหลายรู้ว่าเราคือยาร์เวห์

26. เอเสเคียล 20:38 **וְכָל-אֲנָשִׁים יִפְּלוּ בְּרַבְרָב** | **וְכָל-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְรָב**

וְכָล-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב :**הַהִיא** ?**וְכָล-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

เอเสเคียล 20:38 เราจะชำระพวกกบฏเสียจากท่ามกลางเจ้า รวมทั้งพวกที่ละเมิดต่อเรา เราจะนำพวกเขาออกจากแผ่นดินที่เขาไปอาศัยอยู่ชั่วคราวนั้น แต่เขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล แล้วเจ้าจะทราบว่ายาร์เวห์

27. เอเสเคียล 20:42 **וְכָל-אֲנָשִׁים יִפְּלוּ בְּרַבְרָב** | **וְכָל-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

וְכָล-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב :**הַהִיא** ?**וְכָล-אִשָּׁה יִפְּלוּ בְּרַבְרָב**

เอเสเคียล 20:42 แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ เมื่อเรานำเจ้าเข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล อันเป็นดินแดนซึ่งเราปฏิญาณไว้ว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า

28. เอเสเคียล 20:44 **כִּי־יָבִיאוּ** אֶלְכֶם וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה

פ : הַיְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם לְאָרֶץ מִצְרָיִם וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם לְאָרֶץ מִצְרָיִם
เอเสเคียล 20:44 แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือ**ยาห์เวห์** โอ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย เมื่อเราได้ทำกับเจ้าด้วยเห็นแก่นามของเรา ไม่ใช่ตามวิถีทางอันชั่วร้ายของเจ้า หรือตามการกระทำที่เสื่อมทรามของเจ้า” พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้แหละ

29. เอเสเคียล 21:10 **בְּשָׂרָא דְכָל אַרְבְּעָא דְאַרְבָּעֵי עָשָׂר** יָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה

เอเสเคียล 21:5 แล้ว**มนุษย์ทุกคนจะรู้ว่า** เราคือ**ยาห์เวห์** และเราได้ชักดาบของเราออกจากฝักแล้ว และจะไม่คืนใส่ฝักอีก

30. เอเสเคียล 22:16 **פ :** הַיְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה

เอเสเคียล 22:16 ในสายตาของประชาชาติต่างๆ เจ้าเป็นมลทินไปเพราะตัวเจ้าเอง แล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือ**ยาห์เวห์**”

31. เอเสเคียล 22:22 **הַיְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה**
פ : כְּלֵי־עָרְבָה וְכְלֵי־אֵשׁ

เอเสเคียล 22:22 เงินละลายอยู่ในเตาหลอมอย่างไร เจ้าทั้งหลายจะละลายอยู่ในไฟอย่างนั้น แล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือ**ยาห์เวห์**ที่ได้ระบายความโกรธของเราออกเหนือพวกเจ้า”

32. เอเสเคียล 23:49 **וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה**
פ : הַיְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה

เอเสเคียล 23:49 และคนจะลงโทษการมักมากในกามของเจ้าและเจ้าต้องแบกรับบาปเรื่องการบุชารูปเคารพ แล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือ**ยาห์เวห์**องค์เจ้านาย”

33. เอเสเคียล 24:24 **הַיְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה**
פ : הַיְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה

เอเสเคียล 24:24 เอเสเคียลจะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้าทั้งหลาย เขาทำอะไร พวกเจ้าจะทำอย่างนั้น และเมื่อเหตุการณ์เหล่านี้มาถึง พวกเขาจะรู้ว่า เราคือ**ยาห์เวห์**องค์เจ้านาย”

34. เอเสเคียล 24:27 **וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה**
פ : הַיְהוָה וְיָבִיאוּ אֶתְכֶם יְהוָה

เอเสเคียล 24:27 ในวันนั้น ปากเจ้าจะถูกเปิดต่อหน้าผู้ลี้ภัย แล้วเจ้าจะพูดและจะไม่เป็นไปอีกต่อไป ดังนั้นเจ้าเป็นเครื่องหมายสำหรับเขา และเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือ**ยาห์เวห์**”

35. เอเสเคียล 25:5 אַחֲרֵיכֵן יִבְרַחְמוּ לְפָנַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי

๐ : ภายหลัง เราจะไต่ถามและจะกราบไหว้

เอเสเคียล 25:5 เราจะทำให้เมืองรับบาคเป็นทุ่งหญ้าสำหรับอูฐ และทำให้ที่ของคนอัมโมนเป็นคอกสำหรับฝูงแพะแกะ แล้วเจ้าจะรู้ว่าเรคือยาร์เวห์

36. เอเสเคียล 25:7 וְיָבִיאוּ אֵלַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי

๐ : ภายหลัง เราจะไต่ถามและจะกราบไหว้

เอเสเคียล 25:7 เพราะฉะนั้น ดุสิ เราได้ยื่นมือของเราออกต่อผู้เจ้า และจะมอบเจ้าแก่ประชาชาติทั้งหลายให้เป็นของริบ เราจะตัดเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลายและเราจะทำให้เจ้าพินาศไปจากประเทศทั้งหลาย เราจะทำลายเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเรคือยาร์เวห์

37. เอเสเคียล 25:11 וְיָבִיאוּ אֵלַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי

เอเสเคียล 25:11 และเราจะทำการพิพากษาโทษโมอับ แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเรคือยาร์เวห์

38. เอเสเคียล 25:17 וְיָבִיאוּ אֵלַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי

๐ : ภายหลัง เราจะไต่ถามและจะกราบไหว้

เอเสเคียล 25:17 เราจะทำการแก้แค้นที่ยิ่งใหญ่ต่อพวกเขาและลงโทษเขาด้วยความโกรธ แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเรคือยาร์เวห์

39. เอเสเคียล 26:6 וְיָבִיאוּ אֵלַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי

เอเสเคียล 26:6 และคนในเมืองต่างๆ ของมันที่อยู่บนแผ่นดินใหญ่ จะต้องถูกฆ่าเสียด้วยดาบ แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเรคือยาร์เวห์

40. เอเสเคียล 28:22 וְיָבִיאוּ אֵלַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי

: ภายหลัง เราจะไต่ถามและจะกราบไหว้

เอเสเคียล 28:22 และกล่าวว่า พระยาร์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า นี่แน่ะ ไชดอน เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า เราจะรับเกียรติท่ามกลางเจ้า และพวกเขาจะรู้ว่าเรคือยาร์เวห์ เมื่อเรานำการพิพากษามายังเมืองนั้น และสำแดงความบริสุทธิ์ของเราในเมืองนั้น

41. เอเสเคียล 28:23 וְיָבִיאוּ אֵלַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי

: ภายหลัง เราจะไต่ถามและจะกราบไหว้

เอเสเคียล 28:23 และเราจะส่งโรคระบาดมาในเมืองนั้น และส่งโลหิตเข้ามาในถนนของเมืองนั้น คนที่ถูกฆ่าจะล้มลงในเมืองนั้น ด้วยดาบที่ต่อสู้เมืองนั้นจากทุกด้าน แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเรคือยาร์เวห์

42. เอเสเคียล 28:24 לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם

○ :הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם

เอเสเคียล 28:24 “ส่วนพงศ์พันธุ์อิสราเอลนั้น จะไม่มีหนามที่แทง หรือหนามใหญ่ที่ทิ่มให้ปวด อีก ซึ่งมาจากพวกที่อยู่รอบๆ พวกเขาทั้งหมดซึ่งเคยดูหมิ่นเขา แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์องค์เจ้านาย”

43. เอเสเคียล 28:26 כָּבֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד
:כָּבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד
○

เอเสเคียล 28:26 เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างปลอดภัย เออ เขาจะสร้างบ้านเรือนและปลูกสวนองุ่น พวกเขาจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยเมื่อเราทำการพิพากษาทุกคนที่อยู่รอบๆ เขา และได้ดูหมิ่นเขา แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์พระเจ้าของเขา”

44. เอเสเคียล 29:6 הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם
:לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם

เอเสเคียล 29:6 แล้วคนที่อยู่ในอียิปต์ทั้งหมดจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์ เพราะเจ้าเป็นไม้เท้าจากต้นอ้อ สำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอล

45. เอเสเคียล 29:9 וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם
:לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם

เอเสเคียล 29:9 แผ่นดินอียิปต์จะเป็นที่ร้างเปล่าและเป็นซากปรักหักพัง แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่า เราคือยาร์เวห์ เพราะเจ้ากล่าวว่ ‘แม่น้ำไนล์เป็นของข้า และข้าสร้างมัน’

46. เอเสเคียล 29:16 וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם

○ :הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם

เอเสเคียล 29:16 และจะไม่เป็นที่วางใจของพงศ์พันธุ์อิสราเอลอีก ซึ่งจะทำให้สำนึกถึงความผิดบาปของพวกเขาที่หันไปพึ่งพาอียิปต์ แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์องค์เจ้านาย”

47. เอเสเคียล 29:21 הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם

○ :הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם

เอเสเคียล 29:21 “ในวันนั้นเราจะทำให้เขาสัตว์งอกขึ้นมาแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอล และเราจะให้เจ้าอ้าปากพูดท่ามกลางเขาทั้งหลาย แล้วเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์”

48. เอเสเคียล 30:8 הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְלִבְיָדָי לְאֵלֹהֵי הַיָּם

เอเสเคียล 30:8 แล้วเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ เมื่อเราให้ไฟเผาอียิปต์ และผู้สนับสนุนทั้งหมดของมันก็จะแตกกระจายไป

- 49. เอเสเคียล 30:19 **וַיִּזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה וְעָרְבוּ אֶת־עַמְּםָא דְבַלְעוּ אֶת־יְהוָה**
 เอเสเคียล 30:19 เมื่อเราทำการพิพากษาอียิปต์ พวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์
- 50. เอเสเคียล 30:25 **וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ**
 เอเสเคียล 30:25 เราจะเสริมกำลังแขนของกษัตริย์แห่งบาบิโลน แต่แขนของฟาโรห์จะตก แล้ว เขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ เมื่อเราเอาดาบของเราใส่มือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน เขาจะ ยื่นมันออกต่อผู้แผ่นดินอียิปต์
- 51. เอเสเคียล 30:26 **וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ**
וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה
 เอเสเคียล 30:26 และเราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายอยู่ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และ กระจายพวกเขาไปยังประเทศต่างๆ แล้วเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์
- 52. เอเสเคียล 32:15 **וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ**
וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה
 เอเสเคียล 32:15 เมื่อเราทำให้แผ่นดินอียิปต์ร้างเปล่า เมื่อแผ่นดินถูกริบเอาข้าวของที่มีอยู่ในนั้น ไปหมด และเมื่อเราทำลายทุกคนที่อาศัยอยู่ในเมืองนั้น แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์
- 53. เอเสเคียล 33:29 **וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ**
וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה
 เอเสเคียล 33:29 แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์ ในเมื่อเราได้ทำให้แผ่นดินนั้นร้างเปล่าและ ถูกร้าง เพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหมดที่เขาทั้งหลายได้ทำนั้น’
- 54. เอเสเคียล 34:27 **וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ**
וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה
וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה
 เอเสเคียล 34:27 ต้นไม้ในทุ่งจะเกิดผล และพื้นดินจะเกิดผลผลิต พวกเขาจะอยู่อย่างปลอดภัย ในแผ่นดินของเขา ทั้งจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์เมื่อเราหักคานแอกของเขาเสีย และช่วยกู้เขาจากมือ ของผู้กักเขาให้เป็นทาส
- 55. เอเสเคียล 34:30 **וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־לָנוּ אֵלֹהֵינוּ**
וְיִזְכַּרְנוּ אֶת־יְהוָה
 เอเสเคียล 34:30 แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เรา ยาร์เวห์พระเจ้าของเขาสถิตกับเขา และเขาคือพงศ์ พันธุ์อิสราเอล เป็นประชากรของเรา พระยาร์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้แหละ

56. เอเสเคียล 35:4 :הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים
 เอเสเคียล 35:4 เราจะให้เมืองทั้งหลายของเจ้าเป็นซากปรักหักพัง และเจ้าจะเป็นที่ร้างเปล่า
 แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์

57. เอเสเคียล 35:9 (ק הַבְּצֻרָה) [כ הַבְּצֻרָה] לֹא יִבְנוּ אֶתְּיָמָהּ וְאֶתְּיָמָהּ וְאֶתְּיָמָהּ
 :הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת וְהַיְּבֵרִים
 เอเสเคียล 35:9 เราจะทำให้เจ้าเป็นที่ร้างเปล่าตลอดไป และจะไม่มีใครอาศัยตามเมืองทั้งหลาย
 ของเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์

58. เอเสเคียล 35:12 הַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים
 :הַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים (ק הַיְּבֵרִים) [כ הַיְּבֵרִים] | הַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים
 เอเสเคียล 35:12 แล้วเจ้าจะรู้ว่า เรา ยาห์เวห์ได้ยื่นคำเหยียดหยามทั้งหมดของเจ้า ซึ่งเจ้าได้พูด
 ต่อผู้ภูเขทั้งหลายแห่งอิสราเอลว่า ‘มันถูกทิ้งให้ร้างเปล่า มันถูกมอบไว้ให้เรากัดกิน’

59. เอเสเคียล 35:15 הַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים
 ๑ :הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים
 เอเสเคียล 35:15 เช่นเดียวกับที่เจ้ารำเริงเมื่อมรดกของพงศ์พันธุ์อิสราเอลนั้น ต้องถูกทำให้ร้าง
 เปล่าไป เราก็จะทำเช่นนั้นกับเจ้า โอ ภูเขาเสอีร์และเอโดมทั้งหมด คือทั้งหมดของมันจะเป็นที่
 ร้างเปล่า แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

60. เอเสเคียล 36:11 הַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים
 :הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים
 เอเสเคียล 36:11 เราจะทวีจำนวนทั้งคนและสัตว์แก่เจ้า จะเพิ่มพูนขึ้นและจะมีลูกตก เราจะทำ
 ให้เจ้ามีคนอาศัยอยู่อย่างในกาลก่อน และจะให้เจ้ารุ่งเรืองมากกว่าก่อน แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือ
ยาห์เวห์

61. เอเสเคียล 36:23 הַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים
 :הַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים וְהַיְּבֵרִים
 เอเสเคียล 36:23 และเราจะสำแดงความศักดิ์สิทธิ์ของนามยิ่งใหญ่ของเราซึ่งถูกลบหลู่ท่ามกลาง
 ประชาชาติ คือนามที่เจ้าทำให้เสื่อมเกียรติท่ามกลางพวกเขา แล้วประชาชาติทั้งหลายจะรู้ว่า เรา
คือยาห์เวห์ พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ เมื่อเราสำแดงความศักดิ์สิทธิ์ของเราท่ามกลาง
 พวกเจ้าต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย

62. เอเสเคียล 36:36 יְהוָה יִבְרָא אֶת הַיָּם הַיָּבֵשׁ וְהַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם וְהָיָה לְיָם

○ : הַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם וְהָיָה לְיָם

เอเสเคียล 36:36 แล้วบรรดาประชาชาติที่เหลือซึ่งอยู่รอบๆ เจ้าจะรู้ว่า เรา ยะหฺเวห์ ได้สร้างเมืองหักฟังเหล่านี้ขึ้นใหม่ และปลูกพืชในที่รกร้างนั้น เรา ยะหฺเวห์ ได้ลั่นวาจาแล้ว และเราจะทำเช่นนั้น

63. เอเสเคียล 36:38 וְהָיָה הַיָּם הַיָּבֵשׁ וְהַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם וְהָיָה לְיָם

○ : הַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם וְהָיָה לְיָם

เอเสเคียล 36:38 ฝูงแพะแกะสำหรับการถวายบูชา และฝูงแพะแกะในกรุงเยรูซาเล็มระหว่างเทศกาลของเธอเป็นอย่างไร เมืองทั้งหลายที่ร้างเปล่านั้นก็จะเต็มด้วยฝูงคนอย่างนั้น แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือยะหฺเวห์

64. เอเสเคียล 37:6 וְהָיָה הַיָּם הַיָּבֵשׁ וְהַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם וְהָיָה לְיָם

○ : הַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם וְהָיָה לְיָם

เอเสเคียล 37:6 เราจะใส่เส้นเอ็นไว้บนพวกเจ้าและจะทำให้มีเนื้อขึ้นมาบนเจ้า และเอาหนังหุ้มเจ้า และบรรจุมหาใจในเจ้า แล้วเจ้าจะมีชีวิต แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือยะหฺเวห์

65. เอเสเคียล 37:13 וְהָיָה הַיָּם הַיָּבֵשׁ וְהַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם וְהָיָה לְיָם

○ : הַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם

เอเสเคียล 37:13 โอ ประชากรของเราเอ๋ย เจ้าทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือยะหฺเวห์ เมื่อเราเปิดหลุมศพของเจ้า และเอาเจ้าออกมาจากหลุมศพของเจ้า

66. เอเสเคียล 37:14 וְהָיָה הַיָּם הַיָּבֵשׁ וְהַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם וְהָיָה לְיָם

○ : הַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם

เอเสเคียล 37:14 และเราจะใส่วิญญาณของเราไว้ในเจ้า แล้วเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิต และเราจะวางเจ้าไว้ในแผ่นดินของเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยะหฺเวห์ได้ลั่นวาจาแล้ว และเราจะลงมือทำ” พระยะหฺเวห์ตรัสดังนี้แหละ

67. เอเสเคียล 37:28 וְהָיָה הַיָּם הַיָּבֵשׁ וְהַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם וְהָיָה לְיָם

○ : הַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם

เอเสเคียล 37:28 แล้วประชาชาติทั้งหลายจะรู้ว่าเรา ยะหฺเวห์ได้ทำให้อิสราเอลบริสุทธิ์ เมื่อสถานนมัสการของเราอยู่ท่ามกลางเขาเป็นนิรันดร์”

68. เอเสเคียล 38:23 וְהָיָה הַיָּם הַיָּבֵשׁ וְהַיָּם הַיָּבֵשׁ יִמָּלֵא מַיִם וְהָיָה לְיָם

○ : הַיָּם

เอเสเคียล 38:23 ดังนั้นเราจะสำแดงความยิ่งใหญ่และความบริสุทธิ์ของเรา และทำให้เราเป็นที่รู้จักในสายตาของประชาชาติมากมาย แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยะหฺเวห์”

69. เอเสเคียล 39:6 :הַהָרִים וְיִשְׂרָאֵל וְעַדְרָא וְכַבְּדִים וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 เอเสเคียล 39:6 เราจะส่งไฟมาเหนือมาโกก และเหนือพวกที่อาศัยอยู่อย่างปลอดภัยตามแผ่นดิน
 ชายทะเล แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์
70. เอเสเคียล 39:7 ׀חֲמֵשׁ עָרֵי מְצֻרֹת וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 :לְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 เอเสเคียล 39:7 “และเราจะทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นที่รู้จักท่ามกลางอิสราเอลประชากร
 ของเรา เราจะไมยอมให้นามบริสุทธิ์ของเราถูกลบหลู่อีกต่อไป และประชาชาติทั้งหลายจะรู้ว่า
เราคือยาร์เวห์ องค์บริสุทธิ์ในอิสราเอล
71. เอเสเคียล 39:22 אֲנִי יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 :הַהָרִים
 เอเสเคียล 39:22 แล้วพงศ์พันธุ์อิสราเอลจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย ตั้งแต่วัน
 นั้นเป็นต้นไป
72. เอเสเคียล 39:28 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 :וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 เอเสเคียล 39:28 แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์พระเจ้าของเขา เพราะแม้เราได้ส่งเขาไปเป็น
 เชลยยังบรรดาประชาชาติ เราก็จะรวบรวมเขาเข้ามาในแผ่นดินของเขา และจะไม่ปล่อยให้สักคน
 หนึ่งในพวกเขาหลงเหลืออยู่ที่นั่นอีกเลย

ภาคผนวก ข

เอกสารรับรองการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย
(Certificate of Exemption)

	สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยแพทย์	AF 08-02
---	--	----------

COE No. 63/064

PYU_REC No. 63/045_IS

เอกสารรับรองการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย
(Certificate of Exemption)

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) : ความสำคัญของวลี 'เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเรคือยาห์เวห์' ในพระธรรมเอเสเคียล
ที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชนอิสราเอล

Project title (English) : The Importance of the Phrase 'That you may know that I am the Lord'
in the Book of Ezekiel to the Lives of the Israelites.

ผู้วิจัยหลัก (Principal investigator) : นายมัทธวิ เชียงเนา

สังกัดหน่วยงาน (Affiliation) : วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยแพทย์

เอกสารรับรอง (Document reviewed) :

เอกสารรับรอง	ฉบับที่รับรอง
เอกสารการขอรับรองเชิงจริยธรรมการทำวิจัยในคน : AF 07-02	ฉบับที่ 4 วันที่ 26 เดือน ตุลาคม 2563
ข้อเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 4 วันที่ 26 เดือน ตุลาคม 2563
ประวัติของผู้วิจัยหลัก	ฉบับที่ 3 วันที่ 26 เดือน ตุลาคม 2563

	<p>สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ</p>	<p>AF 08-02</p>
---	--	-----------------

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ ให้การรับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ ประกาศเฮลซิงกิ แนวทางการปฏิบัติกรวิจัยทางคลินิกที่ดี และรายงานเบลมอนต์

Payap University Research Ethics Committee has exempted the above research protocol which has been reviewed and approved based on international guidelines for human research protection including the Declaration of Helsinki, international Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP) and the Belmont Report.

 Signed.....
 (Assoc.Prof.Anake Chitkesorn)
 Chairperson, Research Ethics Committee,
 Payap University

วันที่รับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรม : วันที่ 26 เดือน ตุลาคม พ.ศ.2563

(Date of exemption) : October 26, 2020

การปฏิบัติหลังจากรับรอง

1. หากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงในข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร หรือเอกสารยินยอมหรือโครงการวิจัยต้องขออนุมัติก่อนเพื่อสวัสดิภาพของผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร
2. หากมีข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่อาจมีผลต่ออัตราส่วนระหว่างผลประโยชน์/ความเสี่ยงของการศึกษาวิจัย ให้รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพโดยรีบด่วน
3. การเบี่ยงเบน/ฝ่าฝืนโครงการวิจัย ต้องแจ้งคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยทุกครั้ง
4. ให้นำส่งรายงานผลการวิจัยเมื่อสิ้นสุดโครงการ
5. หากใกล้ระยะสิ้นสุดการอนุมัติแล้ว แต่ผู้วิจัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ กรุณาส่งรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัยพร้อมบันทึกขอขยายเวลา โดยระบุเหตุผลความจำเป็นในการขยายเวลา พร้อมทั้งระยะเวลาที่ขอขยาย ทั้งนี้จะต้องดำเนินการก่อนที่ระยะสิ้นสุดระยะเวลาการอนุมัติตามที่ระบุในเอกสารรับรองอย่างน้อย 2 เดือน

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ - นามสกุล นายมัทธิว เชียงเนา
Name Mr.Mattew Chiangnao

ข้อมูลส่วนตัว

ข้าพเจ้าเกิดเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 1993 ภูมิลำเนาอยู่จังหวัดน่าน เติบโตขึ้นใน
คริสตจักรศิลาเพชร อ.ปัว จ.น่าน เป็นครอบครัวคริสเตียนที่อบอุ่น บิดาชื่อ นายดิเรก เชียงเนา
มารดาชื่อ นางศรีแพร เชียงเนา มีพี่ชาย 1 คน ชื่อ นายพัชระ เชียงเนา สมรสแล้ว และปัจจุบัน
ผู้ทำวิจัยสมรสกับนางสาวจันจิรา เชียงเนา ยังไม่มีบุตรหรือธิดา

ตำแหน่งปัจจุบัน

ศิษยาภิบาลคริสตจักรเป็นหนึ่ง (มหาวิทยาลัยพะเยา) และที่ปรึกษาชมรมคริสเตียน
มหาวิทยาลัยพะเยา

สถานที่ติดต่อ

คริสตจักรเป็นหนึ่ง (มหาวิทยาลัยพะเยา) 89 ม.16 ต.แม่กา อ.เมือง จ.พะเยา 56000

โทรศัพท์มือถือ/อีเมล

โทรศัพท์ : 080-122-2706, 083-878-0363 E-Mail : Chiangnao@gmail.com

ประวัติการศึกษา

- ปี ค.ศ. 2005 จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนศิลาเพชร
ต.ศิลาเพชร อ.ปัว จ.น่าน
- ปี ค.ศ. 2011 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนศรัทธาศิลาเพชรรังสรรค์
ต.ศิลาเพชร อ.ปัว จ.น่าน

ปี ค.ศ. 2016 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสนศาสตร์
สาขาคริสตศาสนศาสตร์ (BA.) ที่สถาบันวิทยาลัยพระคริสต์ธรรม
แมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

ประวัติการทำงาน

ปี ค.ศ.2016 – ปัจจุบัน ศิษยาภิบาลคริสตจักรเป็นหนึ่ง (มหาวิทยาลัยพะเยา)
คริสตจักร ภาคที่ 15 พะเยา สภาคริสตจักรในประเทศไทย

ปี ค.ศ.2016 – ปัจจุบัน ที่ปรึกษาชมรมคริสเตียน มหาวิทยาลัยพะเยา

ปี ค.ศ.2019 – ปัจจุบัน ประธานเขตอภิบาลที่ 1 คริสตจักรภาคที่ 15 พะเยา

ปี ค.ศ.2019 – ปัจจุบัน คณะกรรมการฝ่ายฟื้นฟูและบำบัดจิตใจ สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน จังหวัดพะเยา